

ΕΛΛΑΘΗΝΑΙ

+ Χρυσός αιώνας...

Μπορείτε να μάς ρωτάτε...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΡΒΕΝ: Έπληρα το ποίημά σας και το παρέπεμψα προς κρίσιν. Θα μου άρεσαν καλύτερα αν δίνετε περισσότερο συγκεκριμένη υπογραφή. Όπλισθήτε με αυτοπεποίθηση, νέε μου.

ΑΘ. ΚΑΒ.: Νά αποταθώ στον μαέστρο κ. Λέλιο Καρακάση δδς Θεοτοκοπούλου 16, στάσις 'Αγ. Λουκά. Είναι κατάλληλος για το είδος της μουσικής που προτιμάτε.

ΙΩ. ΔΗΜΑΝ (Καρπενήσιον): Σας ευχαριστούμε την 10ην Μαρτίου την εγκύκλιο που έζητήσατε. Έλπίζω να την έπιασατε. Υποχρεώσεις διδάσκων δεν υφίσταται.

Μ. ΛΟΥΛΑΚΗΝ: Ο κ. Σπ. Μ. έπληρα τα γραμμάτια σας και τη συνεργασία σας. Δεν πείνεται να σας κάνουμε κομμιά χάρη, αλλά να ικανοποιήσουμε μια υποχρέωσή μας. Το ενδιαφέρον υπάρχει ζωηρό, και θα το αντιληφθήτε συντόμως και έμπράκτως.

ΜΙΜΗΝ ΤΣΩΝΗΝ (Καλάμας): Ελήφθησαν όλα τα χειρόγραφα και η δέουσα φροντίς. Η κριτική επιτροπή θα επιδείξει επιμέλεια και θα σας ικανοποιήσει.

ΑΡ. ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΝ: Οι «Πλάτες έλπίδες» παρεδόθησαν στην κριτική επιτροπή. Θα έχετε σύντομα την απάντησή.

ΑΝΔΡ. ΠΙΚΟΥΛΑΝ: Πάντοτε τυγχάνετε του ιδιαίτερου ενδιαφέροντός μας, διότι το αξίζετε.

ΙΩ. ΚΑΡΥΔΗΝ: Με εύχαριστεί η γνωριμία και έλπίζω να συνεχισθί. Όταν μάλιστα θα έχετε και δείγματα της φροντίδος του «Εδω Αθήναι». Θα περιμένετε λίγο.

Α. Ι. ΜΑΝΙΑΡΙΖΗΝ (Κέρκυρα): Η απάντησή μου στο πρώτο σας γράμμα υπάκουε στο υπ' αριθ. 27 φύλλο του περιοδικού. Τα χειρόγραφα σας ελήφθησαν και θα κριθούν με τη σειρά τους.

ΓΙΩΡΓΟΝ: Νά απευθυνθήτε στο «Εθνικόν Ίδρυμα Ραδιοφωνίας» (Διεύθυνσιν Οικονομικών Υπηρεσιών) Ρηγύλλης 2. Εκεί θα κάμετε τη δήλωσή σας και θα σας τακτοποιήσουν την έκρεμότητα.

ΛΕΥΚΑΡ: Το έπληρα και έφροντίσα ήδη. Νά μείνετε ήσυχο.

ΛΟΥΛΑ: Αισθάνομαι πολύ λυπή που δεν μπορώ να ικανοποιήσω την επιθυμία σας. Εάν απέκλυτε το ζήτημα, δεν θα υπήρχε και λόγος να τίθεται άλλη υπογραφή. Είχα ριστώ για το ενδιαφέρον και δε ληστούμε πως κάποτε θα δοθή η εικαρία καλής γνωριμίας. Διεβίβασα τις προτιμήσεις σας στην άρμοδια ύψηρεσιν του Σταθμού. Το πρώτο τραγουδάκι δεν μπορεί, άτυχώς προς το παρόν, να μεταδοθή.

Ο «ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.» απαντά σ' όλες τις άπορίες σας και σας δίνει συμβουλές για ό,τι σας ενδιαφέρει. Γράψατε: Περιοδικόν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», διά τον «Αγνώστον Χ.», Έλ. Βενιζέλου 41 (Μέγ. Νικολούδη), Αθήνας. Θα έχετε σύντομως την απάντησή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Το δεύτερο του Γκρήγκ υπάρχει και σε τραγουδι και μουσική και θα μεταδοθή σε μία προσηχή έκπομπή.

ΤΙΚΟ — ΤΙΚΟ: Τα προσόντα είναι άπολυτήριον γυναισίου, πιστοποιητικά Έλλης Πολίτου, ηλικία όχι άνωτέρα του 21ου έτους. Αλλά και για τα προσόντα και για τα μαθήματα πρέπει να περιμένετε τους δδους της σχετικής προκήρυξης του διαγωνισμού. Απ' τ'ώρα δεν είναι δυνατόν να όρισθουν προκαταβολικά και μπορεί να γίνη κάποιο επίσημο λάθος.

ΠΩΛ: Εάν έχω αντιληφθή δεν πρόκειται περί σοβαράς ύποψέως. Οι δέβαια εκ μέρους σας, αλλά για λογαριασμό του άλλου προσώπου. Όλη αυτή η ταλαιπωρία στην όποιαν έχετε υποβληθή, δεν εύρισκα να αξίζη τον κόπο, γιατί είναι υπόψεις επιπολαια. Δεν σας συνιστώ να συνεχίσετε. Δείξτε άδιαφορία. Μπορεί να έχετε άπροσδόκητα άποτελέσματα. Άλλοιώς θέσ' τε ένα τέρας όριστικό.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ ΛΑΖΑΝΑ (Φοίνι — Κρανιδίου): Ελήφθησαν. Προσωπικώς τα εύρισκα κατόλληλα. Έλπίζω να έχη την ίδια γνώμη και η άρμοδια επιτροπή, όπου τα παρέπεμψα.

ΚΑΛΛ. ΛΙΑΚΑΚΟΝ: Τα έπληρα. Είναι έξαιρετα. Με το πέραςμα των ήμερών λίγο άνεπικαιρα. Θα μεριμνήσουμε ώστε να εύρεθί τρόπος τακτοποίησέως των.

Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΑΝ: Και το πεζό και το ποίημα ελήφθησαν και θα γίνη όπως επιθυμείτε. Μου άρεσε έξαιρετικά το γράμμα σας που άπαιχέ ύγιεινές αντιλήψεις. Τα συχαρητήριά μου.

ΔΙΟΝ. ΠΙΤΤΑΡΑΝ: Όλα έχουν ληφθή και θα κριθούν με τη σειρά τους. Νά μη άδημονήτε μόνον.

ΜΙΑΝ ΟΔΗΓΟΝ: Προσδευτικώς θα καθιερωθί δλόκληρη σελίς που θα περιλαμβάνη και τα ενδιαφέροντα: τας «Οδηγούς». Όπως βλέπετε προσκοπική ύλη δεν λείπει από τις σελίδες του «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

ΛΑΚΗΝ Ν.: Από την κριτική επιτροπή θα μάθετε πως δόθηκε το ποίημά σας. Δεν άντελήθησαν τί έννοείτε με το «σειρά ποιημάτων». Η Σελίς των Άναγνωστών ένδιαφέρεται έκάστοτε για ένα ποίημα ή για ένα πεζό. Υστερα από λίγον καιρό μπορεί να φιλοξενηθί και δεύτερο και τρίτο. Αλλά η σειρά πάει πολύ.

ΝΙΚ. ΚΑΤΣΑΡΟΝ: Στο υπ' αριθ. 27 τεύχος έδημοσιεύθη

με τον τίτλον «Το πουλάκι». Όπως βλέπετε δεν σας παραπατάμε. Για τη συνεργασία που με ρωτάτε να γράψετε: Έθνικόν Ίδρυμα Ραδιοφωνίας, Τμήμα Όρας τοΐ Παιδιού, Ρηγύλλης 4.

Ε.Λ.Κ.: Προσπάθησα να πληροφορηθώ για να σας τακτοποιήσω καλά. Ότε από την άμυγαλιτίδα ούτε από τα κρεατάκια προέρχεται ή άμυγαλίτις. Θά είναι άσφαλώς έλλειψις ή σχυράς μνήμης, πράγμα που δεν πρέπει να σας άνησυχί. Γιατί είναι συνεπακόλουθο της νεότητος. Το άλλο έλάττωμα, για το όποϊόν μου γράφετε, μη σας τρομάξη. Όλοι δεν είναι ούτε όρτορες, ούτε έχουν φυσική εύφάδεια, ούτε δύναμι άφηήσεως. Προσπαθήστε μόνον οτις συνουλίες με τους σκεΐους σας κυρίως να μη σας λείπη το θάρρος, έστω και αν πρόκειται να κάμετε σφάλματα. Έφ' όσον δεν πρόκειται περί όργανικών παθήσεων μη φοβήσθε. Θά τα κατανικήσετε.

ΘΕΟΔ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΝ (Βόλον): Συμφωνώ άπολύτως μαζί σας. Το πρόγραμμα έμεις δεν το καταρτίζουμε ούτε ή συντοκική επιτροπή του περιοδικού, ούτε έγω. Συνεπώς δεν έχουμε και τη σχετική εύθυνη. Υπάρχει στο Ίδρυμα Ραδιοφωνίας μια ειδική επιτροπή που συνεδριάζει άποδ της έβδομάδος. Σ' αυτήν διεβίβασα τις όρθές άπόψεις σας με τη θερμή δική μου παράκληση. Είναι γεγονός ότι πρέπει να υπάρξη άεθον το έλληνικό σ' όλα. Σ' όλα.

Υ. ΜΑΣ.: Είναι εύχριστο ότι είσθε άπλησμένοι με ύπομονή. Χρειάζεσθε και έπιμονή. Αυτά δεν είναι κρίσις μου, γι' αυτό που μου στείλατε, αλλά παίρνω άφορμή από τα λίγα λόγια της έπιστολής σας. Και σας συνιστώ να προσπαθήσετε με έπιμονή και επιμέλεια.

ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΖΙΝΗ (Πύργου): Η διεύθυνσις των Οικονομικών Υπηρεσιών του Έθνικού Ίδρύματος Ραδιοφωνίας που ήρώτησα, με πληροφορεί ότι αυτό που γίνεται δεν είναι κανονικό. Το γράμμα σας άκριδώς δίδει άφορμή να έρευνήθί το ζήτημα και να ληφθώ μέτρα.

ΑΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΝ: Έπληρα τα χειρόγραφα σας. Βεβαιώθηκε ότι θα κριθούν εύμενως. Δεν προσρίζονται για «κάποιον άκοη». Αλλά για την τόσο τιμητική σελίδα των ένέων που γράφουν.

Γ. ΔΕΛΑΚΗΝ (Νέον Ήράκλειον): Το σκίτσο σας έχει χάρη, αλλά ύστερεί τεχνικώς για να γίνη κλισέ. Η ίδια σας πιθανόν να χρησιμοποιηθί

προς το τελειότερο.
ΒΑΣ. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΝ (Πειραιά): Δεν είναι άπαραίτητα τα εγκωμιαστικά λόγια. Άρκεί το ένδιαφέρον σας. Με ίσαν ένδιαφέρον θα κριθή και το ποίημα που έστειλατε. Φίλοι σάν και σας μάς χρειάζονται.

«ΚΑΜΕΛΙΑ Κ. Σ.»: Σ'ήν προσωπική έπαφή που είχαμε σας έδωσα της έξηγήσεως. Νομίζω πως επί του προκειμένου δεν υπάρχει συνέχεια. Γώρα σας, όπως είπαμε.

ΡΑΔΙΟ ΑΓΡΙΝΙΟ: Την άπάντησιν στα έρωτήματά σας θα την δοήκατε στο υπ' αριθ. 26 τεύχος του ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ. Η ίδια ίσχύει και για τα έρωτήματα της άποδ 17 Μαρτίου έπιστολής σας.

Γ. Κ. (Πειραιά): Είμαι πολύ εύτυχης διότι με μία σωστή συμβουλή μου κατάφερα να φέχω το άπώλεσμα που έπετύνεχης προσπάθεια. Ειδικά σας προσωπικώς, πως δεν σας λείπουν τα προσόντα και πως λειτουργείτε καλύτερα. Αυτό έπιτύχετε της γνώμης της άνεκτικής έπιτροπής που θα κριθή στην ειδική Σελίδα, την και στη Σελίδα σας.

ΚΟΥΣ. ΜΙΚ. (Καλάμας): Όλα έχουν ληφθή και θα έχετε την άπάντησιν στην ειδική Σελίδα. Μην άδημονήτε.

ΕΛΠΙΝΙΚΗΝ (Σαλαμίνα): Η νεανική άπαρεια σας άδωσε σ' αυτό που μου άμολογήσατε. Εάν μέχρι τέλους διασέβεται και άπρέπει άπέναντί του ληστούμε ότι πρέπει να 'Αναγνωρίζω τη δυσχερή θέσιν σας, αλλά σε πέτριες περιπτώσεις πρέπει να είμαστε ρεαλιστικοί και να βλέπουμε τα πράγματα με θάρρος, άποφασισμώς για σας θα είνε να 'Εάν δείξετε τη στάση, πρέπει, είνε πιθανόν να έχετε και άπροσδόκητα άποτελέσματα. Ο.Τ. δεν έλπίζετε τ'ώρα. Ούτε κλάματα, ούτε παρακάλια, ούτε κυνηγήματα.

ΠΑΝΟΝ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΝ — ΚΙΜΩΝΑ ΠΕΤΡΗΝ: Σας συνιστώ να έχετε αίσιοδοξία και να πιστεύετε πολύ στους έσους σας. Αυτά χρειάζονται στους νέους άνθρώπους. Τα χειρόγραφα σας θα κριθούν όπως πρέπει και την άπάντησιν θα την έχετε έν καιρό.

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΝ: Και το «Στην Έλευθερία» ελήφθη και παρεδόθη προς κρίσιν. Φοβούμαι μόνον μήπως είνε άνεπίκαιρο.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.

ΕΤΟΣ Α' • ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 29
ΑΘΗΝΑΙ, 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Διεύθυνσις Συντάξεως:
ΣΠ. ΜΕΤΑΞΑΣ • Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ • ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦ. ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ Κ.Λ.Π.
ΓΡΑΦΕΙΑ: Έλ. Βενιζέλου 41 (Μέγαρον Νικολούδη — Β' όροφος) Τηλέφ. 29.237. — Τιμή φύλλου δρ. 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού έτήρ. 60000 • Έξάμ. 30000 Τρίμ. 15000. Έξωτερ.: Έτηρ. Ε 6. \$ 24. Έξάμ. Ε 3 \$ 12. Τρίμ. Ε 1 1/2 \$ 6

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΝ ΜΕΛΕΤΟΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΔΩΡΕΑ • Τηλέφ. 96.882

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΧΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΦΟΝΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑ

Η ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΣΙΟΥ ΨΗΦΙΔΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΑΦΝΙΟΥ

Тоѹ к. КЛ. МАРКІНА

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 4.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΙΝΑΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΕΜΜ. Γ. ΜΑΛΑΚΟΥ

Τὸ Ἀγρίανὸν Ἐγγέλαιον

ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ!

ZITTA, T. MATHEMATIK

ΔΥΟ ΣΕΛΙΔΕΣ

στην Ίστορία μας

Τοῦ κ. Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗ-ΜΑΥΡΟΚΟΡ-
ΔΑΤΟΥ. Τέως Ὑφυπουργ. Ἐξωτερικῶν

Γιατί ποτέ εις την 'Ιστορίαν της 'Ελ-
λάδος δέν ξανάζησαν παράλληλα πρὸς
τὴν 28ην 'Οκτωβρίου αἱ μεγάλοι παρα-
δόσεις τῆς Φυλῆς, ὅσων εἰς τὰς 6 'Απρι-
λίου. Κι' ἀκόμα ποτέ δέν πένθησε τόσο
πονεμένα ἡ 'Ελλάς ὅσων τὴν ἐκτὴν 'Απρι-
λίου.

Μετεδόθη τὴν ὁν Ἀπριλίου ἡμέ-
ραν τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως

Adriana
Labbaromiranes

·Ο ξαφνικός γυρισμός του

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Είχε μεγάλη εκτίμηση στους Έλληνες ο Ίντσου. «Όταν είδε να προσέρχονται οι συμπατριώτες μας σ' Αιτών δεν είπε άμεσως «παρα έδοξάσθη ο Υιός του Ανθρώπου». Φαντάσθηκε τη λύπη του, την απογοήτευσί του, να ιδή την πρωτεύουσά μας γεμάτη από ένδειξι και ζητιάνους!... Ας υποθέσουμε όμως, ότι αυτό τακτοποιείται. «Ότι τους μαζεύουμε όλους αυτούς κάτω και τους κριθένω, από τα μάτια του... Τι θα γίνετο με την παράταξι; Θύ τοι παρούσασαν όπλα:... Καί όρματα μάχης και τάκας και κανονάδες; Τό φαντάζεσθε; Κί άν κάνη

Αὐτός δὲν μπορεῖ νὰ ξεγελαστῇ μὲ λόγια. Θέλει ἔργα. Καὶ τὴ θὰ γίνῃ. ἂν ριξὴ καυμιά ματιὰ κατὰ τοὺς κου κρεβέδες, στὰ χωριά ὅπου σφάζουν τὸν κύριον, στὰ βουνὰ ποὺ τὰχουν καταματώσῃ; Ἰσως νὰ ξαναρχίσῃ τὰ ρουαὶ οὐλὴν καὶ ἰσως νὰ ξανασηκώσῃ καὶ τὸ μαστίγιον. Ἄς ἡσυχάσουμε ὁμοί!... Δὲν πρόκειται νὰ ἐνασκάμῃ ποτὲ αὐτὸ τὸ ταξίδι. Δοκίμασε μιὰ φορὰ νὰ μείνῃ μετὰς μας. Καὶ ἡ πείρα Του ἀπὸ τὴ γῆ εἶναι τέτοια, ὥστε φαντάζομαι ὅτι θὰ προτιμᾷ νὰ τὴ βλέπῃ μᾶλλον ἀπὸ μακριά. Ἄς φάμε, λοιπόν, κί' ἑφέτος τὸ ἀνὴ μας, χωρὶς φόβο γιὰ τέτοιες ἐπισκέψεις. Ἄς τσουγκριάσουμε τὰ κόκκινα αἰγὰ μας, ὅπως πάντα. Ἄς χαροῦναι τὴν υπερδειμένη, ἔστω χαρὰ τῶν ἀνευθυνῶν καὶ τῶν ἀνιφαιτικῶν υπάρξεων. Ἄς ἀνοίξουμε τὴν καρδιά μας στὴν Πασχαλίαν, ποὺ γιορτάζουμε στ' ὄνομα Του. Εἶναι κί' αὐτὸ κατὶ. Συμπεριτῇ τὴν ἀναμνησὶν τῆς ὑπερόχης ζωῆς του καὶ τοῦ ἀθάτου παραδειγματοῦ Του. Ἄν δὲ μπορούμε νὰ τὴν πάρουμε γιὰ πρότυπον ἂν δὲν εἴχαμε τὴ δύναμιν νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε στὴν ὑψηλὴ πτῆσιν τῆς διδασκαλίας Του, ἄς συντηροῦμε τὸ σέβας σ' αὐτὴ καὶ στὴ μεγάλη τῆς προσόδου. Εἶναι τόσο γλυκερὴ ἡ ζωὴ κατὰ αὐτὸν τὸν ἱσκιὸ τοῦ γλυκύτερου τῶν Θεῶν!

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

**Πασχαλινόν δῶρον τοῦ «ΕΔΩ ΔΘΗ-
ΝΔΙ» πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του :**

«Η ΜΑΝΤΟΝΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ»

Είπε τὸ νέον μυθιστόρημα (ἐκδόσις 1947) τοῦ γόστου Γάλλου συγγραφέως ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ, τοῦ ἀνδρώπου καὶ συνεκίνησεν ἐδὲ κληρὸν τὸν κόσμον μὲ τὸ ἀδάκρυτον ἀριστοτέλειον τοῦ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΣΑΛΠΗΓΚΣ» καὶ καὶ ἐρχεται ἄρα μὲ τὴν

«MANTONA TOY XOLLYGOYNT»

να συνκραπάση, να συγκινήσῃ μέχρι δακρύων, να γοητεύσῃ, να χαρίσῃ ἀληθινομένητες ὥρες εἰς τοὺς ἀναγνώστας του.

Ἡ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» πού ἐξισφαλίζει μὲ μεγάλας οἰκονομικὰς δυνάμεις,
 τὴν προτεραιότητα τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 6.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Του Α. 'Αναπλιώτη

Θά την νικήσω τὴ θορόα·
Τὰ χρόνια πίσω θὰ γυρίσω·
Καὶ σὺν παιδάκι, μιὰ φορά,
Στ' 'Ανάπλι πάλε θ' ἀναστήσω...

Χήρα υπτέρα σὺν παλῆα·
Καθὼς ὁ Νίκανδρος θὰ λήν·
Χριστὸς — 'Ανέστη! Αὐτὴ 'ελὶθ
Θὰ δίνη καὶ θὰ κλαίη...

Καὶ θὰ γυρνῶν σὺν μιᾷ φορά,
Τὰ παιδικὰ τὰ μάτια νὰ κυτάνε·
—Γιατὶ μὲ δόκουα τὴ Χαρὺ
Τὴ δόχει· νὰ ρωτάνε...

Θα τὴ νικήσω τὴ θορόα·
Τὰ χρόνια πίσω θὰ γυρίσω·
Στ' 'Ανάπλι πάλι μιὰ φορά,
Μὲ τὴ υπτέρα θ' ἀναστήσω...

(Εἴκοσι χρόνια πὶο μεγάλος ἀπ' αὐ-
(τὴν·

Θά τὴν παρηγορήσω...)

Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Λαμπρὴ

Κωστή Παλαμᾶ

Δράμα καὶ θάμα τοῦ 'Απριλίου γιορτῆ καὶ τοῦ Κυρίου
Λαμπρῆ,
μυστικὸ ρόδο ποὺ οἱ σκληροὶ γεννοῦν τοῦ μαρτυρίου
Σταυροί.

Χαρὰ τῶν ἁδολῶν καρδιῶν καὶ τῶν δλόασπρων κρίνων,
Λαμπρῆ,
βοήθα, τὴ δόξα του ξανὰ τὸ Γένος τῶν 'Ελλήνων
νὰ βρῇ.

Γίνε 'Ελεούσα Παναγία ἢ μὲ τὸ δόρυ ἡ Κόρη,
Λαμπρῆ,

μεσουρανής κάμε νὰ πᾶνε ὡς πρῶτα οἱ δοφνηφοροὶ
καιροί.

Στὸ στόμα ὡς ἔχουν τὸ φιλὶ τοῦ Πάσχα, ὅλοι, μεγάλοι,
μικροί.

δεῖξε φιλὶ ἀναστάσιμο καὶ τὴν 'Ελλάδα πάλι.

Λαμπρῆ,

Πρόσταξε τοῦ ὅκνου οἱ δαίμονες νὰ πέσουν καὶ τοῦ μίσου
νεκροί.

Στῆσε μας τῆς θυσίας δωμοὺς καὶ τῆς 'Αγάπης Κροίσους
Λαμπρῆ,

'Απὸ λατρεῖες παλῆς καὶ νέες ἀναψε 'Υμέναιον ἕνα
Λαμπρῆ.

γιά μιὰν ἀπίστευτὴν στὸ θάμα τῶν 'Ελλήνων γέννα,
μπορεῖ.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΗΜΕΡΑ ΛΑΜΠΡΗΣ

ΛΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Καθαρώτατον ἥλιο ἐπροσηνύσας
τῆς αὐτῆς τὸ δροσάτο ὕστερο ἀστέρι,
σύννεφο καταχνιὰ δὲν ἀπερνοῖσε
τ' οὐρανοῦ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη·
Μ' ἀπὸ κεὶ κινημένο ἀγοφουσοῦσε
τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι,
ποὺ λὲς καὶ λείει μὲς τῆς καρδιάς τὰ
(φύλλα:

Γλυκεῖα ἢ ζωὴ κι' ὁ θάνατος μαυρίλα

Χοιστὸς 'Ανέστη! Νέοι γέροι καὶ κό-
(ρες

ὅλοι, μικροί, μεγάλοι, ἐτοιμαστέτε·
μέσα στὲς ἐκκλησίας ταῖς δαφνοφόραις
μὲ τὸ φῶς τῆς καὶς συμμαχωντῆς
ἀνοῖξετε ἀγκαλιὰς εἰρηνοφόραις

'Ομμοροσὰ στοὺς 'Ανίους καὶ φιλη
(θῆτε·

Φιληθῆτε γλυκὰ, χεῖλη μὲ χεῖλη
Πέστε: Χριστὸς 'Ανέστη! ἔχ-
(θοροὶ καὶ φίλοι.

Δάφναις εἰς κῆθι· πλάσκα ἔχου· οἱ τὰ
(φοι.

καὶ βρέθη ὥρσις στὴν ἀγκαλιὰ οἱ μαν-
(νάδες·

γλυκὸφωνα, κυτῶντας ταῖς ζωογραφί-
σμέναις εἰκόνες ψάλλουσε οἱ μάλτα
(δες·

λάμπει τὸ ἀσῆμι, λάμπει τὸ χρυσάφι
ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ χύνουν οἱ λαμπάδες·
κάθε πρόσωπο λάμπει ἀπ' τ' ἀγιοκέρι,
ὅπου κρατοῖνε οἱ Χοιστῆνοι στὸ χέρι.

ΛΑΜΠΡΗΣ

ΛΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΣΚΕΤΣ «Τὸ πὶο εὐτυχισμένο Πάσχα» !!

Β ΙΜΠΡΟΧΩΡΗ

Πρόσωπα :

ΛΟΥΚΙΑ — ΠΑΥΛΟΣ

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ...

(Ἡ Λουκία ξαπλωμένη σὲ μιὰ ἀναπαυ-
τικὴ πολυθρόνα, στὸ μεγάλο μπαλκόνι
τοῦ Σανατορίου ποὺ βλέπει μέσα στὰ
πανύψηλα πεύκα, ἀφίνει τὴ σκεπὴ τῆς νὰ
τρέχη πολὺ μακριὰ σὲ χαμένα ὄνειρα καὶ
σθησμένες ἐλπίδες...)

ΛΟΥΚΙΑ (σὲ μιὰ στιγμή παραμιλῶν-
τας, πνιχτὰ, ἐνῶ ἀπ' τὰ περὶφρα καὶ με-
λαγχολικὰ μάτια τῆς ξεφεύγουν λίγα δά-
κρυα) : Λίγη ὥρα ἀκόμα... Γιαντρεῦ-
ται, Ὁ Φίλιππος... Τὸ Πάσχα εἶπανε...
Στὶς ἐντεκα τὸ πρωῒ... Κι ἐνῶ ἐδῶ ξε-
χασμένη... μοναχὴ!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ (μπαίνοντας, φτάνει
κοντὰ τῆς ποὺ τὴ βλέπει σ' αὐτὴ τὴν κα-
τάσταση, μ' ἀγάπη καὶ στοργή) : Δεσπο-
νὶς Λουκία, σὰς παρακαλῶ συγνώστε...
Τέτοια μέρα σήμερα!...

ΛΟΥΚΙΑ (μὲ πικρὴ εἰρωνεία) : Τέτοια
μέρα σήμερα... "Α, ναι, ἔχεις δίκιο...
Ἡ μέρα τῆς 'Αγάπης!... (Ξεσπάει ἐν ἑ-
υμοῦς) : Ὁ Θεὸς μου, εἶνε τοῦμορό! Θὰ
μὴ φύγῃ τὸ μυαλό... Δὲν ἀντέγω ἄλλο...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ (πολὺ γλυκὰ, παρηγορητι-
κά) : "Α, εἶστε ἕνα πολὺ κακὸ κορίτσι,
καὶ θὰ σὰς μαλώσω! Κι' ὅμως μὴ ὑπο-
σχεθήκατε πὼς θὰ φρονιμώσετε, θὰ κυτ-
τάξετε τὸν ἑαυτὸ σας... Ἡ ζωὴ εἶνε τό-
σο ὡμορφὴ καὶ σεῖς εἶστε τόσο 'εἶ! Δὲν
πρέπει νὰ χάνετε τὸ θάρρος σας
ἐν βρέθηκε ἕνας ἄντρας ποὺ ἔας πλῆγω-
σε τόσο πολὺ δὲν ἀξίζει νά...)

ΛΟΥΚΙΑ (τὴ διακόπτει τοῦ κυττάξ-
τὸ ρολογάκι τοῦ χερσίου τῆς μ' ἐξασπῇ) :
Ἐντεκα παρὰ πέντε ἡ ὥρα! Σὲ πέντε λε-
φτὰ θάναί ὁ... ἄντρας μιὰς ἄλλης!...
Νάτος! ἔτοιμος, τὸν βλέπω... γυμνός
στὸ καλοραμμένο φράκο του... τῆς ὥρας,
κοντὰ στοὺς δικούς του, γιομάτος κέφι κι'
ὅλο γέλιο... μὲ λίγα ἀνθη λεμονιάς ποὺ
κρατᾷε στὰ χεῖρά του, περιμένει τὴ νύ-
φη...)

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : Δεσποινὶς Λουκία ἐπὶ
τέλους!...
ΛΟΥΚΙΑ (συνεχίζει πάντοτε μ' ἐξασπῇ)
Ναί, Φίλιππε... "Οχι δὲ σοὺ κρατῶ καμ-
μιὰ κῆλ... Τὶ φταῖς ἐσύ ἂν ἡ καρδιά
σου δὲν μπόρεσε ν' ἀνοῖξῃ γιὰ νὰ δεχθῇ
τὴν ἀγάπη μου γιὰ σένα... Μείνε οἱ γυ-
ναῖκες εἰμαστέ καμμιὰ φορὰ πεοίεργες ἡ-
γάκι. Πέφτουμε ἐκεῖ ποὺ ξέροουμε πὼς θὰ
σπάσουμε τὰ μούτρα μας!... Βλέπετε,
μὰς τραβάει τόσο πολὺ ὁ πόνος... "Ας εἴ-
νε, Σοὺ εὐχόμαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά
νὰ ζήσης εὐτυχισμένος!...

ΛΟΥΚΙΑ (συνεχίζει πάντοτε μ' ἐξασπῇ)
Ναί, Φίλιππε... "Οχι δὲ σοὺ κρατῶ καμ-
μιὰ κῆλ... Τὶ φταῖς ἐσύ ἂν ἡ καρδιά
σου δὲν μπόρεσε ν' ἀνοῖξῃ γιὰ νὰ δεχθῇ
τὴν ἀγάπη μου γιὰ σένα... Μείνε οἱ γυ-
ναῖκες εἰμαστέ καμμιὰ φορὰ πεοίεργες ἡ-
γάκι. Πέφτουμε ἐκεῖ ποὺ ξέροουμε πὼς θὰ
σπάσουμε τὰ μούτρα μας!... Βλέπετε,
μὰς τραβάει τόσο πολὺ ὁ πόνος... "Ας εἴ-
νε, Σοὺ εὐχόμαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά
νὰ ζήσης εὐτυχισμένος!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Ετοι μπάβο! πρέπει
νὰ λογιευθῆτε... Ἀλήθεια, ἐξῶ εἶνε κά-
ποιος κύριος θέλει λείει νὰ τὰς δῇ.
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ κάποια ἐκπλήξη) : Εμε-
να : Κάποιος κύριος... Ποῖος μὲ θυμή-
θηκε : Δὲ θὰ κατ'ἀλαβες καλὰ θάναί...
Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ : "Οχι, Τόνοια τοῦ εἶνε
Παῦλος Μοράς...
ΛΟΥΚΙΑ (μὲ μεγάλη ἐκπλήξη κι' ἀνη-
συχία) : "Οι... ὁ Παῦλος! Ὁ ἀδερφός
τοῦ Φίλιππου! Πὼς ἦταν αὐτό... Τὶ
συμβαίνει!... "Ας περάσῃ μέσα γρήγο-
ρα!...

φαίνεται... Πᾶς ἐξῶ ἦθερ 'δῶ... Κά-
θ' ἑσέ!...

ΠΑΥΛΟΣ (ἐνῶ καθεῖται) : 2. εὐχαρί-
στώ. Θὰ δεχθῇς λίγα τριανταφυλλὰ ποὺ
σούφερα... (Τῆς τὰ προσφέρει) : Καὶ με-
ρικὰ... πραγματάκια (ἀφίνει τὸ πακετά-
κι κάπου).

ΛΟΥΚΙΑ (μὲ δουλοκωμένη ὤτια) : Κα-
λέ μου Παῦλο! γιατί νὰ νοσῶς γιὰ μέ-
να τόσο; δὲν ἐπρεπε... (Ἰαμώσας ὅμως)

ΠΑΥΛΟΣ : Κι' ἂν πῆρα τὴν ἀπόφαση
νάρθω ἐδῶ, νά... σ' ἐνοχλήσω, νὰ ταραξῶ
τὴν εὐτυχία τῆς μοναξιάς σου, ἦταν γιατί
ἤθελα πρῶτα-πρῶτα νὰ σὲ παρακαλέσω,
σὺν ἀδερφός τοῦ Φίλιππου, νὰ τὸν... συ-
χωρήσης. Κι' ἐπειτα...

ΛΟΥΚΙΑ (κάπως πειραγμένη) : Νομί-
ζεῖς πὼς δὲν εἶνε αὐτὸ αὐτό, Παῦλο τόσο
καρὸ τώρα : Φαντάστηκε πὼς ἦταν δυ-
νατόν, ἐγώ...)

ΠΑΥΛΟΣ : "Οχι, Λουκία, ἐγὼ μὲ πορε-
ξηγῶ... δὲ σκέφθηκα τέτοιο πράγμα. Ἀ-
πλῶς μονάχα...

ΛΟΥΚΙΑ (σὰ μὲ παράνοια) : Δὲν ἔ-
πρεπε νὰ κάνης αὐτὸ τὸν κόπο, ν' ἀνε-
βῇς ἐδῶ πάνω, καὶ μάλιστα μέρα ποῦνε
σήμερα! γιορτινὴ κι' ὅλο χαρὰ... καὶ
τραγουδία γιὰ νὰ ζητήσης, χωρὶς νὰ ἔ-
παρχει κανέναν λόγον, μιὰ συνώρεση γιὰ
τὸν ἀδερφὸ σου...

ΠΑΥΛΟΣ (πικρά) : Πόσο με προσβάλ-
λεις, νάφερές, όταν μιλάς ἐτσι γιὰ κόπο
καὶ δὲν καταλαβαίνεις κατ' ἄλλο πὶο
σοβαρό, παλὺ πὶο σοβαρό... ποὺ μπορεῖ
νὰ παῖξῃ τὸν πὶο μεγάλον ρόλον τῇ ζωῇ
μας!...

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

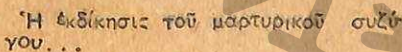
ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

ΛΟΥΚΙΑ (ἐνῶ τὸν κυττάζει, στὰ μά-
(Συνέχεια στὴ Σελίδα 12)

«Από το Παρίσι μας γράφουν ότι η συμμετοχή της Σοφίας Βέμπο εις τον εορτασμόν της 25ης Μαρτίου υπήρξε θριαμβευτική. Η αιδούσα «Πλεγυέλα», η οποία θεωρείται ως η μεγαλύτερα παρισινή αιδούσα συναυλιών ήτο άσφυκτικώς γεμάτη, η δε Σοφία Βέμπο μολοντί επρόκειτο να τραγουδήσει έξ μόνον τραγούδια «τραγουήδισ» δεκαετοί! Η ανωτέρω φωτογραφία ελήφθη κατά την στιγμήν της αναχώρησής της εκ Παρίσιον διά Χερσούργον, απ' όπου επεβίβαστο υπερωκεανεύου διά Ν. Υόρκην. Οπισθεν αυτής διακρίνεται οί άκομπανιστές της κ. κ. Ραπίτης και Μανωλίστακης.

συγγνώμην και σκουπίτιζε από το πρόσωπό της τα δάκρυα με φλογερά φιλιά. Μεθυμένη από τη νίκη της παράδοσε γι' αντισταθμισμόν τον εαυτό της στ' νικημένο, μ' όση θερμότητα δεν είχε δείξει ποτέ. Τό βιολοντσέλλο έπαιξε, αυτή τη φορά, τό τραγούδι των Ξειρηνών.

Μιά στιγμή πριν να φύγη ξαναφούντωσε ή διχογνωμία. Της ζήτησε να προσδιορίση τό ποσό που χρωστούσε ό άντρας της στον Κουντούρη.

—Αυτά τά λεπτά — της φώναξε — θα σου τά φέρω εγώ, να τού τά πετάξεις στά μούτρα.

Η Λούση ανατρίχισε στή σκέψ' πώς ό Άντώνης θα μπορούσε ν' ανακατωθή, μ' όποιοδήποτε τρόπο, σ' αυτή την ιστορία.

—Είπαμε πώς δε θα ξαναμιλήσουμε πιά γι' αυτό! — τού είπε — Και τώρα πετάς τον όρκου σου. Άκουσε μιά γιά πάντα: Άν δεν ξεχάσεις ό,τι σου είπα, δε θα ξαναδωθούμε ποτέ πιά... Στο λέω γιά τελευταία φορά...

—Αυτό δε γίνεται! — έκαμε επιτακτικά ό Άντώνης — θα φέρω τά λεπτά να τού τά πετάξεις στά μούτρα... Να σχο λάσπη τό γονιότερό!... Καταργούνται κι όλες οι θεωρίες σου, γιά τό φέρεσ... Δε μπορώ να υποφέρω κανένα κοιλιά σου... Άν με κατάφερες — ούτε κι' εγώ δεν έαιρω πώς — ν' ανέχωμαι τον άντρα σου... κάθε άλλος θα μ' έκανε να μετανοήσω ακόμα και γι' αυτό!... Κατάλαβε τό... Σε θέλω γιά μένα... δλ'ακέρη γιά μένα... Μονάχα γιά μένα!...

Η Λούση άναψε: —Αγάπη τού φώναξε — πού δέχεται να μη σε οικονομικές δοσοληψίες, έχει πάση νά υπάσχη!... Σ' εδωκίω μη δίλως να καταστήσεις αυτή τη σχέση!... Μη ζήτες ν' ανακατευτείς στις οικονομικές εθίδες της ζωής μου... Αυτό που χουμε μαζί, πρέπει να μείνη έξω από τέτοιες ιστορίες... Αναγκάστηκε να σου μιλήσω, μόνο και μόνο γιά να σε ησυχάσω... Αφού στά είπα όλα πρέπει ν' αφήσεις να τά βολέψω μονάχη μου... Έσύ κίττα να φιλιώθης με την κοπέλλα, προσπάθησε ν' αναγγείλεις όσο μπορείς πιδό γλήγορα τους άρεδώνες σου... Κι' απόφευγε τό κάθε τι πού θα μπορούσε να δημιουργήση σκάνδαλο!...

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο προσεχές
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 12.

ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ... ΕΡΕΥΝΗΣ (Τού κ. Ν. Νομικού)

ΤΟ ΠΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΠΑΣΧΑ

(Συνέχεια από τη Σελίδα 9)

ΠΑΥΛΟΣ : Πάνε σχεδόν δυό χρόνια πού γνωστήκαμε, εγώ, έσύ κι ό Φίλιππος... Ήταν ένα αυγουστιάτικο πρωινό, θυμάσαι; Σεπετάχτηκε μέσα από μιά άγκαλιά λουλούδια, σε κάποιο χτήμα στην Κηφισιά, σαν ένα μπουμπουκισμένο, ολοκόκκινο τριαντάφυλλο... και σκόρπισες άμέσως σπατάλα τό θείο άρωμά σου... Κι ή φλογερή ματιά σου, αφού έπαιξε κάμ ποσό ποτέ σε μένα και ποτέ στον Φίλιππο, σ' ότό τέλος, λαχναρισμένη πιά, ξεπόστασε... σ' αυτόν. Ήσαν ό τυχεροί!... Κι' εγώ χωρίς ποτέ κανείς να μάθη τίποτα, σαν πληγωμένο πουλί, αποτρεβήχτηκα στή γωνιά μου κ' έλαφα τί... χαμένη μου άγάπη!...

ΛΟΥΚΙΑ (με τύψεις) : Πώ! πώ! φτωχέ μου Παύλο!

ΠΑΥΛΟΣ : Όχι δά! Δεν τό παραδέχομαι αυτό, γιάτί βολκα γλήγορα τη λύση να γίνω... πλούσιος και με τό παραπάνω μάλιστα! Ζούσα πλάί σου ανέπνεα τον ίδιο αέρα με σένα σ' έβλεπα, σ' άκούγα, γελούσα, μαζί στις λύπες σου, στις χαρές σου! Λίγο τάχες αυτό... Καί μετά, πάντα κοντά σου, και σ'ό... άδικο χτύπημα της μοίρας σου!...

ΛΟΥΚΙΑ : Κ' εγώ πού νομίζα πώς ήμουνα μοναχή...

ΠΑΥΛΟΣ : Πώς δεν τρελλαθήκα μ' όλα αυτά! Πόσο μούλειψες αυτές τις είκοσι μέρες πού βρίσκεσαι εδώ! Ένας Θεός μονάχα τό έφερε!... Κι' αν δεν ήθα να σε δώ κι' αν μορτύρησα όλο τούτο τον καιρό μακριά σου, ήταν γιάτί περίμενα... γιά να τρέξω να σε δρώ και να σου πώ, σαν θαλάσφωμα, σ' αντάλλαγμα της μεγάλης σου δοκιμασίας! Θέλεις άγαπημένη μου μοναδική μου Λουκία, να γίνης... γυνάικα μου!...

ΛΟΥΚΙΑ (σαστισμένα) : Γί! τί είπες!... Ά...άστεϊεύσαι βέβαια... Όπως είμαι γιά τώρα... ένα κουρέλι, "Οχι Παύλο, σ' ευχαριστώ πολύ αλλά δε γίνεται!...

ΠΑΥΛΟΣ (γλυκά, τρυφερά) : Θα γίνης! Γιάτί ό καλός, ό ξεχωριστός άνθρωπος, Λουκία μου, όπως είσαι σί, ποτέ δε γάναται!... Έννοια σου και τό λίγες μέρες θάσαι καλά! Δεν έχεις τίποτα... Μά ναί σου λέω, άκούσέ με!...

ΛΟΥΚΙΑ (συνεπαρμένα) : Θάμαι καλά! Δεν έχω τίποτα! Είνε αλήθεια!... Δεν άνειρεύομαι λοιπόν!... Και θάχω έναν άνθρωπο κοντά μου πού θα με σκεπτεται... θάνε δικός μου... θα μ'ό δώ σπ τη χροιά, τη ζωή!...

ΠΑΥΛΟΣ : Ναί, πολυαγαπημένη μου,

Πασχαλινό γράμμα

Τού κ ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Χαμογελάει φωτόχαρος ό Άπρίλης γεμάτος από λούλουδα, από μύρα, τό χελιδόνι άνήσυχό σ'ό στέγη με τέχνη ξαναχτίζει τη φωλιά του.

Μεγάλη ή μέρα, με χυμούς μίς νιότης θερμαίς ποτίζει όλα της γής τά σπράα α. Μικρή ή νυχτιά, άσπμείνια απ' τό φεγ...

(γάρ),
σαν τρυφερό, γοργό κυλάει τραγούδι.

Και φτάνει τό λαμπρό, τό μέγα Πάσχα με τις άγνές, άσύγκριτες χαρές του, και πάλι εγώ Μητέρα μου, μακριά σου με ξένους μοναχός σ' άένη χώρα.

Μην πικραθής: Τη Μοίρα τους οί άνδρά (ποι

με καρτερία να ύπομένουν πρέπει και δυνατοί σε κάθε χτύπημά της, σά δρόχοι νάν' στή λυσσα των κυμάτων.

Με πασχαλιές και κρίνα να στολίσης τά βότα Ένα λευκόμαλλον άρνάκι να πάσης γιά τη σουβλα και να βάψης κόκκινα αυγά πολλά — πολλά, σαν πρώ (τα.

Κι' από ξανθόν, άγνό κερί λαμπάδα μεγάλη σαν τό μπόι μου ν' αγοράσης και σ'στην άώρα μας έκκλησία να σύρης άνώρας της: Άνάστασε τη νίχτα.

Έτσι ή ψυχή μου άντάμα σου, Μητέρα, θα φτερουγιά και μιά χαρά θα νιώθω βοεία, καθώς αυτή πού στά παλά μας της έδινες κρατώντας με απ' τό χέρι.

Κι' αν ίσως τις θερμές τις προσευχές σου ό Πλάστης ό Πανάγιος Είσακούσει και δώση ή εύτυχισμένη νάρθη μέρα πού θα βρεθώ σ'την άγκαλιά σου πάλι.

Μι' Άνάσταση καινούργια, πιδό μεγάλην όπ' όλες θα γιορτάσουμε, Μητέρα, κι' αήγην αήγη τη λειτουργία θα πάμε να κάνουμε πού από καιρό έχεις τάμα.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΥΚΙΑ : Ό πόσο είμαι εύτυχ-
σμένη!

ΠΑΥΛΟΣ (ένώ παίρνει δυό κόκκινα αυγά απ' τό πακέτιό πού έφρεσε) : Έλα, έλα τώρα να... τσουγκρίσουμε, να γιορτάσουμε κι έμεις τη μεγάλη αυτή μέρα...

ΛΟΥΚΙΑ (με δάκρυα χαράς) : Ναί, άγαπημένη μου... (Με μεγάλη συγκίνη-
ση, ένώ τσουγκρίζει τό αυγό της με τού Παύλου) : Χριστός άνέστη!...

Παύλος (τό ίδιο κι αυτός) : Χριστός άνέστη!...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΘΡΥΛΟΙ Τό φάντασμα πού ταξιδεύει...

Στό προηγούμενο Τεύχος άρ-
χίζοντας μιά σειρά από ιστο-
ρίες φαντασμάτων, ανέφερα
ότι στή Μακεδονία δεν υπάρχει
πολίτην και χωριό χωρίς τά
φονήματα τους και τις πιδό
απίθανες, άνατριχιαστικές και
καταπληκτικές ιστορίες τους.
Μά σάν την ιστορία τού φαντά-
σματος τού παλπού γεφυριού
της Κλεισούρας πού βρίσκεται
πάνω από τό δρόμο Αμυνταίου
—Καστοριάς, μπορεί και να
μην υπάρχει άλλη, τόσο περι-
εργη και τόσο συγκλονιστική.

Απ' την Κοζάνη ακόμα —
φίλοι μου πού ήξεραν ότι μά-
ζευα ιστορίες φαντασμάτων —
μοι συνέστησαν να ταξιδεύσω
απ' τώ Αμύνταιο στή Καστο-
ριά με τον κύρ Γιώργη τον
Γκανάτσιο τό σωφέρ πού είχε
γιά επιδίωξη του σε πολλά τα-
ξίδια. Τό... φάντασμα μίας ώ-
μορφης κοπέλλας από τον Ά-
ετό. Άλλά — με κατέστησαν
προσεκτικό — έπρεπε να μη τού
μιλήσω γιά τό φάντασμα τού.
πριν περνούσα τό γεφύρι της
Κλεισούρας. Ένα πέτρινο τζορ-
ειδές γεφύρι, πού τό θιμάτο-
νε όπως είναι και σήμερα και
οί προπάπποι των προπαπών
των σημερινών κατοίκων της
Κλεισούρας, της Καστοριάς
και τού Αμυνταίου.

Δυό-τρεις πού τού μιλήσαν
γιά τό φάντασμα πριν καλά —
καλά ξεκινήσουν απ' την Καστο-
ριά ή τώ Αμύνταιο, αναγκά-
στηκαν να μεινουν καταμεσής
του δρόμου. Τους... εφεφτα-
σεν ό Γκανάτσιος γιάτί δεν έ-
παίρνουν είθνην πώς δεν θα τους
τσάκιζε μαζί με τη σακαάκα
του σε κανένα γκερού! Και
δεν είχε άδικο. Σάν έμαθα την

ιστορία, όχι μόνον θαύμασα τό
κουράγιο του να ταξιδεύη σε
κείνο τό δρόμο, μη ούτε και
σκέφθηκα να ξαναγυρίσω στο
Αμύνταιο με τό αυτοκίνητό
του!

Νά τώρα ή καταπληκτική Ι-
στορία: Ήταν σούρουπο μιάς
άγριας ημέρας τού Γενάρη, τού
1935. Τα σίννεφα είχαν κατε-
βή ως τις πλαγιές των βου-
νών. Τό κρύο ήταν άφόρητο.
Στό σαράβαλο τού Γκανάτσιου
ήταν ό βοήθός του και ένας χω-
ριάτης απ' τη Μεσοποταμία.
Ό άλλος γάρος ήταν γεμάτος
έμπορεύματα. Δυό χιλιόμετρα
πιδό τού γεφυριού της Κλεισού-
ρας καταμεσής του δρόμου εί-
σαν και οί τρεις μιά γυναίκα
τυλιγμένη σε βαρύ παλτό να
κάνη νόημα στο σωφέρ να
σταθί. Ό Γκανάτσιος στάθηκε.
Με σβησμένη φωνή ή άγνώστη
παρακάλεσε:

—Με παίρνεις ως τό γεφύρι
της Κλεισούρας;

Την πήραν. Στό γεφύρι ό
Γκανάτσιος σταιτίησε:

— Φτάσαμε!

Γιρίζει όμως —πίσω σαν
είσε πώς δεν έπαιρνε απάν-
τηση και δεν βλέπει την γυ-
ναίκα! Σάστισε. Κατέβηκε με
τους άλλους δυό από τό αυτο-
κίνητο. Έψαξαν ένα γύρω τό
δρόμο. Πουθενά ή έπιβάτις.

Σε 3 μέρες ό Γκανάτσιος έα-
ναείδε σ'ό ίδιο μέρος την έ-
γώστη. Σε 10, πάλι! Σε 15,
πάλι. Και κάθε φορά, σαν στα
ματούσε στο γεφύρι, δεν την
είρρισκε στο αυτοκίνητο. Κάθε
φορά της μιλούσε, Μά έκείνη
δεν έδινε άλλη απάντηση από
άναστεναγμούς. Την τελευταία
φορά, έβαλε τό βοηθό του να
παρακολουθή. Μά τί ήταν αυτό
πού έγινε! Σε μιά στιγμή χά-
θηκε από τά μάτια τού βοηθού
ή άγνώστη γυναίκα. Και σασσι
σμένος, αλλά και φοδισμένος ό
διστυχός, έβαλε τις φωνές:

—Φάντασμα! Φάντασμα!

Κύρ Γιώργη! Χάθηκεν αυτή!
Πραγματικά έγινε άέρας, έ-
κεί πού την έβλεπεν. Ένας ά-
έρας πού πέρασεν αλήθεια τό
πρόσωπό του.

Όταν τό πάθημα τού Γκα-
νάτσιου μαθεύτηκε, δόθηκε και
ή έζήτηση: Στόν τύπο πού
στεκότανε τό φάντασμα να μη
στο αυτοκίνητο τρία χρόνια
πιδό πριν σκοτώθηκε μιά κοπέ-
λα πού πήγαινε απ' τό χωριό
Αετός στην Κλεισούρα να
παντρευτή. Σκοτώθηκε πέφτον-
τας απ' τό μυαλό. Πιδό πριν
γκρινιάζε στον πατέρα της να
πάνε μ' αυτοκίνητο ως τό γε-
φύρι, κι' από κεί με ζωά πού
θα έστελνεν ό γαμπρός. Ό πα-
τέρας της, θαρρώ Τάσσο Χα-
τζήδημα τον λέγανε, πείδανε
λίγο άργότερα από τον καύμο
του. Η άδικοκαμένη μνη απ' το
τότε έμεινε άλυσμένη στη
γύρω χωριά. Τό φάντασμα της
έβγαίνει να χαρή τό αυτοκί-
νητο πού δε χάθηκε σ'ά νύφη.
Μοι είπαν μάλιστα πώς κι
άλλο, σωφέρ τό μετέφεραν με
τ' αυτοκίνητό τους, ως τό γε-
φύρι της Κλεισούρας!

Ν. ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ 'Αντίς - 'Αμαέμωα Της Κας ΕΛΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 9 τό πρωί μπήκαμε
στό άεροπλάνο της Αιθιοπίας
«Αϊρ Λάιν» πού έρχοτανε από
τό Κάιρο, και άποχαιρετήσα-
με την συμπληκτική και φιλό-
ξενη Άσμάρα γιά να έξακο-
λουθώσωμε τό ταξίδι μας προς
την Άθδίσ Άμπέμπα.

Στά χρόνια της Ιταλικής κα-
τοχής, οί Ιταλοί έκαναν ένα
δρόμο πού ένώνει την Άθδίσ
Άμπέμπα με την Άσμάρα μή-
κους 1080 χιλιομέτρων. Είνε έ-
νας ώραιός ασφαλτοστρωμένος
δρόμος με σύγκρες, πολύ γρα-
φικός, αλλά τρομερά κουραστί-
κος, γιάτί χρειάζονται 3 όλό-
κληρες μέρες να τον διασχίσης
με ιδιωτικό αυτοκίνητο, και τά
λεωφορεία κάνουν πολλές φο-
ρές 8 ημέρες!...

Είνε, λοιπόν, ένας πρηνίμα-
τικός άθλος ν' άποφασίση κα-
νείς να πάη δια έφρας, Εύτυ-
χώς τώρα με την πυκνή άεροπο-
ρική συγκοινωνία, σε 3 μόνον
ώρες μπορεί κανείς να κάνει ό-
λο αυτό τό ταξίδι.

Τις 3 αυτές ώρες τό άερο-
πλάνο πετά επάνω από τά ά-
πέρατα όροπέδια της Έρου-
θραίας και της Άβρσσινίας.
Η άύς εδω είναι πολύ άγρια.
Τρομερές χαράδρες και πανύ-
ψηλα βουλά κάνουν τό άεροπλά-
νο να πηγαίνη σαν μεθυμένο.
Στό έδαφος βλέπω κάτι πελώ-
ρια μακτάρια, πέντε - πέντε,
ή δέκα - δέκα. Είνε τά «του-
κούλ» κωνικές καλύδες των Ά-
βρσσινών, πού είνε σπασμένες
σε όλόκληρη την άπέραντη αυ-
τή Χώρα. Διερωτώμαι τί έντύ-
πασι θα τους κάνει άραγε τό
μετάλλιο πούλι μας, αφού εί-
ναι βέβαιον πώς στην έρημιά
των βουνών τους δεν θα έχουν
διδ ποτέ τους ούτε αυτοκίνητο!

Τέλος πιδό ένα βουλό
φαίνεται ή Άθδίσ Άμπέμπα,
πού από τό άεροπλάνο την
βλέπομε πηνιγμένη στή βλάστη-
σι. Η Άθδίσ Άμπέμπα δεν ή-
τανε πάντοτε ή πρωτεύουσα
της Αιθιοπίας. Πρώτα ήτανε
τό Γκιοντό κοντά στή λίμνη
Τσάνα, έπειτα ήτανε τό Νταγ-
κουμπέρ, και σ'ατά τελευταία χρό-
νια ή βασιλεύσα Ταϊτού γυναι-
κα τού Μεγάλου Μενελίκ άνα-
κάλεσε τις ίαματικές πηγές
της, την «Φελόχα» και απέφά-
σισε να μεταφέρει εκεί την πρω-
τεύουσα την όποιαν φώμασε
«Νέον Άϊζος» (Άθδίσ Άμπέ-
μπα). Τό κλίμα στην Άθδίσ
Άμπέμπα είναι ψυχρό παρόλο
ότι βρσκειται δίπλα στον Ι-
σμερινό, και αυτό συμβαίνει,
επειδή είνε σε ύψόμετρο 2600
μέτρ. Γιά μας όμως είνε τρο-
μερό, γιάτί ή έλλειψις τού δέ-
γνου μας κάνει να κόβεται ή
ανάπνοή μας σε κάθε μας βή-
μα. Η πόλις είνε κρυμμένη
κάτω από πανύψηλους ευκαλύ-
πτους, και είνε κυριολογικά
σκαφοβλήσιμη στις πλυνίες
τού βουνού «Εντότο». Είμαστε
τόσο μακριά από την Ευρώ-
πη!... Ακόμη πέρσι χρειάζο-
τανε ένας μήνας να φθάση κα-
νείς από την Ελλάδα εδω πά-
νω, και μέχρι πιδό 25 ετών ή-

θελαν 3 βδομάδες με καρβά-
νι να φθάσουν από την Ντιρεν-
τάρα στην Άθδίσ Άμπέμπα,
ταξίδι πού τώρα γίνεται σε 1
ώρα με τό άεροπλάνο!

Οί πρώτοι Ευρωπαίοι πού
έφθασαν εδω πιδό πολλών δεκα-
ετηρίδων ήσαν Έλληνες. Οί ά-
δελφοί Προκοπίου ήσαν από
τους πρώτους πού έφθασαν
στά 1905.

Ό άείμνηστος ζωγράφος Γ. Γ.
ώργος Προκοπίου έκαμε τις πε-
ριφηρές προσωπογραφίες
Ταϊτού καί τού Μενελίκ, καθώς
και τού σημερινού Αυτοκράτο-
ρος Χαϊλέ Σελασιέ και πηνι-
σμοφορήθηκε. Ο άδελφός τού
Σωκράτης κουβάλησε με τά
ζώα εδω πάνω τις πρώτες
ραπτομηχανές. Ο Μαυρίκος έ-
φερε τό πρώτο κινηματογράφο
μ' μηχανήμα πού έκαμε τους
Άβρσσινούς να μείνουν έκθαμ-
βοι, και οί πρώτοι πού έχτι-
σαν πέτρινα σπιτία ήσαν Έλ-
ληνες.

Και τώρα ακόμη, ό πρώτος
πού έχει φυτέψει άμπέλια και
κάνει ντόπιο κρασί είνε ό Π.
Σαρρή από την Λακωνία. Τό
μοιδικό εργοστάσιο έλαιουργί-
ας άνήκει στον Ι. Ζέκον, και
μέγα μέρος τού έμπορίου είσα
γωγής και έξαγωγής είνε σ'ατά
χέρια των Έλλήνων.

Οί Έλληνες, οί παλαιοί, έ-
χουν πολύ συνδεθή με τον τό-
πο αυτόν, στον όποιον αφέρω-
σαν τά λείψα τους και την
ζωή τους.

Στά παλιά χρόνια, προτού
ακόμη πάνε άλλοι Ευρωπαίοι,
ζούσαν σάν μιά οικογένεια ά-
γαπημένη. Πολλοί από αυτούς
είχανε συγγενείς με τό πα-
λάτι, όπως ό γιωστής Κ. Κα-
ρακατσάνης πού την κόρη του
την έδωκεν ή βασιλεύσα Ζα-
σιντίτο (Τουδρά).

Γιά όλους αυτούς ή Αιθιο-
πία είνε πια μία δεύτερη άνα-
πημένη Πατρίδα.

Τώρα ή έλληνική Κοινότης
της Άθδίσ Άμπέμπα έχει 1200
μέλη. Έχει μιά ωραία στήλη εκ-
κλησία τού Άγίου Φρουμέντιου,
— ό Βυζαντινός Άγιος πού έ-
φερε στους Αιθίοπες τον Χρι-
στιανισμό — κι' ένα περίφημο
σχολικό κτίριο, πού ίσως σαν
κι' αυτό λίγα υπάσχουν στην
Έλλάδα.

Είμε δημοτικό και ήμιγυμνά-
σιο. Έχει καλούς και φιλότι-
μους δασκάλους, πού δίδουν
όλη τους την ψυχή γιά να κα-
νουν τά παιδιά αυτά πού γεν-
νήθηκαν τόσο μακριά, ν' αγα-
πησουν και να νοιώσουν τό με-
γάλιο της μήκρης να τόσο έν-
δοξες πατρίδας μας.

Η 28 'Οκτωβρίου και ή 25
Μαρτίου εορτάζονται με έλλη-
νικές σημαίες σχολικές εορτές
και χορό επίσημο της έλληνι-
κής Κοινότητας. Και είνε συγ-
κηνηκό τό θέαμα της παρέλα-
σής σ'ότους δρόμους των μι-
κρών φουατοτελοφών τού
Έλληνικού Σχολείου.

Ε. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 13.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΩΡΑ ΦΑΓΗΤΟΥ

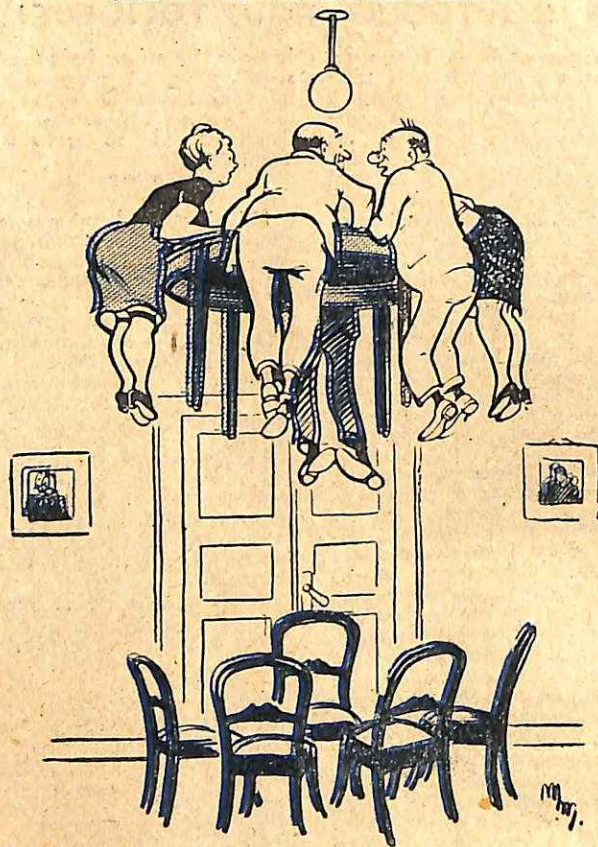
Ώρα του φαγητού είναι για την οικογένεια πολύτιμη από πολλές μεριές και δεν είναι μόνον η ανάγκη να χορτάσουμε. Ίσως σήμερα με τις ιδιαίτερες δυσκολίες που συναντάμε, να δώσουμε μεγάλη προσοχή στο αν θα βρούμε πιάτο γεμάτο φαγητό κάπου όπουδήποτε ακόμη πιεμένο. Οι δυσχέρειες όμως περνάνε και η εύλογη μέση εργασία των δικών μας θα φέρει πάλιν τακτικά στο σπίτι τα υλικά για το φαγητό, κι' εμείς θα φάμε με τον καλύτερο τρόπο να χορταστούμε αυτοί τον κόπον γιατί δεν άκοι το γεμάτο πιάτο επάνω στο γυμνό τραπέζι, κύριο και άκορο. Η λιτότης και η απλότητα είναι προτερήματα μέχρι ενός σημείου, αλλά είναι πολύ απλό μένος γύρω από το καθημερινό φαγητό μας.

Τα περιορισμένα οικονομικά δεν είναι η μόνη αιτία. Περισσότερον η δική μας προχειρότης και η λιγοστή αξία που δίνουμε στις λεπτομέρειες της ζωής μας μέσα στο σπίτι. Όπως το φαγητό μας κάνουν πολλές φορές να χάνουμε πολλά η κάποτε την ευτυχία μας δόκλρη. Όσοι εργάζονται έξω από το σπίτι και το μεσημέρι φθάνουν κουρασμένοι στην πόρτα του σπιτιού δεν πρέπει να βρίσκουν πράγματα ακατάστατα: φαγητό παγωμένο ή ατελείωτο, ή στερητότατα μαγειρεμένα οικοδόποινα αγέννηστη, που λυάσχηλη πνιγμένη στην κουζίνα, ή αδιάφορη στη πολυθρόνα με το περιοδικό, ενώ τίποτα δεν είναι έτοιμο. Γιατί αν κάθε μέρα παραινόμενα είκοσι χερί η οικογενειακή τραπέζια, δεν είναι παράξενο να προτιμούν οι σύζυγοι στην άρχη για μια φορά την εβδομάδα την πόρτα του ξενοδοχείου ή ενός ξένου σπιτιού και άργότερα για πολλές φορές την εβδομάδα. Λίγη προσπάθεια και το φαγητό μπορεί να είναι στην ώρα του έτοιμο με όλη την δυνατή ποικιλία με όλη τη δυνατή καλή εμφάνιση και με κάθε εργασία τελειωμένη. Η συνήθεια των ξένων να εύπρεπίζονται ή να φορούν καθαρό φανεμα, όχι πολυτελές, αλλά όχι εκείνο της δουλειάς για να καθίσουν στο τραπέζι χωρίς να έχουν ξένον ανάμεσά τους δεν είναι πολυτέλεια. Έμεις τουλάχιστον ως χτενίζουμε τα μαλλιά μας, ως πλένουμε τα χέρια, ως βγάζουμε την ποδιά της κουζίνας γιατί δεν χρειάζεται να φέρουμε στο τραπέζι τα παρασκήνια της κουζίνας.

Η τραπέζια πρέπει να είναι σε χαρούμενο μένος το σπιτιού και ευχάριστα επιπλωμένη γιατί είναι για μας το δω-

ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

— 'Αμάν! Σταθήτε!... Καλέσαμε κατά λάθος το πνεύμα του μπάρμπα μου του 'Αριστείδη, που ήταν πρωταθλητής... άρσεως βαρών!... (Σκίτσος του κ. Ν. Νομικού)

ριμένουν τη μητέρα τους.

Το να τρώει κανένας στο τραπέζι καθαρά ώραία, αλλά όχι εξεζητημένα, μα ούτε άσχημα είναι δείγμα πολιτισμού αλλά οι καλοί αυτοί τρόποι πρέπει να είναι καθημερινοί και να η περιορίζονται μόνον για τις μέρες που είμαστε κίπου καλεσμένοι ή έχουμε κάποιον καλεσμένο ή είναι γιορτή και φορούμε τα καλά μας γιατί τότε είναι διασπασμένοι και άκορο, και κουράζουν και μας τους ίδιους και τους άλλους που παρακολουθούν τις προσπάθειές μας και τις κινήσεις μας που δεν έχουν απλότητα και άνεση γιατί δεν είναι δικές μας.

Α. ΑΣΠΡΟΓΕΡΑΚΑ

Σε εϋθυμο τόνο

Χριστός 'Ανέστη

Χριστός 'Ανέστη, αγαπητοί και φίλοι αναγνώστες! Ολόψυχα εύχόμαστε το Πάσχα αυτό να είναι Πάσχα λαμπρόν, και εύτυχές και τέτοιο Πάσχα ώστε κι εσείς να ζήτε με χαρά και το «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

Χριστός 'Ανέστη «Θεΐε» μας και στείλε τον προά γιατί αλλού. μπαρμπουλή μου ξεκάθαρα στο λέω εκ μέρους κάθε 'Ελληνα και κάθε φουκαρά ότι το Πάσχα και αυτό θάνατο... τελευταίο!

Χριστός 'Ανέστη, κύριοι περίφημοι Μεγάλοι. Νομίζω ότι άρχισε να ανάβει το καμίνι κι' ενώ λαμπρό γιορτάζουμε, καείς δεν αμφιβάλλει ότι δεν θ' άναστήσετε κι εφέτος την Ειρήνη

Χριστός 'Ανέστη, κύριοι Κουλίσεφ και λοιπά κι αν μέσα στην 'Επιτροπή έφέρατε την διάτασι. 'Εσείς λίγο θα παίξετε ακόμα τον παπά κι' εμείς θα ν' αιορτάσουμε τον 'Εθνον την 'Ανάστασι. ΠΡΕΤΕΝ.

Παλιά σάτυρα

ΑΠΑΝΙΞΗ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑ

Το φίλημα που μουστειλες στο γράμμα σου κυρά μου καθόλου δεν έτάραξε την άδολη καρδιά μου.

Αυτό σου το φίλημα το δώρο δεν με φθάνει δεν με ζεσταίνει το φτωχό σαν μάρμαρο με κάνει.

Φίλι που έταξιδεψε με το ταχυδρομείο το βρήκα πολύ άριστο και άχαρο και κρύο.

Μοιάζει το φίλημα καρπό με χάρι με γλυκάδα μ' αν δεν κοπή απ' το ξεντρί δεν έχει νοστιμίδα.

(ΗΛΙΑΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ)
1900 Μώμος ο Πατρεύς

ΔΥΟ ΛΙΠΟΘΥΜΙΑΙ

«Εν νουβωτέ κατέλλο απ' τον άνδρα της ζητάει. 'Οχι! λέει αυτός. Κ'έκεινη λιγοθύμησε—ώ! θρήνος!... Τί να κάνη; Ναί, της λέει και την ξελιγοθυμάει. Μα την άλλη την ημέρα το λογαριασμό της πάει... Φρίξον ήλιε! Τον βλέπει και λιγοθυμάει κ' εκείνος!.. (1915) ΣΑΤΑΝΑΣ

ΝΟΥΒΕΛΛΕΣ ΤΟΥ 1947

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΣΩΤΟΥ

Του 'Αμερικανού συγγραφέως ΣΜΙΘ ΜΠΛΕΙΚ

Ούτε η 'Ορέλια μα ούτε κι' ο Τσάρλ αισθάνθηκαν καμμία συγκίνηση από το γάμο τους που είχε γίνει μόλις πού μισή ώρα. Ούτε αίσθημα προύπρηξε, ούτε και καμμία ιδιαίτερη φιλία είχε προηγηθεί μεταξύ του Τσάρλ και της 'Ορέλια. Και οι δυο ήσαν παιδιά δυο συνταίρων ιδιοκτητών κάποιας από τις μεγαλύτερες Τράπεζες της Νέας Υόρκης. Ών προβλεπτικοί και προνοητικοί όμως επιχειρηματίαι οι δυο μεγάλοι τραπεζίτες φρόντισαν να παντρευθούν τα παιδιά τους για να δώσουν συνέχεια στις «μπίζνες» τους. 'Ανθρωποι πρακτικοί οι κ. κ. Σμούθ, Κρέ, υς και Σία, δεν σκοτίστηκαν αν ανάμεσα στα παιδιά τους δεν υπήρχε κάποια αμοιβαία έλξη, κάποιο αίσθημα.

— 'Ανοήσιες, είπαν κι' οι δυο τραπεζίτες εν πλήρη, ομοφωνία.

Οι δυο νέοι υπήκουσαν στην έντολή των γονέων των κι' έτσι έγινε ο γάμος για την λαμπρότητα του οποίου έγραψαν οι έφημεριδες επί μέρες ολόκληρες κι' όλοι ζήλευσαν την ευτυχία του «εύαμυστου ζεύγους». Σε μερικές, μάλιστα έφημεριδες γράφτηκε ότι οι δυο νέοι άναπνώνταν από υϊκάρα παιδιά!

— Πόσο... ψεύτης είναι ο κόσμος!... είπε η 'Ορέλια διαβάοντας στις έφημεριδες την περιγραφή του γάμου της!

Βλέπετε... Χαίρετε κυρία μου.

— Χαίρετε, κύριέ μου... Και το ζεύγος χωρίστηκε χωρίς και χειραψία ακόμη.

Ο Τσάρλ ένας νέος 30 χρονών, με πολύ έντονη άρρενωπή φ.σιονγνμία που τα κοστάντα μεγάλα του μάτια της δίναν την έκφραση της άπολύτου δεδαϊότητος και ειλικρινείας είχε συναντήσει δυο... τρεις φορές υϊό στη ζωή του την 'Ορέλια. Αποφύγοντας εξ ιδίου συγκοσίας τη λεγόμενη κ.σ.μ.κ. ζωή του κύκλου του, ζώνιας σχεδόν άπομονωμένος,

δεν ήταν θέβαια δυνατόν να συναντήσει την 'Ορέλια περισσότερες φορές και να γνωριστεί στενότερα μαζί της.

Η 'Ορέλια πάλι ήταν ο τύπος της γυναικός που της άρεσε να ζή μέσα στον κύκλο της λεγόμενης μεγάλης ζωής. 'Εξω απ' αυτήν δεν είχε γνωρίσει άλλο τρόπο ζωής. Είπε αλήθεια ότι πολλές φορές αϊτός ο τρόπος την κουράζε, αλλά μη μπορώντας να ξεφύγει έμενε μέσα στο ίδιο πλαίσιο για να αισθανθή και πάλι την ίδια ανία. 'Ερχόνταν στιγμές που για να λυτρωθή απ' αυτή την κατάσταση έκανε τις πιο εξωφρενικές κοριτσιότικες τρέλλες. Αυτό έγινε αφορμή ώστε οι φίλες της να την λένε: «ή τρελή 'Ορέλια». Οι τρέλλες της όμως την έρολιναν και πάλι στην ίδια ανία. Και σαν συμπλήρωμα δλης αυτής της ψυχικής της καταστάσεως ήθελε κι' ο γάμος της με τον Τσάρλ Σμούθ.

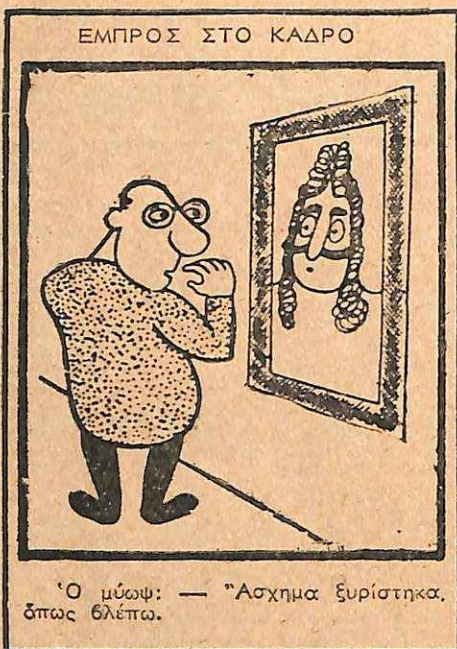
— Ποιός είν' αυτός; ρώτησε τον πατέρα της, όταν της έκανε για πρώτη φορά λόγο γι' αυτόν.

— Είπε ο γυός του κ. Σμούθ, του συνταίρου μου. Λένε πως είναι λαμπρός νέος...

— 'Ακετά. Μοι φαίνεται ότι κάπου τον είδα. Μιά όμως που θέλετε να γίνει (Συνέχεια εις την σελίδα 20)

Η 'Ορέλια άρπαξε το μαντί της κι έτοιμάστηκε να φύγει υϊόσε είδε τον Τσάρλ.

Ο μύθος: — "Άσχημα ξυρίστηκε, όπως βλέπω."

κές άκτές. Έτσι πραγματοποιούσε τον άκατόρθωτο για κάθε άλλον άθλο του, κι' ό "Έλλην-Ρόκ" ήταν τώρα δίπλα στη Ναταλία ή όποια είχε εγκαταλείψει κάθε μέτρο προστάσιας. Η άνικη του ήταν τόσο τέλεια κι' άπλη ή νόστη ή Ναταλία ούτε καν σκέφθηκε ν' αντίσταθι. Δέν έβλεπε μάλιστα ούτε την άνώγκη νά ζητήση καμιά έξήγησι. Και μη έχοντας τί άλλο νά κάνει στο κατάστρωμα ή Ναταλία κατέθηκε σιή καμπίνα της. Ο πλοίαρχος Ούλλιαμ και τό πλήρωμά του θά έπρεπε πιά νά τον ύπακούουν. Άμέσως κατάλαβαν ότι είχαν νά κάνουν μ' ένα άνθρωπο πού ξαίρει νά διατάξη και πού ξαίρει, νά έπιβάλλη την πειθαρχία. Ο τρόπος μέ τον όποιο αρπαγε τό τιμόνι και ή διαταγή πού έδωσε για την άλλαγή της πορείας του πλοίου, έδειχναν ότι ήταν έμπειρος ναυτικός. Υστερα από δέκα λεπτά τό «Νούφορ» έπλεε πρós τίς Ιταλικές άκτές. Ο "Έλλην-Ρόκ" ήταν πιά κύριος του πλοίου όπως ήταν και κύριος των γεγονότων πού ξετυλίγονταν μέ τόση γρηγοράδα.

Αν ή Ναταλία δέν ήταν κυριαρχημένη από τον "Έλλην-Ρόκ", χωρίς άλλο θά λυσούσε από άγανάκτησι και πείσμα. Τώρα όμως ήταν αιχμάλωτη όπως τον καιρό των πειρατών. Δέν ήταν πιά ή έλεύθερη βασίλισσα της πρώτης ημέρας πού της μίλησε ό "Έλλην-Ρόκ". Τώρα ήταν σκλάβος του κι' άφισμένη σιό έλεός του. Ένώ βασίλισσα κι' εύνοουμένη του ήταν εκείνη ή τραγουδίστρια των δρόμων και ύποπτων κέντρων. Η Ναταλία κλεισμένη στήν καμπίνα της μέ τό μάτι καρφωμένα σιό στρουγγυλό παραθυράκι όπου τό λίγο φώς προσπαθούσε νά διασχίση τό σκοτάδι της νύχτας, έφερνε στή σκέψι της τίς ώρες της πρώτης συνάντησης μέ τον "Έλλην Ρόκ" σιό Μιραντόρ. Διεπίστανε ότι θυρόταν όλα τά λόγια πού της είχε πη και μάλιστα τη στιγμή πού άνασκήνωντας τη λάμπα της έλεγε:

«Σας είδα κι' άλλοτε. Ο ήλιος σάς κύκλωνε και σκεκόσαστε μπρός σέ μία βρύση σ' ένα κήπο. Ναι, ναι υπάρχει ένα λεπτό του παρελθόντος σας πού άποτελεί ένα μέρος του δικού μου παρελθόντος. Κι' αυτός είναι ό λόγος πού σας άναζητώ. Μπαίνοντας στή ζωή σας φάνηκε ίσαμε τά βάθη του έαυτού μου».

Της είχε πει αυτά κι' άλλα πολλά πράγματα πού τώρα όμως τ' άρνιύταν άφοι της έφερετο μ' έχθρικό τρόπο. Κατά βάθος ή Ναταλία περίμενε ότι θά ρχόταν νά τη βρή. Δέν μπορούσε νά παραδεχθί ότι μία πού ήταν τόσο κοντά της δέν θά ρχόταν. Κι' όμως δέν έγινε αυτό. Ο "Έλλην-Ρόκ" δέν πήγε νά τη δει. Κτύπησε τό κουδούνι και της έφεραν νά φάη.

Πέρασαν δυό ώρες. Κι' όταν πιά σκέφθηκε ότι όλοι θά κοιμόνταν και θ' άγρυπνείαν, πάλι έπαιζε σιό άσχημα ξυρίστηκε, όπως βλέπω.

πνοίσε μόνο ή θάρδια της πλοίου ή Ναταλία γλύστρησε πρós τό κατάστρωμα. Άμέσως διέκρινε δυό σιλουέτες πού στέκονταν όρθιες στή γέφυρα. Ένα φανόρι κρεμασμένο κοντά τους έπέτρεπε νά διακρίνη κανείς ποιοι ήσαν εκείνοι οι δυό. Ήσαν ό "Έλλην-Ρόκ" κι' ή "Ιταλίδα τραγουδίστρια. Δέν φαινόταν νά μιλούν. Προσπάθησε ν' άκούση. Κανένας ήχος φωνής δέν έφτανε σι' αυτή της. Και σάν νά ωθείτο από κάποια άκατανίκητη δύναμη έκανε κάτι πού τό θεωρούσε έξευτελιστικό για τον έαυτό της. Έτρεξε πρós τον "Έλλην-Ρόκ και πιά νύχτας τον από τό μπράτσο του φώναζε:

— Ποιός είναι ό σκοπός σας; Είναι άνδρική συμπεριφορά αυτή; Γιατί δείχνετε τέτοια χυδαιότητα; ...

Δέν ήξευρε τί έλεγε κι' ήταν τόσο ταραγμένη ώστε δέν μπόρεσε ν' άποτελειώση τη φράση της. Γύρισε στήν καμπίνα της ταπεινωμένη μέ τη ψυχή τραυματισμένη και γεμάτη από μίσος. Κλείδωσε την πόρτα της καμπίνας. Ένωϊωσε μία τόσο μεγάλη ταπεινώση αυτή πού ποτέ δέν φανταζόταν ότι θάφθανε σέ τέτοιο σημείο έξευτελισμού της γυναίκειας αξιοπρέπειάς της! Βλέποντας εκείνη τη στιγμή τον τέμο του «Κουρσάρου» της ήλθε ή παιδική άφέλεια νά τον συμβουλευθί κι' άνοιξε μία σελίδα στή τύχη.

«Τό μυστικό της αγάπης μου είναι βαθεία θαμμένο στήν καρδιά μου».

Ένα μυστικό της αγάπης! Τίποτε δέν θά μπορούσε νά την άναστατώσθι πρós ήλτο. Άνοιξε τό παραθυράκι και πέταξε τό βιβλίο στή θάλασσα. Ός τό πρωί δέν μπόρεσε νά κοιμηθί. Και μόνο όταν βγήκε ό ήλιος την πήρε ένας άήνεμος ύπνος. Όταν ξύπνησε κατάλαβε ότι τό πλοίο δέν έκινείτο. Από τό παραθυράκι της καμπίνας έβριζε μία ματιά. Είδε μία προκυμμία όπου πηγαίνόρχονταν άμαξες και σιό βάθος φαινόταν σπιτία. Ντύθηκε άμέσως και βγήκε σιό κατάστρωμα.

— Πού είμαστε; ρώτησε τον πλοίαρχο Ούλλιαμ.

— Σιό Παλέρμο.
— Έριξε γύρω της μία ματιά προσπαθώντας νά δει τον "Έλλην-Ρόκ" και την "Ιταλίδα".

— Πού πήγε; ξαναρώτησε ή Ναταλία.
— Έφυγε.
— Τί; Έφυγε;

— Μάλιστα. Μ' άποχαιρέτησε λέγοντάς μου: «Εύχαριστώ πλοίαρχέ μου». Έέλησε νά μου δώση χρήματα για τό πλήρωμα, αλλά έγώ άρνήθηκα νά τά δεχθώ. Τότε εκείνος τά πέταξε στή θάλασσα. Κατόπιν μου έδωσε ένα γράμμα για σας κι' έφυγε μέ τη γυναίκα πού συνόδευε. Τί τρελλός άνθρωπος! ...

Ο πλοίαρχος έβγαλε από τη τσέπη του ένα γράμμα και τό έδωσε στή Ναταλία. Έκείνη τό άνοιξε μέ νευρικό τρόπο. Ήταν γραμμένο μέ μολύβι.

«Ποιν από δυό χρόνια, όταν ό πατέρας σας πέθανε αιφνίδια στή Σικελία ή "Ιερική" είχε βρεθί. Μερικές άποκαλύψεις πού κατώρθωσα νά άποσπάσω από την Πασκουάρελλια Ντόλτσι, την "Ιταλίδα" πού μέ συνοδεύει, μέ κάνουν νά πιστέψω ότι συναντήθηκαν. Ένα αυτοκίνητο θά σας περιμένη στήν αποβάθρα μπρός στήν εκκλησία της "Αγίας Λουκίας". Σέ μερικές ώρες τό αυτοκίνητο θά σας φέρη σιό χωριό Καστελνέρο, κοντά σιό ναό σιό Σενζέντε. Ένα δρομολόγιο κρατηθί για σας σιό μεγαλύτερο παιδάκιό του χωριού. Άυριο τό πρωί νάχετε την καλωσύνη ν' άνεβήτε σιό ψηλότερο σημείο του χωριού, στήν Κάσα Ντόλτσι. Τά σέβη μου, "Έλλην-Ρόκ».

Η Ναταλία δέν δίστασε ούτε στιγμή. Έλευθερή τώρα πιά δέν σκέφθηκε τίποτ άλλο από τον νά τραπή για τρίτη φορά εις φυγήν και ν' άνοιχθί σιό πέλαγος. Ο πλοίαρχος της είχε πει ότι θά έπρεπε νά περιμένουν, γιατί μερικοί από τους άνδρες της πληρώματος είχαν βγή έξω. Η Ναταλία τώρα πήγαινε κι' έρχόταν μ' άνυπομονή και ταραχή, σιό κατάστρωμα.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ, σιό έπόμενο.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΣΩΤΟΥ

(Συνέχεια εις την σελίδα 15)
αυτός ό γάμος άς γινή. Πολύ λίγο μ' ενδιαφέρει...
Έτσι κι' έγινε.

Από την ημέρα του γάμου του Τσαρλ και της "Ορέλια" είχε περάσει ένας ολόκληρος χρόνος και δέν είχαν συναντηθί ούτε μία φορά. Ο Τσαρλ γύρισε από τό Λονδίνο έπειτα από ένα μήνα κι' άνέλαβε πάλι τη θέση του διευθυντή της Τραπεζής «Σμούθ, Κρέυ και Σια». Η "Ορέλια" από την Φλωρίδα πήγε σιό νησιά των Μπαχάμας κι από κει σιήν Εύρωπη, περνώντας τη ζωή της όπως αυτή νόμιζε καλύτερα. Η άλληλογραφία μεταξύ του ζεύγους ήταν πολύ άραιή. Ένα ή δυό τό πολύ λακωνικά τα τηλεγραφήματα τό μήνα.

Ο Τσαρλ όταν έφευγε από τό γραφείο του έπαιτα από ώρες έντατικής εργασίας και πήγαινε σιή μηρο κι' άπλη του βίλλα πού είχε έξω από τη Νέα Υόρκη έβρισκε τον καιρό νά σκευάσθι και λίγο τον έαυτό του.

Έβλεπε τη ζωή του νά κυλά μέσα σιή μοναξιά χωρίς καμιά δεχωρήσιμη συγκίνηση. Προσέχει ότι τά βιβλία τά σπέρ, τό πιάνο σιό όποιο είχε μεγάλη κλίση δέν τον ικανοποιούσε πιά. Τού φαινόταν ότι ή ψυχή του ζητούσε μία κάποια συντροφιά. Πού νά την βρή όμως; Οι πρόχειροι έρωτες πού ποτέ δέν τον κυριαρχούσαν δέν ήταν δυνατόν ν' ανταποκριθούν σ' εκείνο πού ένδομυα χητούσε. Τά κορίτσια του κύκλου του ήσαν όλα σάν την "Ορέλια". Πλάσματα πού τους έλλειπε τό περιεχόμενο εκείνο τό όποιο θά μπορούσε νά συγκινήσει έναν άνδρα σάν τον Τσαρλ. Έπειτα ήταν πιά παντρεμένοι και τέτοιος δέν επιτρέπετο νά τίς κάνει.

Όπως κάθε πρωί, έτσι και την ημέρα κείνη ό Τσαρλ ήταν σιό γραφείο του. Άπορροφημένος από την εργασία του, δέν άντελκήνι τον γκρουμ του γραφείου του πού είχε πιά κινή τη στιγμή και δίσταζε νά τον οικώψη.

— Κύριε, τού είπε ό γκρουμ διστακτικά, Σας ζητάει μία κυρία.

Ο Τσαρλ σήκωσε τό κεφάλι του.

— Τί είπατε; Μία κυρία;

— Μάλιστα. Έπιμένει νά σας δει.

Ο Τσαρλ έμεινε για λίγο άναποφάσιτος. Τί τον ήθελε αυτή ή κυρία; Ποτε σιό γραφείο του δέν τον ζητούσαν γυναίκες. Τέλος, λέει σιόν γκρουμ:

— Πες της κυρία νά περάση.

Ο γκρουμ άνοιξε την πόρτα. Σιό κατώφλι φάνηκε ή "Ορέλια" πού σιό πρόσωπό της ήσαν ολόφανερα τά σημάδια μιας μεγάλης κούρασης! ...

— Γεια σου Τσαρλ, τού είπε και τού έδωσε τό χέρι της.

— Καλημέρα σας κυρία μου, της άπήντησε ό Τσαρλ, πού είχε σιγασθί δρόμος.

— Τσαρλ, τού είπε μέ μολις συγκρατούμενους λυγμούς, πάψε πιά πρós Θεού σιό αυτό τό «κυρία μου»!

Η "Ορέλια" ρίχτηκε σέ μία πολυθρόνα, ό Τσαρλ την έβλεπε κάπως σαστισμένος και τού έκανε βαθεία έντύπωση ή κούρασι της "Ορέλια" και κυρίως τά λόγια της.

— Με συγχωρήτε, της είπε μέ ήρεμη φωνή, σιή όμως ήταν ή συμφωνία μας.

— Έχετε δίκιο, Τσαρλ.

Η "Ορέλια" φαινόταν ότι κατέβαλλε κάποια μεγάλη προσπάθεια για νά πη κάτι πού δέν τολμούσε νά τό εκστομίση. Σιό τέλος όμως πήρε την άπόφασι και τού λέγει:

— Άκούσε Τσαρλ, ή ζωή μέ κούραση, σ' όλο αυτό τό διάστημα πού έλλειπα μάταια και την πιά έλαχιστη λεπτομέρεια της δικής σου ζωής. Αυτό τώκανα, όταν έντελως τυχαίως κάποιος φίλος σου, πού σέ ξαίρει πολύ καλά, μου άπεκάλυψε ότι δέν ήσουν εκείνος πού σέ φανταζόμουν. Ότι δέν ήσουν σάν όλους τους άνδρες του κύκλου μας.

— Δέν σέ καταλαβαίνα.

Χρονόγραφημα

Τό άλογο του Θεού

ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑ

Βσιλθαδες, άρχιστράτηγοι, και οι "Άγιοι άκούη στρατηλάται της Εκκλησίας" μας, φαντάζουν πάντοτε καβαλλάρηδες σέ άτια πού φουρμίζουν, ποδοπατούν τη γή, σκαλίζουν άνυπόμιο νά μέ τίς όπλές τους και πού είναι σκεπασμένα μέ φανταχτερές και πολύχρωμες ίπποσκευές μ' άσημένια και χρυσά σκαλλοχάλινα και οι καβαλλάρηδες των κρατών κοντάρια και σπαθιά, τοπούζια κι' άλλα φοβερά άρματα. Ο "Άν Γεώργης", ό "Άν Δημήτρης, ό Μερκούριος και άλλοι τριμεροί πολεμάνει τρωπαιοφόροι, πού μάς θωρούν άπ' τίς εικόνες τις άγρυπνοι και τά δάουν μέ τά θεία, τους δράκους και τους δαιμόνας, σύμβολα των άποκρύφων δυνάμεων τής κακού, και πού τά συντρίβουν έπί τέλους.

Έχουμε συνηθίσει νά τους βλέπουμε όλους αυτούς και νά όρμησιζώμαστε τους άγώνες των, την πάλη και τη νίκη των, νά τους στέφωμεν μέ δάφνες και νά έορτάζουμε τους θριάμβους των τους έπινειους και νά θαυμάζουμε τά κατορθώματά του άπάνω σιή περφόρα άτια, μέ τά φλογερά ρουδούνια.

Είναι κι' αυτοί ούράνια όντα και ήμίοι!

Αλλά πιά ούράνιος άπ' όλους, άφαστος, άνυέρβλητος παντοδύναμος και ταπεινός μαζί, είναι ό καβαλλάρης ό γλυκύτατος, πού τη δύναμη του την έχει όχι σιό κοντάρι και σιό σπαθί και τό μεγαλειό του όχι σιό στολίδια και τά φάλαρα.

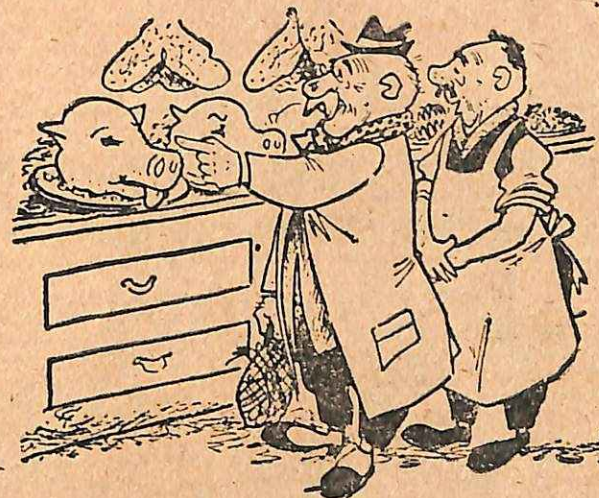
Σιόσσετε μία μάς αυτών τον όραματισμό γι' αυτά τά μεγαλεία πού περνούν και λησμονούνται και κολάστε μέ σιγμήνι μέ τη δύναμη της φαντασίας ένα χαμηλό συμπαθητικό γαϊδουράκι, οι καλοί σύντροφοι και μαθητές, την σκεπασαν μ' ένα κίλιμι χωράν, αντί για κάθε άλλο στολισμα, και τού έβαλαν αντί χρυσά χαλινάρια ένα καπίστρι ορεινίου, και έίπαν σιό Θεό νά άνεβή και νά καθήσθι άπάνω του για νά δεχθί τον ύμνο του «Ωσανιά»!

Και τίς εύλογίες του λαού. Και τό πουλαράκι αυτό μέ τ' άγαθά μάτια του, μέ τ' έντωμένα και προσεχτικά σ' όλες τίς τριγύρα φωνές, και αίτους μακροβία σιήνια του, μέ τά ρουδούνια του νά προσδεχώνται όλες τίς εύδίες της άνοξιατικής ημέρας, από θάμνους της "Ιουδαίας" και των γυνών του νών της, τό τετράποδο τούτο έφέρεινε σκεπτικό κι' άργοβαδίζοντας, σιή ράχη του τό Θεό!

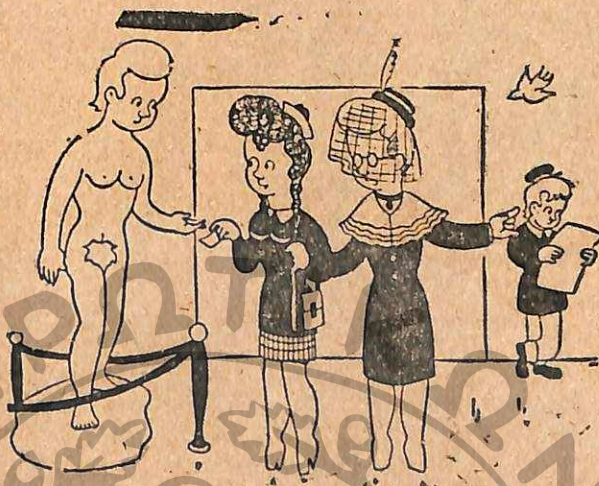
Απάντησα έναν τέτοιο, σιή γωνία του δρόμου, ήσυχο, γαλήνιο, ύποταχτικό, νά στρέφει δεξιά, άριστερά, πρós όλες τίς διευθύνσεις, τά άεικίνητα αιώτια του και μω ήρθε σιό νοι άμέσως... Έκείνος! "Άν ήλγω, νά κοντά του άν μπορούσα ναρθώ σέ κάποια συνένωση μαζί του, άν μπορούσα ν' άφίσω και νά ρίξω μακριά μου όλες τίς κακίες, όλα τά μίση,

ΛΑΥΡΑΣ

Ξένο χιούμορ

Ο πελάτης: — Προτιμώ σιή την γουρουνοκεφαλή. Έχει μία έκφρασι πολύ χαριτωμένη, πού μου θυμίζει την γυναίκα μου! ...

— Πρόσεξε, κάνεις λάθος! Ο ύπάλληλος του Μουσείου είναι ό άλλος...

— Τί κάνεις χωμένος σιό χιόνια;
— Έχασα ένα τάλληρο και περιμένω νά λιώσουν για νά τό βρώ! ...

Ζ' ΜΑΝΤΟΝΝΑ του Χόλλυγουντ

Τό μόλις έκδοθέν άριστουργηματικόν
μυθιστόρημα του συγγραφέως της
«ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΩΝ ΣΛΗΠΠΙΚ'Σ»

Μωρίς Ντεκομπρά

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ δυο μεγάλες πόρτες τοῦ παρεκκλήσιου τοῦ Μπεγκινιάζ ἦταν ὁρθάνοικτες. Ἐξω ὁ μαγιάτικος ἥλιος σκορπούσε τίς πυρωμένες ἀκτίνες του κάτω στήν παλιά πολιτεία. Κάτω ἀπὸ τὸ μισοφωτισμένο νάρθηκα τοῦ παρεκκλήσιου διακρίνονταν μωῖρες σκιές γονατιστές πού προσευχόνταν γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ Βελγίου. Ἦταν ἡ πρώτη πρωινὴ λειτουργία.

Λίγο πρὶν πέρα ἀπὸ τὸ μαντρότοιχο τοῦ μοναστηρίου ὁ φόβος ἐρχόταν ὡς ὁρμή ἀφοῦ πιά εἶχε περάσει ἀπὸ τὴ Μπρούξ Λύ Μόρτ. Οἱ πολίτες φεύγαν. Οἱ σύμμαχοι ὑποχωροῦσαν. Οἱ προφυλακὲς τῶν μηχανοκινήτων μὲ τὸν ἀγκυλωτὸ σταυρὸ πλησίαζαν ὀλοένα καὶ γλυστοῦσαν συνεχῶς παντοῦ. Ὁ κόσμος ἐφευγε. Ἄλλοι πεζοὶ, ἄλλοι μ' αὐτῆς καὶ ἄλλοι μὲ ποδήλατα. Οἱ γέροι ἐμέναν. Αὐτοὶ εἶχαν δὴ καὶ τὴν πρώτην εἰσβολὴ καὶ τὴν κατοχή. Ἡ ἀγωνία κυριαρχοῦσε στὶς ψυχές. Ὁ φόβος ἔκανε νὰ τρέμουν καὶ αὐτὲς ἀκόμα οἱ προσώψεις τῶν σπιτιῶν. Καὶ σὺν μουσικῇ ὑπόκρουσι ἀκούγονταν οἱ λυγροὶ τῶν γυναικῶν πού βαδίζαν τὸ Γολγοθὰ τῆς φυγῆς...

Ὁ φόβος πού ἀποσπούσε τίς σπαρακτικές κραυγὲς τῶν γυναικῶν, πού σπληρνούσαν τὸν καλπασμὸ τῶν δυστύχων ἀλόγων, πού ἔφτανε παντοῦ σὺν φάντασμα καὶ ἔδρανε χωρὶς μάτια καὶ γελοῦσε χωρὶς χεῖλη, ὁ φόβος σταίριζε μὲς στὸ παρεκκλήσι τοῦ Μπεγκινιάζ.

Ἐκεῖ πιά ὁ φόβος, ὁ πόθος. Ὡπισθοχώρησε μπρὸς στὶς γυναῖκες πού ἦταν ἀπροσδόκητες ἀπὸ τὸ μικρόβιό του. Ἀπομακρύνθηκε γιὰ νὰ μὴν ἀκούη τίς δαύψυχες παρακλήσεις τῶν γυναικῶν τοῦ Μπεγκινιάζ πού ἀπὸθνησκον πρὸ τὸν Δημιουργό.

Ἦταν ὁκτώ τὸ πρωί. Μέσα στὸ ἱερό πού ἦταν στολισμένο, μ' ἕνα ἀντίτυπο τῆς «Ἀποκαθλώσεως» τοῦ Ρουμπενς, ὁ ἐφημέριος τῆς παρεκκλήσεως κ. Εὐμανουὴλ Ρόλλερς πρὶν θὰ ἐτελοῦσε τὴ λειτουργία ἔβαλε τὰ ὤμια του βοηθούμενος ἀπὸ τὸν μικρὸν Ζάν Μωλεριάνς ἕνα παιδάκι δώδεκα χρονῶν ξανθὸ μ' ἀναιμικὸ πρόσωπο.

— Ἐλπίζω νὰ μὴ φοβᾶσαι, μικρέ μου, εἶπε ὁ ἐφημέριος.

— Ὁχι, ὅχι πᾶτερ μου, ἀπάντησε ὁ μικρὸς μὲ ταραγμένη φωνή.

— Δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ν' ἀπελπιζώμαστε. Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας.

— Μάλιστα πᾶτερ μου.

— Κάλε γρήγορα, μικρέ μου.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὅμως κτύπησε ἡ πρῶτη πόρτα τοῦ ἱεροῦ. Μὲ μιὰ σπρωξίμῃ ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ στὸ κατώφλι τῆς φάνηκε ἕνας ἄνδρας μὲ στολή. Ὁ ἐφημέριος καὶ τὸ παιδί ἀνεγνώρισαν ἀμέσως ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦταν ἕνας νεώρὸς Ἀγγλος ὑποσμηναγὸς μὲ τὸ μέτωπο ματωμένο.

— Εἰσθε πληγωμένοι ὑποσμηναγέ; ρώτησε ὁ ἐφημέριος.

Ὁ ἀεροπόρος πού μιλοῦσε λαμπρὰ γαλλικά εἶπε:

— Ὁχι. Μιὰ ἀπὸ τὴν τσουγκρανιά στὸ τρίτο μέρος. Ἐκεῖνος ὅμως πού εἶναι τὸ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 22.

σοβαρώτερο εἶναι πῶς οἱ Γερμανοὶ πλησιάζουν ὀλοένα καὶ περισσότερο καὶ θὰ μὲ πιάσουν αἰχμάλωτο. Θὰ πρέπει ὅπως δὴποτε νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ ἐξαφανισθῶ.

— Εἰσαόστω. Τί μπορῶ νὰ κάνω;

— Μοῦ χρειάζεται πρῶτα — πρῶτα μιὰ μεταμφίεσι. Χωρὶς αἰτὴν εἶμαι χαμένος. Σὰς ὀρκίζομαι ὅτι ἔχω τὴν ἐπιθυμία νὰ πολεμήσω. αὐτοὺς τοὺς καταραμένους Γερμανούς μέχρι τέλους.

Ὁ ἐφημέριος Ρόλλερς σκέφθηκε γιὰ λίγα δευτερόλεπτα καὶ κατόπιν γυρίζοντας πρὸς τὸν ὑποσμηναγὸ τὸν λέγει:

— Γυθῆτε γρήγορα ὑποσμηναγέ. Θὰ σὰς δανείσω ἕνα ἀπὸ τὰ ράσα μου. Ζάν βγάλε γρήγορα ἀπὸ τὸ συρτάρι τὸ ράσο μου ὑπ' ἀριθ. 2.

Ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐνδυμασίας ἔγινε μὲ μίαν. Στὸ διάστημα πού ὁ ὑποσμηναγὸς ἔβγαζε τὴ στολὴν του καὶ φοροῦσε τὸ ράσο τοῦ ἐφημερίου μιλοῦσε μὲ λιγνολὲς φράσεις:

— Μιὰ ὀβίδα ἔσκαψε σὲ ἀπόστασι δέκα μέτρων ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο μου... Ἐκεῖνα μιὰ κατάρβισι σὺν πληγωμένο πούλι. Τὸ ἀεροπλάνο μου τσακίστηκε στὸ ἔδαφος. Φαίνεται πῶς ἔχω φλέβα τυχεροῦ...

— Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι σὰς προστατεύει ἡ Θεία Πρίνγκνι, τὸν δέκομε ὁ ἐφημέριος.

— Φυσικὰ πᾶτερ μου. Σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε γιὰ τίς χοντρές μου ἐκφορᾶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πέρασα ἀπὸ τὰ χωράφια καὶ ἔφθασα στὸ Μπρούξ. Τὸ κακό εἶναι ὅτι σ' ἕνα τέταρτο οἱ Γερμανοὶ θὰ φθάσουν ἐκεῖ.

Ὁ ἐφημέριος μὲ μιὰ βρεγμένη πετσέτα καθάρισε ἀπὸ τὰ ξερά αἵματα τὸν κρὺταφο τοῦ ἀεροπόρου, ὁ ὁποῖος κυττάζοντας στὸν καθρέπτη δὲν φαινόταν δυσανεστήμενος ἀπὸ τὸ ράσο πού φοροῦσε:

— Ὡ διάβολε μὲ συγχωρεῖτε πᾶτερ μου, ἤθελα νὰ πῶ κατὶ ἄλλο. Πού εἶναι ἡ ζώνη; Δὲν ἔχω ζώνη!

— Ὡστ' οὐ νὰ βροῦμε, καλύτερο ράσο, βάλτε αὐτὸ τὸ καλυμνίχ στὸ κεφάλι σας καὶ κάγετε γρήγορα.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ δέκοψε τὸν ἐφημέριο:

— Ὑποσμηναγέ, ὑποσμηναγέ! Νά! Ἐρχονται οἱ Γερμανοί!

Ὁ μικρὸς καθὼς ἦταν ἀνεβασμένος πάνω σὲ μιὰ καρέκλα εἶδε ἕνα ὄμιλο στρατιωτῶν μ' ἐπὶ κεφαλῆς ἕναν ἀξιοματικὸ πού προχωροῦσε πρὸς τὸ παρεκκλήσι. Ὁ ἐφημέριος κύτταξε μιὰ τὸν ἔχθρο πού ἐρχόταν, καὶ μιὰ τὸν Ἀγγλὸ ἀξιοματικὸ πού ἦταν μπροστὰ του. Ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀξιοματικοῦ ἐκεῖνου ἦταν τὴν στιγμὴ αὐτὴ τὸ πρῶτο πολίτιμο πράγμα. Ὁ ἐφημέριος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπινοήσῃ κατὶ πού θὰ ἐξαπατοῦσε τὸν ἔχθρο.

— Ὑποσμηναγέ, εἶπε στὸν Ἀγγλὸ ἀξιοματικὸ. Οἱ Γερμανοὶ θὰ μποῦν στὸ παρεκκλήσι. Ἐνας μόνον τρόπος σωτηρίας ὑπάρχει γιὰ σὰς: ν' ἀσχιστετε ἀμέσως νὰ ψάλλετε τὴ λειτουργία.

— Ἐγώ; Μὰ πᾶτερ μου σὰς ὀρκίζομαι ὅτι ποτέ μου...

— Δὲν ἀμφιβάλλω... Ὡστόσο ὁ Θεὸς θὰ σὰς τὸ συγχωρήσῃ ἔξ αἰτίας τῆς ὑποθέσεως γιὰ τὴν ὁποία πολεῖατε. Ἐμπρὸς γρήγορα... Θὰ διαβάσετε τὸ λατινικὸ κείμενο. Αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ

νὰ τοὺς ξεγελάσῃ. Γρήγορα, γρήγορα... Ἐγὼ θὰ μείνω ἔδω.

Ὁ ἐφημέριος Ρόλλερς ἔσπρωξε κυριολεκτικὰ τὸν ἀεροπόρο ἀπὸ τὴ μικρὴ πόρτα καὶ ψιθύρισε στ' αὐτὸ τοῦ μικροῦ:

— Ζάν, βασίζομαι σὲ σένα. Βοήθησε τὸν τὸν καμμένο γιατί δὲν ξεύρει.

— Μάλιστα πᾶτερ μου...

Μὲ ἀποφασιστικὸ καὶ τολμηρὸ ὄψος ὁ μικρὸς ἔκανε νόημα στὸν ἀεροπόρο νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἐστὶ ὁ ἀεροπόρος ἀκολουθώντας τὸν βοηθὸ τὸν πέρασε ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ ἔφθασε μπρὸς τὸ θυσιαστήριο. Ἀνάμεσα στὸ μισοσκόταδο διέκρινε καμμιὰ τριανταριά γυναικὲς μαυροφορεμένες καὶ γονατισμένες. Μὲ τὴ σάχη γυρισμένη πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὁ Ἀγγλος ἀεροπόρος ἄρχισε νὰ διαβάζῃ τὴ λειτουργία ἀπὸ τὸ λατινικὸ κείμενο.

Ξαφνικὰ τὴν ἡσυχία τῆς ἐκκλησίας τὴν τάρσε ὁ κανονικὸς ρυθμὸς βαρεῶν δημοτισμῶν. Ὁ μικρὸς Ζάν καθὼς ἦταν γονατιστὸς καὶ μὲ τὰ χεῖρα ὑψωμένα μουρμούρισε μὲ μιὰ πνιγμένη φωνή:

— Ὑποσμηναγέ! Νὰ τὰ γουρουνία οἱ Γερμανοί!

Σιγὰ — σιγὰ ὁ ἀεροπόρος γύρισε τὸ κεφάλι του κάνοντας τὴ χειρονομία τῆς εὐλογίας τῶν πιστῶν καὶ ἐπ' ἀνέλαβε τὴν τελευταίαν φράσιν ἀπὸ τὸ ἅγιο διδύχιο.

Τὸ ἀπόσπασμα μῆκε στὸ παρεκκλήσι. Ἀπετελεῖτο ἀπὸ δώδεκα ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἄμα εἶδαν τίς γονατιστὲς μαυροφορεμένες γυναῖκες δίστασαν νὰ προχωρήσουν. Ὁ ἀξιοματικὸς τοῦ ὅμως, ἕνας λοχαγός, πρὶν τολμηρὸς ἀπ' αὐτοὺς προχώρησε καὶ ἄλλοι τὸν ἀκολούθησαν.

Τὸ ἀποσπασμα δὲν εἶχε καὶ ἀριστερά τις γυναῖκες ἐκεῖνες πού ἔμεναν ἀδιάφορες ἀπὸ τὴν ἱεροσύνην τοῦ φώναζε γαλλικά:

— Ἀ, καλὰ, μπορεῖτε νὰ συνεχίσετε, κύριε ἐφημέριε.

Ὁ ἀεροπόρος ἡγνύσε τὴ διακοπὴ, ἐνῶ οἱ καλόγηρες μὲ τὴν καὶ γύρισαν τὸ κεφάλι τους πρὸς τὸ μέρος τοῦ Γερμανοῦ ἀξιοματικοῦ. Αὐτὸς πάλι ἔδωσε διαταγὴν στοὺς στρατιώτες του νὰ κάνουν ἐρευνα στὸ μοναστήρι μὴπὼς ἀνακαλύψουν κανένα ἐχθρὸ κρυμμένο. Μέχρις αὐτοῦ ἐπιστρέψουν οἱ στρατιώτες ὁ Γερμανὸς ἀξιοματικὸς κάθησε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ θρανία τῆς ἐκκλησίας. Εὐτυχῶς καὶ ἦταν διαμαρτυρούμενος καὶ δὲν καταλάβαινε τίποτε ἀπὸ τὴ καθολικὴ λειτουργία.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἀγγλος ἀεροπόρος, ἀκολουθώντας τὴ συμβουλὴν τοῦ μικροῦ Ζάν, τελείωσε τὴ λειτουργία.

— Ὑποσμηναγέ, τοῦ εἶπε καὶ πάλι ὁ μικρὸς μὲ ψιθυριστὴ φωνή. Ἡ κυρία ἐκεῖ πού εἶναι ἀριστερὰ περιμένει νὰ τὴν κοινώσετε.

— Τί; Τί νὰ κάνω; Νὰ τὴν κοινώσω;

— Πάρτε τὸ θυμιάτι. Θὰ τὴν δώσετε μιὰ ἀπ' αὐτὲς τίς δοτίες καὶ θὰ λείτε μὲ σιγανὴ φωνὴ μιὰ προσευχή. Ἐλάτε πάμε...

Πειθαρχικῶτα ὁ ἀεροπόρος ἔκανε ὅ,τι τοῦ εἶπε ὁ μικρὸς καὶ μὲ ἀργὰ βήματα πῆγε πρὸς τὴν κυρία πού τὸν περιέμενε μὲ τὰ χεῖρα σταυρωμένα. Ἦταν ξανθεῖα καὶ

ἕνα μαῦρο κάλυμα ἀπὸ κρέπ ντε σὶν σκέπαζε τὰ μαλλιά της. Τὸ ἀγνὸ δόρυ πρὸ σωπῆς ἦταν κατάλληλο γιὰ μόντελο ζωγραφικῆς πίνακα. Ὁ ἀεροπόρος ἐμεῖνε γιὰ λίγα δευτερόλεπτα ἀπολιθωμένος. Τοῦ φαινόταν ἀκατανόητο πῶς μέσα στὴν ἐκκλησιὰ ἐκεῖνη πού ἦταν μόνο ἡλικιωμένες γυναῖκες ἀπογοητευμένες ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια δρῶντο μιὰ τέτοια ὡμορφία πού περιέμενε μὲ εὐλάβεια τὴν ἐξ ὕψους παρηγορία. Ὡστόσο πῆρε μιὰ δοτία καὶ τὴν ἔφερε στὰ ὦρα καὶ χεῖλη τῆς νέας. Τὴν ἴδια ὥρως ἐκεῖνη στιγμὴ ἀπὸ τὰ γέλη τῆς νέας ἀκούστηκε μιὰ γλυκεῖα φωνὴ πού ἔλεγε σὲ ὠφονο ἀγγλική:

— Πᾶτερ μου, εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον αὐτὸ τὸν καιρὸ νύχτετε στὸ χέρι σας τὴν μεταλλινὴν ταυτότητα τοῦ Ἀγγλου ἀεροπόρου!...

Ταραγμένος ἀπὸ τὴν ἀεθότητα τῆς παρηγορήσεως ὁ Ἀγγλος ἀεροπόρος προσπάθησε νὰ μουρμουρίσῃ κάποια εὐχαριστία, καὶ ἐξ ἐνστικτοῦ τραβήξε τὸ μαῖκι τοῦ ράσου του.

— Μετὰ τὴ λειτουργία, πᾶτερ μου, θέλω νὰ μ' ἐξομολογήσῃτε, τοῦ εἶπεν ἡ γυναῖκα μὲ τὰ μαῦρα. Οὐ εἶστε στὸ ἐξομολογητήριον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ;

Πραγματικὰ, ἔπειτα ἀπὸ λίγο ὁ Ἀγγλος ἀεροπόρος ἦταν στὸ ἐξομολογητήριον καὶ ἀπὸ τὸ δικτυωτὸ πού χωρίζε τὸ μέρος πού κάθεται ὁ ἐξομολογητὴς ἀνεγνώρισε τὴ σιλουέττα τῆς γονευτικῆς μαυροφόρας.

— Εἰσθε Ἀγγλίδα; τὴ ρώτησε μὲ σιγανὴ φωνή.

— Ναὶ καὶ γι' αὐτὸ κατάλαβα τὴν προφορὰ σας ὅταν διαβάζατε τὴ λειτουργία ἀντὶ τοῦ τακτικοῦ με ἐφημερίου. Βγάλατε ἀπὸ τὸ χέρι σας τὴν μεταλλινὴν πλάκα τῆς ταυτότητος τοῦ Ἀγγλου ἀεροπόρου;

— Ναί. Τὴν ἔκρυφα.

— Πού;

— Στὸ κουτὶ πού ρίχνουν λεφτὰ γιὰ τοὺς φτωχοὺς.

— Θὰ εἰσθε ἀσφαλῶς ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τοῦ βρετανικοῦ στρατοῦ πού ὑποχωρεῖ. — Μάλιστα. Λέγομαι ὑποσμηναγός Ἐντμοντ Ρόουλιον. Καὶ ποῖαν ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ἐξομολογῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ;

Ἡ γυναῖκα μὲ τὰ μαῦρα δίστασε ν' ἀπαντήσῃ. Φαινόταν ὅτι τῆς στοίχιζε πολὺ ν' ἀποκαλύψῃ γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἕναν ἄγνωστο τὸ μυστικὸ τοῦ ὀνόματός της πού τὴν ἐκρέβε τόσα χρόνια τώρα.

— Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴν ἀδυσκατοσύνη, εἶπε ὁ ὑποσμηναγός. Προτιμᾶ νὰ κρατήσετε τὸ ἱνκόγινο σας;

— Θὰ βγάλω τὴ μάσκα μου ἀργότερα κύριε ὑποσμηναγέ. Πάντως αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ νὰ διευκολύνω τὴν φυγὴν σας.

— Τὴν μεταμφίεσί μου τὴν ὀφείλω στὸν ἐφημέριό σας, πού μοῦ ἔσωσε κατὶ πολυτιμότερο καὶ ἀπὸ τὴ ζωὴ τὴν ἐλευθερία μου.

— Δὲν ἔχετε ἀκόμη σωθῇ. Ἡ 5η Φάλαγγα στὴ Φλάνδρα εἶνε πολὺ δραστήρια καὶ ἀσφαλῶς θὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς Γερμανοὺς ὅτι στὸ μοναστήρι μας ὑπάρχει μόνον ἕνας ἐφημέριος.

— Καὶ τότε;

— Ἄν δὲν ἔχετε φύγῃ ἀπὸ δῶ σὲ μιὰ ὥρα, ἡ ἐλευθερία σας θὰ κινδυνεύσῃ. Γι' αὐτὸ θέλω νὰ σὰς βοηθήσω νὰ φύγετε πρὶν ἀκόμη ὁ δρόμος τῆς ὑποχωρήσεως πρὸς τὴ Γαλλία ἀποκοπῇ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς. Ἄν οἱ θωρακισμένες μεραρχίες τοῦ δὲν ἔφθασαν ἀκόμα στὴ Βουλώνη, θὰ μπορέσουμε νὰ περάσουμε.

— Κυρία μου, δὲν βρίσκα λόγια νὰ σὰς εὐχαριστήσω. Ἡ τύχη μου εἶνε στὰ χεῖρά σας.

— Ἀκούστε με. Οἱ στιγμὲς εἶνε πολὺ τιμω. Μιὰ Βελγίδα φίλη μου, ἡ κόμισσα Σαρλμόντ, μιὰ πατριώτισσα μὲ μεγάλη καρδιά, μὲ εἰδοποίησε ὅτι ἂν θέλω νὰ φύγω ἔχει ἐτοιμὸ τὸ αὐτοκίνητό της στὴ διάθεσί μου γιὰ νὰ μὲ μεταφέρῃ νοτιῶτα. Φεύγετε σήμερὰ τὸ πρωὶ στίς 11. Εἶχα ἀπόφασι νὰ μὴ φύγω ἀπὸ τὸ μοναστήρι αὐτό. Ζῶ ἀπομονωμένη ἔδω πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια. Κι αὐτὴ ἀκόμα ἡ

— Πᾶτερ μου, εἶπε ἡ καλόγηρα, δὲν εἶναι φρόνιμον νύχτετε στὸ χέρι σας τὴν μεταλλινὴν πλάκα τῆς ταυτότητος τοῦ Ἀγγλου ἀεροπόρου...

εἰσβολὴ δὲν μ' ἔπεισε νὰ ἐγκαταλείψω τὸ αὐτοκίνητό μου αὐτὸ πού διαλέξα ὀκείως ἀπὸ τότε. Ἐκεῖνο πού μ' ἔκανε ν' ἀλλάξω γνώμη εἶνε τὸ τραγικὸ τῆς θυσίας σας. Ἡ φωνὴ αὐτὴ δὲν εἶνε πλεονέκεια γιὰ μένα μιὰ ἐκλογὴ, ἀλλὰ ἕνα καθήκον.

— Ναί, ἀλλὰ καὶ ἕνας κίνδυνος μεγάλος γιὰ σὰς κυρία μου. Ὁ ἐχθρὸς τιμωρεῖ μὲ θάνατον τὴν ἀπόκρυψιν καὶ τὴν φυγὰν τοῦ ἀσχηματιστοῦ τοῦ πολέμου.

— Ὑποσμηναγέ, εἶνε πολὺ λίγο γιὰ μένα τίς γυναῖκες νὰ ριψοκινδυνεύουν μόνον γιὰ εἰκοσι τέσσερις ὥρες ὅταν σεις κινδυνεύετε κάθε μέρα. Ἡ ἐξομολογήσις μου τελείωσε. Σὰς δίνω ραντεβὸ ὑποδὸς στὸ σπῆτι τῆς κοίτης Σαρλμόντ, ὁδὸς Σάμπρ 79. Νὰ εἰσθε ἐκεῖ σὲ μισὴ ὥρα.

Ὁ ἀεροπόρος δῆκε ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι, πέρασε τὴν ἐσωτερικὴ αὐλὴ τοῦ μοναστηρίου καὶ βρέθηκε στὸ δρόμο, ὅπου 4 αὐτοκίνητα γεμάτα ἀπὸ Γερμανοὺς στρατιώτες ἀποτελοῦσαν τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν κάποιου σχηματισμοῦ. Ρώτησε ἕνα γέρο Φλαμανδὸ πού δρῶντο τὴν ὁδὸν Σάμπρ. Μὲ γρήγορα βήματα πέρασε τοὺς στενοὺς δρόμους τῆς μικρῆς πόλεως καὶ ἔφθασε σὲ ἕνα γεφύρι. Ὁ ὁμοῖος ἦταν ὀλοκαθάρως κι ἔτσι παρουσίαζε ἕνα λαμπρὸ πεδίο δράσεως γιὰ τὰ Στούας. Οἱ δρόμοι πού τίς εἰρηνικές μέρες ἦσαν σχεδὸν ἐρημιοὶ τώρα ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ αὐτοκίνητα, πού ἄλλα ἀκούαν κι ἄλλα φορτωνόνταν μὲ ἀποσκευές. Ὁ ἀεροπόρος πέρασε τὴν μικρὴν γέφυρα καὶ βρέθηκε στὴν ὁδὸ Σάμπρ ὅπου ἦταν τὸ μέγαρον τῆς κοίτης Σαρλμόντ. Στὴν αὐτὴ τοῦ μεγάρου ἦταν μιὰ μαύρη μεγάλη λιμουζίνα ἐτοιμὴ γιὰ νὰ ξεκινήσῃ. Ὁ ἀεροπόρος διέκρινε τρεῖς γυναῖκες πού στέκονταν μπρὸς στ' αὐτοκίνητο. Ἡ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 23.

μία από τις τρεις γυναίκες ήταν η άγνωστη που είχε κανονιστεί πριν από μία ώρα, τα της φυγής. Της έκανε νόημα να πλησιάσει και άπευθυνομένη προς την κόρη-σα της είπε :

— Αγαπητή μου, να ο φίλος για τον οποίο σάς μιλούσα σήμερα... Ο αδός θα πρέπει να φθάσει στο Παρίσι πάση θυσία...

Οι συστάσεις έγιναν. Η κόρη-σα ήταν μία μεγαλόσωμη γυναίκα καμιά εξήντα-οία χρονών με γκριζά μαλλιά ενεργητικό πρόσωπο και με αποφασιστικό ύφος. Δίνοντας το χέρι της στον αεροπόρο, του είπε :

— Πάτερ μου, σάς περιμένουμε για να ξεκινήσουμε. Οι Γερμανοί καθώς φαίνεται θα καταλάβουν κατά το μεσημέρι τη Μπρούξ. Μόλις έχουμε καιρό να το σκάσουμε!

— Κυρία κόρη-σα σάς είμαι εξαιρετικά ευγνώμων...

— Σιωπή! σιωπή, υποσημναγέ!... με συγχωρήτε, πάτερ μου ήθελα να πω. Και γυρίζοντας προς την φίλη της της λέγει :

— Μου κάνει κακό ν' αποκαλώ «πάτερ μου» αυτό το χαριτωμένο παιδί που θα μπορούσε να ναι γιός μου. Και τώρα έμπρός! Ο σωφύς μου ο 'Εμλ θα οδηγή το αυτοκίνητο κι η καμαριέρα μου η Ρόζα θα έλθει μαζί μου.

Η λιμουζίνα τραντάχτηκε τη στιγμή που ακουγόταν βαρείοι κρότοι. Η κόρη-σα που διεσκέδαζε πολύ με το ράσο του αεροπόρου του είπε με ειρωνικό τόνο :

— Σεις πάτερ μου που γνωρίζετε απ' αυτά τι είναι αυτοί οι κρότοι ; Όρίδες ή νάρκες...

— Εναέριες ταρπίλλες, κόρη-σα. Πλησιάζουν τα στούκας!

— Τότε πάτερ μου προσευχηθήτε για την ψυχή μας!

Η φυγή τους έμοιαζε με τη φυγή άλλων χιλιάδων ανθρώπων που τους σάρωνε η καταγιάδα της εισβολής των Γερμανών. Στις 5 το απόγεμα έφθασαν σ'α γαλλικά σύνορα. Προχωρούσαν σχεδόν με θήμα σημειωτό γιατί οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από κάθε είδους στρατιωτικά όχηματα που υπαχρούσαν για να μπορέσουν να φράξουν σ' άλλο σημείο το δρόμο των Γερμανών.

Η διαδρομή του αεροπόρου και των τριών γυναικών υπήρξε δραματική. Σταματούσαν κάθε τόσο για ν' αποφεύγουν τους βομβαρδισμούς, κι έβγα από ένα χωριό τους συνέβη κάτι το τραγικό: Μία νεαρή χωρική Βελγίδα που ο πατέρας της θα ρεϊά τραυματισμένος από γερμανική δόμ-βα, ψυχορραγούσε, τον παρεκάλεσε με δάκρυα στα μάτια, να τον κοινωνήσει των 'Αχράντων Μυστηρίων!

— Έλάτε πάτερ μου, σάς θερμωπα-καλώ, έλεγε με λυγμούς η νεαρή Βελγίδα. Ο άτυχης αεροπόρος έδισταζε, αλλά η άγνωστη του τον ενέθαρυνε :

— Μήπως δεν κοινωνήσατε κι έμένα σή μερα το πρωί, πάτερ μου; Δεν υπορείτε ν' αμνηστήτε στη νέα αυτή τη τελευταία απορηγορία της βοήσκας για τον πατέρα της.

Ο αεροπόρος υπήκουσε κι όταν γύρισε στο αυτοκίνητο αφού εξέτελεσε το ιε-ρατικό του καθήκον, η άγνωστη του μο-ναστήριού του έσφιξε το χέρι και του είπε :

— Σας εύχοιστώ εκ μέρους εκείνου του δυστυχισμένου...

Ο αεροπόρος κίταξε τη γυναίκα εκεί-νη. Τα μάτια της είχαν ένα τρυφερό γο-λάζιο χρώμα που θυμίζει το γαλάζιο χρώ-μα των φουστανίων των παρθένων του Μουρίλλο. Είδε ακόμη ότι στο βλέμμα της ακτινοβολούσε μία εσώφνη φλόγα, ή δυνατή φλόγα της πίστης. Θαύμαζε σιω-πλά το άννδ προφίλ της Μαντόνας και τώρα πιδ έντονη από κάθε άλλη φορά δι-ηρωτήθη :

— Ποιά να είναι αυτή η γυναίκα ;

Την άλλη μέρα ή λιμουζίνα πλησίαζε στο Σαιν Ντενί. Ο αεροπόρος που ήξε-ρε πολύ καλά τη πρωτεύουσα, τώρα δεν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 24.

άνεγνώριζε το Παρίσι. Δεν ήταν ακόμα ή φόβος που τάρραζε την πόλη, αλλά μία βραχεία άνησυχία που έμοιαζε σαν κακό άνιστο. Οι συζητήσεις στα κατώφλια των μικρών σπιτιών, οι κουβέντες στις γωνίες των δρόμων κι οι έφημερίδες οι κρεμα-σμένες στα κίσκια προδίδαν την αγωνία. Τα πρόσωπα αναταράσσονταν από το διά-βασμα των έφημερίδων, οι γέροι κουνού-σαν τους ώμους των. Ένεθυμολογτο τον Σε-πτέμβριο του 1914. Οι νέοι θέλαν ακόμη να έλθίσουν.

Όταν το αυτοκίνητο έφθασε στο μπουλ-βάρ Ντε λα Σοπέλ ή κόρη-σα ώθησε τον αεροπόρο, που ήθελε να τον οδηγήσει, στην αγγλική στρατιωτική βάση. Θα πρέπει πρώτα να παρουσιαστώ εκεί για ν' αλλάξω αυτό το ράσο και να βάλω μ'α στολή, και κατόπιν να μάθω που είναι το σημείο μου για να πάω...

— Αν βέβαια, υπάρχει το σημείο.

— Πολύ καλά, πάτερ μου... 'Εγώ κι' ή φίλη μου θα μείνουμε στο «Ριτς» για μερικές μέρες. Έλάτε να μάς δώτε αύριο. Έπιθυμούμε πολύ να ξέρουμε τί θ' απο-γίνεται.

Ο αεροπόρος ευχαρίστησε θερμά τις δυο γυναίκες και κατέθηκε από τ' αὐ κί-νητο. Η κόρη-σα είπε στο σωφύ να πάη στη πλατεία Βανδώμ και γυρίζοντας προς τη φίλη της της είπε :

— Χαριτωμένος νέος αὐτός ο 'Αγ-γλος. Έπεσε-δεν έπεσε από το αεροπλά-νο του κι ή πρώτη του ασχολία ήταν το πώς θα εξακολουθήσει να πολεμά. Τί πει-σμα, αλήθεια!

— Ξέρετε βέβαια ότι μόνο ή ανάγκη να τον σώσω με υπέχρεωσε να εγκαταλεί-ψω το μοναστήρι.

— Αλήθεια ; Και θα μπορούσατε ν'α-νεχθήτε με τήση στωικότητα την παρου-νεια των βαρβάρων στο μοναστήρι σας ;

— Νά σας πω. Ζω έξω από τον κόσμο τόσα χρόνια, ώστε ή ευρωπαϊκή τραγωδία μ' αφήνει αδιάφορη. Έρεπε να γίνη αυτή ή πρωινή λειτουργία γι'α ν' αναστατώση τις προθέσεις μου.

— Ξέρετε αν έ'χετε να κάνετε μ' ένα κομμοφλοισμένο αεροπόρο ;

— Καθόλου. Στην αρχή μου φάνηκε παράξενο να βλέπω να λειτουργή αυτός ο νεαρός κι άγνωστος αέρας. Άκουγα με προσοχή τα λόγια του πούταν σχεδόν α-κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

κατάληπτα και μούκανε β-θεϊά έντύπωση

πότε ότι γυρίζω στο μέτωπο χωρίς να μπορέσω να ξεδιαλύνω το μυστήριο του ποιά είναι. Πάντως θέλω να γνωρίζη ότι ή ανάνησής της θα με κεντρίξη όταν διε-υθύνω το νέο μου αεροπλάνο και θα επαναλάβω τον αγώνα για την τόσο ά-ναπημένη μας υπόθεση.

— Έντονον Ρόουλινσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

Το υπερωκεάνειο «Μοντάνα» είχε κατα-ληφθή εξ έφθου από τους δημοσιογρα-φους που ήταν συγκεντρωμένοι στην προ-κυμεία του Μπρούκλιν. Το πλοίο ερχόταν από τη Λισαβώνα. Ένα κοσμοπολιτικό πλήθος συνάθιτο στο εύρυχωρο υπόστε-γο. Οι συγγενείς, οι φίλοι εκείνων που γλύτωσαν από το ευρωπαϊκό δράμα, πε-ρίμεναν, συγκινημένοι, νευρικοί, άτυπα-μονοι. Ο δεύτερος πλοίαρχος έδωσε στους απεσταλμένους των δημοσιογραφικών πρα-κτορείων και των έφημερίδων της Νέας Υόρκης ένα κατάλογο με όνοματα. Ο 'Ερ.κ Μάνιγκς, ο χονδρός και άνοιχτόκα-δος αντιπρόσωπος του πρακτορείου «Πρέ-ς Άσσιαίσιον» τα διάβασε μεγαλόφωνα :

— Ο κύριος και ή κυρία Μωμών Φαίρφαξ... Είναι ο αντιπρόσωπος του 'Αγ-γλικού 'Ερυθρού Σταυρού. Ντίκ ανάλαβε αυτό το ζευγάρι. Μίς Ζ. Πάττερσον... Κυ-ρία Γκόουερ... Κύριος Χάιν Τσούκερ... Δέν τους ξέρω. 'Α, προσοχή!... Βαρώνη Μπω-δούρ και κόρη-σα 'Ολγα Ρούπκιν... Αυτές είναι για σένα, Τζάκ... Σου άρέσει να ά-νακατεύεσαι με την άριστοκρατία. Κομ-πίνες 133 και 250... Λαίδη Διάντ Γου-άιναν. Το ξέρει κανένας σας αυτό το ό-νομα ;

Οι νεαροί ρεπόρτερ που περικύκλωναν τον χονδρό-Έρικ κυττάχθηκαν αμήχανοι.

— 'Οχι, δεν το ξέρω... Θα είναι καμ-μιά κοσμική 'Αγγλίδα, χωρίς σημασία... 'Οστόσο ο 'Έρικ επανέλαμψε σαν κάποιος που προσπαθεί να θυμηθή :

— Λαίδη Διάντ Γουάιναν... Λαίδη Διάντ Γουάιναν... Κάτι μου λείπει αὐτό το όνομα. Τρέχω να ζητήσω πληροφορίες. Και χωρίς να γάση 'Ανρό ο 'Έρικ πή-ρε στο τηλέφωνο τα γραφεία της «Πρέ-ς Άσσιαίσιον» και είπε στην τηλεφωνή-τρια :

— Άλλό, μικρούλα, εδώ 'Έρικ Μά-νιγκς. Συνδέστε με σάς παρακαλώ με τον Τζωρτζ Σλάτερ της 'Υπηρεσίας των 'Αρ-χείων.

Περίμενε μερικά δευτερόλεπτα και τσά-κωσε από το νανίκι κάποιον φωτορεπόρ-τερ που έτρεπε προς την επάνω γέφυρα :

— 'Επ! Για σ'άσσω μια στιγμή!... Γνωρίζεις καμμία λαίδη Διάντ Γουάιναν ;

— 'Οχι, είμαι πολύ διαστεικός φιλε-μου... Πρέπει να φωτογραφίσω τα έπι-α πεκινούα της προκηγπίσης Γκαμπίνα-Το-λόζα, πρώην Μπέτυ Πόατς... Έκαναν την όπισθοχώρη του Μπροντς μαζί της. Καταλαβαίνεις λοιπόν... Τα ιστορικά αυτά σκυλλιά αείζουν δέκα πολεμικά άνακοινω-θέντα.

— 'Επί τέλους ο 'Έρικ άκουσε τη φωνή του Τζωρτζ Σλάτερ μέσα στο άκουστικό.

— Άλλό! Τζωρτζ! Έδώ 'Έρικ. Άνά-μεσα στους έπιβάτες του «Μοντάνα» είναι και κάποια λαίδη Διάντ Γουάιναν. Έχω την άοριση έντύπωση ότι πρόκειται για σημαίνον πρόσωπον...

— Πώς έκανε ο άρχιεπισκόπος. 'Η λαίδη Διάντ Γουάιναν ; Κοροϊδεύεις ;

— 'Οχι.

— Είπε ή Μαντόνα των Σλήππικς, ή λίθιε!

— Και πάλι δεν σε καταλαβαίνω...

— 'Οστε δεν άκουσε ποτέ να μιλούν για κάποιον άριστοκράτησα του Λοιδίνου πο ύτην είχαν έπονομάσει στην Εύρώπη Μαντόνα των Σλήππικς ;

— 'Οχι.

— Και που ζούσε χρόνια ολόκληρα τώ-ρα, άποτραβηγμένη στο Μπεγκινάξ του Μπρούξ ;

— Τί είναι αὐτό πάλι ; Κανένα άσυλο άπομόνων ήθωποιών ;

— Είπε μοναστήρι δλάκα!.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στα προσεγές.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

«Πέρασε τις χειροπέ-δες στη δεσποινίδα...»

Του 'Αμερικανού συγγραφέως ΤΖΕΙΜΣ ΜΠΙΡΝΤ

—Κύριε έπιθεωρητά, σάς λέ-γω με τον κατηγορηματικώτε-ρο τρόπο ότι έγώ σκότωσα τον Τσαρλ Ντέξτερ.

Η Ντόρυ μιλούσε με ήρεμο τόνο και καμμία από τις χει-ρονομίες της δεν έδειχνε και την πιο έλαχιστη ταραχή. Αὐ-τό όμως έφανεσε σε πολύ δύσ-κολη θέση τον έπιθεωρητή Λου Σιστίνι. Κανένα από τα στοι-γεία που είχε συγκεντρώσει δεν έδειχνε έστω και την πιο ά-όριστη ύπόνοια ότι ή Ντόρυ Χάρ-ρισον, ή δακτυλογράφος με τα κατόμαυσα μαλλιά και τα με-γάλα έκφραστικά μάτια σκούτα σε τον προεστάμενό της Τσαρλ Ντέξτερ έναν από τους διαση-μότερους δικηγόρους της Νέας Υόρκης.

—Δεν μπορώ να καταλάβω, δεσποινίς, γιατί έπιμένετε να άναλάβετε τις εὐθύνες ενός τέ-τοιου εγκλήματος που θα χεί το σο βαρείες συνέπειες...

—Έπιμένω, κ. έπιθεωρητά, σε κάτι που το έχω κάνει και έξω πολύ καλά τι με περιμέ-νει...

—'Εν πάση περιπτώσει δεσποινίς, απήντησεν ο έπιθεω-ρητής Λου Σιστίνι, έγώ δεν μπορώ να σας κρατήσω. Δεν άρκει να λέτε ότι δολοφo-νήσατε τον Ντέξτερ. Πρέπει να πεισθώ κι' έγώ κι' αὐτό δεν έ-γινε ακόμη. Τούλάχιστο μέχρι τη στιγμή. Σας παρακαλώ να πγαυάτε.

Η Ντόρυ σγκώθηκε.

—Κί' όμως έγώ τον σκότω-σα, κ. έπιθεωρητά, ξαναείπε ή κοπέλλα.

—Πρώτη φορά στην αστυ-νομική μου σταδιοδρομία άκούω νά ισχυρίζεται κανείς ότι σκό-τωσε έναν άνθρωπο στη Νέα Υόρκη, ενώ την ώρα που έγινε ο φόνοσ δρισκόταν στο Σι-κάγο!

—Δεν ήμουν στο Σικάγο, κ. έπιθεωρητά, ήμουν εδώ στη Νέα Υόρκη!

—Σεις μπορείτε να λέτε ότι θέλετε. Έγώ όμως έχω άπολύ-τως έξηκριβωμένες πληροφο-ρίες από την αστυνομία, ότι την ώρα που έδολοφονήθη ο Ντέξτερ σεις είσαστε στο ύπ-αριθ. 7 δωμάτιο του ξενοδοχεί-ου «Μετροπόλ» του Σικάγου.

—Δεν ήμουν, απήντησε με πείσμα ή Ντόρυ. Έγώ σκότω-σα τον Ντέξτερ.

—Καλά, καλά, είπεν ο Λου Σιστίνι με κάποιο τόνο άτυπο-μονίας. Θα εξετάσω και πά-λι την περίπτωση σας. Τώρα πγαίνετε.

Η Ντόρυ έφυγε από το γρα-φείο του έπιθεωρητή Σιστίνι σχεδόν άνανακτισμένη.

—'Ο Λου Σιστίνι πήρε το τη-λέφωνο :

—'Εσ' είσαι Τζίμ ;

—Μάλιστα άρχηγέ, απήντη-σε μιά φωνή στο τηλέφωνο.

—'Ελα μιά στιγμή στο γρα-φείο μου.

Πραγματικά έπειτα από λί-γα λεπτά στο γραφείο του Σι-στίνι έμπαινε ο έπιλοχίας της υπηρεσίας έγκληματολογικών

αναζητήσεων Τζίμ Χόμπυ.

—Στάς διαταγές σας, άρχη-γέ μου.

—'Άκουσε, Τζίμ. Αὐτή ή ύ-πόθεση της δολοφονίας του Ντέξτερ άρχίζει να μη κτυπά στα νείρα.

—Δεν καταλαβαίνω άρχη-γέ μου, είπεν ο Τζίμ Χόμπυ.

—Θα καταλάβεις άμέσως. Προηγουμένως ήταν εδώ μιά νέα που μ' ένοχηί τώρα τρεις μέρες λέγοντάς μου ότι αὐτή έ-δολοφόνησε τον Ντέξτερ. 'Εσ' τι λές, Τζίμ ;

—Μπορεί να λέη και αλήθε-α, κ. έπιθεωρητά, είπεν ο Τζίμ, ά-τάραχος.

—Και οι πληροφορίες που έ-χουμε από το Σικάγο ; Ξαναρώ-τησε, ο Σιστίνι.

—Μπορεί να μην είναι άκρι-βείς...

—Και πώς μπορεί να μην εί-ναι άκριβείς, Τζίμ ;

—Μπορεί να δρισκόμαστε μπρος σε κάποια πλεϊάνη...

—Τζίμ, θά με τρελλάνει μ' αὐτά τα άλλεπάλληλα «μπορεί» και «μπορεί»...

—Μπορεί, κ. έπιθεωρητά, άλ-λά ποιος μπορεί να μάς δεβαι-ώσει ότι ή νέα που λέτε δεν λέ-γει την αλήθεια ; Το πράγμα μου φαίνεται πολύ περίπλοκο...

—Τότε ν' αναλάβετε να το ξεδιαλύνετε. Έγώ έπιλ άδυνα-μία...

—'Ο έπιλοχίας Τζίμ Χόμπυ της έγκληματολογικής υπηρε-σίας με τα πύδια του άκουμπ-σμένα πάνω στο γραφείο του φαίνεται άπορησμένος από την έμμοινη ιδέα, ότι δεν άπο-κλείεται ή Ντόρυ Χάρρισον να δολοφόνησε τον δικηγόρο Ντέ-ξτερ. Πώς όμως τον σκότωσε αφού την ημέρα και την ώρα που έγινε το έγκλημα ή Ντόρυ δρισκόταν στο Σικάγο που ά-πέχει έκαστονάδες μίλια από τη Νέα Υόρκη ;

—Κί' όμως! είπε ο Τζίμ και πετάχτηκε έρθιος.

—Έπειτα από ένα τέταρτο δρισκόταν στο σπίτι της Ντό-ρυ Χάρρισον. Ζήτησε να την δι-ή. Εκείνη τον δέχτηκε με προθυ-μία.

—Δεσποινίς, της είπεν ο Τζίμ, εξακολουθείτε να έπι-μένετε ότι σεις σκότωσατε τον Τσαρλ Ντέξτερ ;

—Μάλιστα. Έπιμένω για-τί αὐτή είναι ή αλήθεια.

—'Ο Τζίμ την κίταξε κατάμ-ματα.

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και την ώρα του φόνοσ ;

—'Α, ώστε έπιμένετε ; Και ή έκθεσις της άστυνομίας ότι έρι-σκόσατε στο Σικάγο την ήμε-ρα και

"Ανοιξίς και Μουσική

Της κ. ΣΟΦΙΑΣ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

«Η "Ανοιξίς" είναι το θείο κέντρισμα κάθε δημιουργικής εξορμήσεως. Έτσι τη χαρακτηρίζει ο Σούπερτ ο γλυκόλαλος τραγουδιστής, γράφοντας για τη Φιλία και τον Έρωτα στις σελίδες του ημερολογίου του που ξεχειλίζουν από έντονο αισθητισμό και μια απλόικη χαρά. Αυτό το θεϊκό κέντρισμα της "Ανοιξίς" προσπαθεί να εικονισθεί με τον πικρόχολο σκεπτικισμό του ο Άνταλ Φράνκ, χωρίς όμως να καταρθεί να ξεφυγή απ' τη δύναμή του. Παράδειγμα οι θαυμαστές σελίδες του μέσα στις οποίες ανθίζει όλη η Φλωρεντινή "Ανοιξίς" στον «Κόκκινο Κρίνο». Η "Ανοιξίς" είναι η αφιερωμένη τόνων μουσικών εμπνεύσεων αμάρτων μέσα στα χρόνια. Όλοι οι μουσικοί δοκίμασαν να μεταφέρουν στις σελίδες τους κάτι από της "Ανοιξίς" το θαύμα.

Ποιν απ' όλους ο Σούπερτ έψαλε την "Ανοιξί" με όλη τη νοσταλγία της ζωής. Όταν ο άνθρωπος βρίσκεται εμπρός στη θάλασσα ή εμπρός στα ψηλά βουνά, όταν στέκεται εμπρός στις Πυραμίδες ή εμπρός στη δυστυχία, τότε ανυψώνεται η ψυχή του, κι' απλώνει, τα χέρια του προς τη μεγάλη Φιλία. Κι' όταν η "Ανοιξίς" και η μουσική, και η σελήνη και τα δάκρυα της χαράς γλυκά τον συγκινούν, τότε λιώνει η καρδιά του και ζητά τον Έρωτα. Κι' όποιος δεν δοκίμασε ποτέ του αυτά τα δυο αισθήματα, εκείνος είναι χίλιες φορές φτωχότερος απ' εκείνον που πάχασε και τα δύο.

Απομονωμένος στο παγκόσμιο αισθηματικό όνειρό του, ο μουσικός βλέπει την "Ανοιξί" ως την παγκόσμια κινητήρια δύναμη του παντός. Μέσα στην πηγαία κι' έντελως αυθόρμητη εμπνευσή του οι στίχοι τών με γάλων ποιητών που έψαλαν την "Ανοιξί" παίρνουν φτερά με τις αγιότερες φόρμες της μελωδίας.

Με άλλον έντελως τρόπο εμπνέεται απ' την "Ανοιξί" ο Σούμαν ο ετεροθαλής αδελφός του Σούπερτ. Το πλάκιο του απλού τραγουδιού φαίνεται πολύ στενό στον απληστο κι' ανυπόμονο συνθέτη του «Μάνφρεντ». Γι' αυτό ύστερα από τα θαυμαστά στο είδος τους τραγούδια «Το Μάν το μαγεμένο μήνα» τα πρώτα τραγούδια της «Αγάπης του Πουτή» του Χάινε, και την περίφημη «Ανοιξιάτικη Νύχτα», που είναι μια «νύχτα γεμάτη θάματα, νύχτα σπαρμένη μάγας», γράφει τη «Συμφωνία της "Ανοιξίς"» για μεγάλη ορχήστρα.

Τα δίκτυα της Βαγνερικής αρμονίας συλλαμβάνουν αιχμή λατρίαν την "Ανοιξί" μέσα στο μαγεμένο δάσος του Σήνφελντ, την ώρα την άειπατη που οι μύριες μικροζώες κι' οι μεγάλοι άνθρωποι, πηλές θάλασσες, σύννεφα ρόδινα κι' άσπρα, μέσα σε μιαν ηχητική δόνηση δικής του αποκλειστικής αρμονίας.

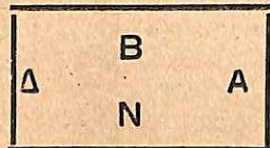
Μα υπάρχει στη μουσική και μία άλλη κεραυνόβολος "Ανοιξίς" που έβρασε πριν από τριάντα πέντε χρόνια σαν φλογερή βολίδα από έναν αγνώστον ως τότε ούρανο κι' άναστάτωση τον κόσμο ολόκληρο. Είναι η "Ανοιξίς" του Στραβίνσκι, του μεγαλοφυούς αϊρετικού συνθέτου. Μια "Ανοιξίς" Σικελική, βάρβαρη, ορεινή σαν θύελλα, που σαράνι στο πέρασμά της κάθε όνειρομένο αισθηματικό ή ζωγραφικό στοιχείο, και μόνο

Στις ανοιξιάτικες πνοές της

Η στήλη του Μπριτζ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΩΝ ΕΚΤΩΝ

Μπ. Α.8.3
Κπ. Ρ.5.3
Κρ. Ν.7.5.3
Σπ. Α.6.3

Μπ. Ν.Φ.10
Κπ. Ν.8.6
Κρ. Α.Ρ.Φ.8.4
Σπ. 8.2

Μπ. 9.5.4.2
Κπ. 10.9
Κρ. 9.6.2
Σπ. Φ.10.9.7

Μπ. Ρ.7.6
Κπ. Α.Φ.7.4.2
Κρ. 10
Σπ. Ρ.Ν.5.4

Μοιράζει ο Νότος.
Άγορά 4 κόπτες. Η Δύσις παίζει τον Ρήγα καρρό και μετά την Ντάμα πίκας.

Λύσις του υπ' αρ. 25 προβλήματος

Ο Νότος παίρνει την Ντά-δεν γίνεται εμπάς της Ντάμα σπαθί από τον Βορρά με μας) θα κλην την εμπάς διότι τον Ρήγα σπαθί. Και εδώ πα-δεν θα έχη διαφορετικά κατέ-ρά τον κανόνα (στα 9 χαρτιά βασμα εις τον Βορράν.

Μάθημα 26ον δι' άρχαρίους

ΑΝ Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΜΗ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΛΛΑΓΗΝ

Απάντησε με πρόβλημα εις χρώμα εκ μέρους του συντρόφου σημαίνει προσπάθειαν εκ μέρους του δια «Σλέμ - Φόρ-σινγκ». Ο άνοιξας εν τούτοις με δήλωσιν «1 χωρίς ατόυ» δεν πρέπει να προχωρήσει πε-ρον της μανς, εφ' όσον δεν κρατεί επιπροσθέτους άζιας, άφινω εις τον απαντήσαντα σύντροφον την πρωτοβουλίαν της δηλώσεως η όχι του σλέμ.

Συνεπώς, εφ' όσον εις το χρώμα, δια του οποίου ο σύν-τροφος έκαμε την επιτακτικήν αλλαγην, κρατείτε 4 ατόυ η ΑΡΧ η ΑΝΧ, δώσατε την 4ην χαρτωσίαν.

Απαντήσατε εν τούτοις «4 χωρίς ατόυ» εφ' όσον κρα-τείτε το μέγιστον της δηλώσε-ως «1 χωρίς ατόυ» περίπου 5

μουσικής του Ντεμπισσύ, που φτερουγίζουν αδελφωμένες με τις ψυχές του Βερλαιν, του Μπαιντλαϊρ του Μαλλαρμέ, και του Μαϊτελνγκ, προβά-λουν διαρκώς τοπεία, πεδιά-δες άβυσσινες, πηγές θάλασ-σες, σύννεφα ρόδινα κι' άσπρα, μέσα σε μιαν ηχητική δόνηση δικής του αποκλειστικής αρμο-νίας.

Μα υπάρχει στη μουσική και μία άλλη κεραυνόβολος "Ανοιξίς" που έβρασε πριν από τριάντα πέντε χρόνια σαν φλογερή βολίδα από έναν αγνώστον ως τότε ούρανο κι' άναστάτωση τον κόσμο ολόκληρο. Είναι η "Ανοιξίς" του Στραβίνσκι, του μεγαλοφυούς αϊρετικού συνθέτου. Μια "Ανοιξίς" Σικελική, βάρ-βαρη, ορεινή σαν θύελλα, που σαράνι στο πέρασμά της κάθε όνειρομένο αισθηματικό ή ζωγραφικό στοιχείο, και μόνο

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΝΝΗΑ

ΤΟΥ ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΪΜ

80N

— Μάλιστα, δίνοντάς μας ένα τιποτέ-νιο επίσκεπτήριο, κερδίζετε πεντακόσιες λίρες και εξασφαλίζετε για πάντα τη φι-λία μας, η οποία σας διαβεβαιώνει είνε πολ-λύτιμο απόκτημα.

Ο Μάρτιν τού έστρεψε τη ράχη κι έ-τοιμάσθηκε ν' ανεβή στο αυτοκίνητο.

— Μια στιγμή, κύριε Μπάρνες! φώνα-ξε ο Σολωμών Γκράουντ, που είχε πλησιά-σει κι αυτός. Ο φίλος μου έκανε λάθος: Σας προσφέρουμε χίλιες λίρες και όχι πεντακόσιες!

Ο Μάρτιν έσφιξε τα δόντια του.

— Φοβούμαι πολύ, ότι οι φιλικές σχέ-σεις μας θα έχουν εξαιρετικά δυσάρεστο τέλος ειπε απειλητικά. Για την ώρα σας επιτρέπω να πάτε στο διάβολο μαζί με τις λίρες σας!

Τα μάτια του κ. Πόρλ άστραψαν σαν άτσάλι.

— Άκουσε νεαρέ μου, ειπε. Δεν έ-χουμε πολλή ώρα για συζητήσεις. Σου προσφέρουμε δυο χιλιάδες λίρες γι' αυτή την άδεια... Έμπρός! Γρήγορα! Δός μου την!

Είχε πιάσει τον Μάρτιν από το πέτο του σακκιού. Άπροσδόκητα ούτος χα-μογέλασε.

— Φάνεσθε ενήμερος πολλών πραγμά-των, κύριε Πόρλ, ειπε. Άσφαλώς όμως θ' άγνοητε ότι κατέχω το πρωτάθλημα πυγμαχίας της Υποληλικής Συνομοσπον-δίας του Λονδίνου...

Απότομα έφερε το μπράτσο του προς τα πίσω. Η δεξιά γροθιά του πέτυχε τον κ. Πόρλ στην άκρη άκρως του σαιγονιού και τον ξάπλωσε ανάσκελα ανάμεσα στις κριανταφυλλίες.

Την προεχρή φορά θα φανώ πύκ-τός, ειπε ο Μάρτιν και πήδησε στο δα-λάν του αυτοκινήτου του, το οποίο ξεκίνη-σε άμέσως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'.

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Στις 3 ακριβώς χάρις στο επίσκεπτή-ριο του λόρδου "Αντριγκτον, ο Μάρτιν περνούσε κάτω από την αφολόξην πύλη και τραβούσε κατ' ευθείαν για τον πύργο ακολουθώντας τη μεγάλη αλλέα των αιω-νοδιων πλατάνων.

Καθώς ο Μάρτιν έφρένασε εμπρός στα σκαλιά της κυρίας εισόδου, παρετήρησε έναν άσπρομάλλη, μαιωντυμένο υπηρέτη ο οποίος παρέμενε στο κατώφλι. Τον ά-νεγωνώρισε άμέσως: ήταν ο φίλος του ο συμπαθέστατος άνθρωπάκος ο οποίος του είχαν άνοιξει την πόρτα του μεγάρου της Χίλλ Στρήτ, την άδεχρόστη εκείνη νύχτα.

Ο λόρδος "Αντριγκτον είχε την κα-λωσύνη να μου όριση συνέντευξη για τις τρεις του άνεκοίνωσε ο Μάρτιν.

Η έξοχότης του σάς περιμένει κύ-ριε, ήταν η μετρομένη απάντησις. Άκο-λουθήσατε με σάς παρακαλώ.

Ο Μάρτιν πέρασε από το άπέραντο χόλλ με τους πελώριους πύνακες και τα μαρμαρένια ανάγλυφα και δροήθηκε μέσα π' ένα ζωμάτιο άπροσδόκητα μικρό και έπιπλαμένο με σπαρτιατική σχεδόν άπλό-τητα.

Ο λόρδος "Αντριγκτον που δεν φαινό-ταν να είχαν αλλάξει διόλου από το βρά-δυ εκείνο της πρώτης συναντήσεώς των, έκλεισε το βιβλίο που διάβαζε και κύττα-ξε με διαπεραστικό βλέμμα τον επισκέπτη-του. Τα γκρίζα μάτια του έξεφράζαν ζωηρό ένδιαφέρον, αλλά και κάποια καχυποψία.

— Ο κ. Μπάρνες λόρδε μου! ανήγ-γειλε ο γηραιός υπηρέτης.

Ο λόρδος "Αντριγκτον τού έκανε νεύ-μα ν' άποσυρθεί. Έξακολουθούσε να κυτ-τάζει τον Μάρτιν μ' ένα χαμόγελο περί-σσοτερο κυνικό παρά φιλικό!

Η πόρτα έκλεισε πίσω από τον Μάρ-τιν.

— Λοιπόν: έκανε ο αφολόξενος πυργο-δεσπότης.

Ο Μάρτιν προχώρησε διστακτικά προς την πολυθρόνα.

— Καλημέρα σας, λόρδε μου, ειπε.

— Χμ!... Καλημέρα... Δεν μου λες, νεαρέ μου, ποιός σατανάς σου ένεπνευσε την κακή ιδέα να μ' επισκεφθής; Δεν ξε-ρεεις ότι μισώ τους επισκέπτες; Για ποίο λόγο φαντάζεσαι κρατώ τις πόρτες του πύργου μου άμπαρμένες; Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο κόσμος δεν έννοει να μ' άφήσει ήσυχο!

— Για να είμαι ειλικρινής, η έπιθυμία μου να σας δω δεν ήταν και τόσο ζωηρή, άποκρίθηκε ο Μάρτιν μόλις συνήλθε από την κατάπληξη του. Όταν όμως έμαθα, ότι είσθε ζωντανός, έσκέφθηκα, ότι έπρεπε όπωσδήποτε να έρθω. Αυτή είν' η αλήθεια.

— Κοι τι σημασία μπορεί ναχή για σένα το ότι είμαι ζωντανός; ρώτησε ο λόρδος "Αντριγκτον. Προτού μου άπαντή-σης όμως, κάθισε κάπου, σ' αυτήν εδώ την καρέκλα.

Ο Μάρτιν κάθισε. Περιέργως το δύσ-θυμο ύφος του λόρδου "Αντριγκτον τον εί-χε απαλλάξει από κάθε συναισθημα άμη-χανίας.

— Τό γεγονός έχει μεγάλη σημασία γι' α μένα έξηγησε. Μου είχατε δώσει τις 80 χιλιάδες λίρες έπειδη πιστεύατε ότι έ-πρόκειτο να πεθάνετε. Τώρα όμως που άποκλείεται το ένδεχόμενο του θανάτου, θα ήθελα να ξέρω τις άπόψεις σας επ' αυ-τής της υπέθεσεως.

Ο λόρδος "Αντριγκτον άνεσθήκωσε έλα-φρά τα λεπτά φρύδια του.

— Μη μου πής ότι ήρθε από το Λον-δίνο άποκλειστικώς και μόνο γι' μου υπο-βάλλης αυτή την έρώτησι: έκανε με δυσ-πιστία.

— Αυτός είναι ο μοναδικός σκοπός της ά-πισκέμώς μου, τον διεβεβαίωσε ο Μάρ-τιν.

— Και αν εν τώ μετωξύ συνέβη να έ-πω μετανιώσει γι' την... έπιπολαιότητα του, ως πούμε, θα ήσουν διατεθειμένος να μου επιστρέψης τις 80 χιλιάδες λίρες;

— Ό,χι ολόκληρο το ποσό! δήλω-σε ο Μάρτιν. Αυτό δεν θα ήταν δική ά-πέναντι τού έμυστού μου, γιατί έχω έχκα-τολείψει εν τώ μετωξύ τη δουλειά μου και όμολογώ ότι δεν αισθάνομαι καμιά διά-θεση να ξαναγίνω περιβεβυν παραγγελία-θεσι να ξαναγίνω όμως νομίζω να κα-δύχα. Θα μπορούσαμε όμως νομίζω να κα-τολήσουμε σ' ένα λογικό συμβιβασμό.

Ο λόρδος "Αντριγκτον φαινόταν να εί-χε ξεχάσει έντελώς τον αρχικό έννευρισμό του.

— Σε συμβιβασμό, έ; έκανε, "Υπέρο-χα! Αυτό μου άρέσει εξαιρετικά κύριε... Πώς σας λένε... Μπάρνες αν δεν άπα-τώμαι; Θα μπορούσαμε να έλθουμε σ' έ-να λογικό συμβιβασμό, έ;

— Γιατί όχι; έκανε ο Μάρτιν. Θα εί-νε κοινό εκ μέρους μου να σας επιστρέψω όλόκληρο το ποσό. Καθώς σας έχω ήδη πη' αλλάξα έντελώς τρόπο ζωής και θα μου ήταν άνυπόφορα φρικτό να ξαναγίνω φτωχός.

Έπικολούθησε σιωπή. Έπ' άρκετά δει-τερόλεπτα ο λόρδος "Αντριγκτον έζητάε-με σκεπτικό βλέμμα τον επισκέπτη του.

— Πραγματική μεταμόρφωσις! μου-μούρισε τέλος. Κάποιος σε πήγε, άσφα-λώς σε πολύ καλό ράφτη και σου έμαθε

να διαλέγης τα ύφασματα που άρμόζουν σ' έντ νέο με 80 χιλιάδες λίρες. Υποθέ-τω ότι είνε έργο τού Τζέραλντ... Γίως δια-βολό έτυχε να συναντήσης τον τρισάβλιο ανεψιό μου και την λαίδη Μυριελ!

— Ένα πρώι καθόμουν στο πάγκο, ό-τον τούς είδα να με πλησιάζουν. Η λαί-δη Μυριελ κάθισε δίπλα μου και άρχισε να μου υποβάλλει διάφορες άδιακριτες έρω-τήσεις. Η περιπέτεια μου της είχε κινή-σει το ένδιαφέρον, υποθέτω.

Ο λόρδος "Αντριγκτον χαμογέλασε:

— Έτσι φαίνεται, μουμούρισε. Κάθε-τι τό άσυνήθιστο της κινεί το ένδιαφέρον. Ο Μάρτιν κοκκίνισε έλαφρά, άλλ' έμει-νε σιωπηλός. Ο λόρδος "Αντριγκτον, δυ-θισθηκε σε σκέψεις. Για δυο ή τρία λεπτά φαινόταν να είχε ξεχάσει τελείως την πα-ρουσία τού επισκέπτη του.

Απότομα όμως σήκωσε το κεφάλι και κύτταξε τον Μάρτιν μέσα στα μάτια:

— Πώς σου φάνηκε η δετή μου κόρη; ρώτησε καταφανώς άνησυχός.

Ο Μάρτιν σάστισε. Η έρώτησις ήταν τόσο άπροσδόκητη και ο τόπος με τον όποιον τού είχαν υποβληθ' του φαινόταν τόσο άνεξηγητος...

— Έννοείτε την νεαρή δεσποινίδα που συνώδευε σήμερα το πρώι την λαίδη Μυ-ριελ;

— Φυσικά. Ποιόν άλλη θα ήθελες να έννοώ; Τί έντύπωσι σοφ' προέβησε λοι-πόν;

— Τι να σας πω... Της μίλησα γι' α μόνο στιγμή. Μου φάνηκε όμως πολύ άραία. Είνε Άγγλίσ, δηλαδή από μη-τέρα και πατέρα Άγγλους;

— Όχι, άποκρίθηκε ο λόρδος "Αντρι-γκτον. Μόνο ο πατέρας της ήταν Άγγλος. Η μητέρα της ήταν "Ισπανίς... Άργεν-τινή. Ήταν πολύ άραία γυναίκα η μητέ-ρα της, κύριε Μπάρνες.

— Ό,ς σας πεινού! έκανε ο Μπάρ-νες. Αν κρίνη κανείς από την κόρη της...

— Η Αλφονσίνα τελείως εφέτος το γυ-μνάσιο, συνέχισε με σιγαλή φωνή ο λόρ-δος "Αντριγκτον, ώσαν να μιλούσε στον έαυτό του. Από μικρό κορίτσι την είχα-πάντοτε έσωτηρήσει. Τώρα όμως που άπε-φοίτησε θα πρέπει να την κρατήσω κοντά μου, όσο κανένας άλλος πρόσωπο στον κό-σμο. Αυτό θα μου είνε εξαιρετικό δύσκο-λο και ίσως... προμερά επικίνδυνο...

— Επικίνδυνο; επανέλαβε με άπορία ο Μάρτιν.

— Ναι... Μια θλιβερή τραγωδία έδά-ρυνε τα πρώτα παιδικά χρόνια της Αλφον-σίνας. Την έφερα στην Άγγλία μαζί με την μητέρα της από μια μικρή πόλη της Νοτίου Αμερικής όταν ήταν τριών μόλις ετών. Την άνέθρεψα σ' α να ήταν δική μου παιδί. Κατέθεσα επ' όνομάτι της μια μι-κρή περιουσία πωιν από χρόνια. Διαφορε-τικά οι 80 χιλιάδες λίρες δεν θα περιήρ-χοντο ποτέ σε σένα... Φοβούμαι όμως, ότι τελικάς οι πουσπάθειές μου δεν θα την σώσουν...

— Δεν θα την σώσουν από τί; ρώτησε ο Μάρτιν.

— Από την σκιά αυτής της τραγωδίας, άπο-οίηκε πένθος ο λόρδος. Άλλ' ως έ-πανελάθην... στην αϊτία της έπισκέμώς σας. Ειλικρινώς κύριε Μπάρνες έπιστεύα- ότι ήσουν καταδικασμένος σε θάνατο, ό-ταν σας εδώρασε τις 80 χιλιάδες λίρες. Μόλις τότε, όμως δεν πέθανε το ποσό θα μείνη εε όλοκληρο δικό σας!

Ο Μάρτιν έννοιωθε δαδυάτη άνακού-φισι.

— Όμολογώ ότι η δήλωσις σας μου προέβη μεγάλη εύχαρίστησι, ειπε.

Ο λόρδος "Αντριγκτον είχε σηκωθεί και κύτταξε προσεκτικά τον συνομιλητή του.

— Η Φύσις σας έχει προικίσει με πολ-

—Κόλλησε τὰ χείλη του στὰ δικά μου· καὶ μ' ἐφοίξε δυνατὰ στὴν ἀγκαλιά του.

λὴν ἐξυπνίδω καὶ εὐθυκρίσια, παρετήρησε. Σήμερον μοὶ κινεῖται τὸ ἐνδιαφέρον περισσότερο ἀπὸ κείνο τὸ βράδυ τῆς πρώτης συναντήσεώς μας... Βασανιστήκατε ἀρκετὰ γιὰ νὰ περάσετε τὸ κατώφλι αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ κυρίου Μπάρνες. Τώρα ὅμως ποὺ βρίσκεσθε μέσα, κάντε μου τὴν χάρι νὰ μείνετε μερικὲς μέρες ὡς φιλοξενοῦμενός μου.

—Ὁ Μάρτιν τὰ ἔχασε κυριολεκτικῶς. —Πῶς; ἔκανε. Νὰ μείνω ἐδῶ στὸ "Αντρίγκτον" ὥλλω; —Γιατὶ ὄχι; Ἐλπίζω νὰ μὴ πλῆξτε. Θὰ ἔχετε ὡς συντροφιά τὴν ἀνεψιὰ μου καὶ τὴν κόρη μου οἱ ὁποῖες ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ὡριότητες, κορίτσια καὶ παῖζον περιόφω τένις. Δέχεσθε τὴν πρόκλησιν;

—Βεβαίως τὴν δέχομαι! δῆλωσε ὁ Μάρτιν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε συνέλθει ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐκπληξί του. —Ἐχετε ρούχα μαζί σας; —Ναί, ἔχω δύο βαλίτσες στὸ ξενοδοχεῖο Λίνκολν, στὸ Νόρουντς.

—Θὰ στείλω νὰ τίς πάρουν... Πρὸς τὸ παρὸν ἂς περάσουμε στὴν ταράτσα, ὅπου ἡ λαίδη Μύριελ καὶ ἡ Λαουρίτα μᾶς περιμένουν γιὰ τὸ τσάι.

Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴ στιγμή ἀντήχησεν ὁ γλυκὺς ὑπόφωνος ἦχος ἐνὸς γκόγκ. Ὁ λόρδος ἀνοίξε μιά πόρτα στὸ δάθος τοῦ δωματίου καὶ ἀφορ διέσπασεν ἕνα μεγάλο, πολυτελὲς σαλόνι δῆκαν στὴν μεγάλη ἀνθοστολισμένη ταράτσα, ποὺ κατεῖχε ὁλόκληρη τὴν ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς προσόψεως τοῦ πύργου.

Καθισμένες σὲ γαυλὲς ψάθινες πολυθρόνες, ἡ λαίδη Μύριελ καὶ ἡ Λαουρίτα συνωμιλοῦσαν σὲ ζωηρότατο τόνον. Ἀνάμεσά τους, ἐπάνω σ' ἕνα κομψὸ τραπέζι, καὶ ἦσαν σεβασμιότατα τὸ τσάι.

Καθὼς οἱ δύο ἄνδρες προχωροῦσαν πρὸς τὸ μέρος τους, ὁ Μάρτιν ἀκούσεν τὴν λαίδη Μύριελ νὰ πομπήσῃ τ' ὄνομα του. Μόλις, ὅμως, τοὺς εἶδαν οἱ δύο νέες διέκοψαν ἀπτόητα τὴν συνομιλία τους.

—Νομίζω ὅτι οἱ συστάσεις περιττεύουν ἀφοῦ ὁ κ. Μπάρνες γνωρίζει ἤδη καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀπὸ σας, παρετήρησε ὁ λόρδος "Αντρίγκτον".

Οἱ δύο νέες ἐκίπταζαν τὸν Μπάρνες χαμογελῶντας φιλικά. —Θαυμάζω τὸ αὐτοκίνητό σας, κύριε Μπάρνες, εἶπε ἡ λαίδη Μύριελ. Πρέπει νὰ εἴσθε φοβερὰ ἐγωιστὴς γιὰ νὰ ταξιδεύετε ἐστὶ μόνος... ὡστόσο ἕναν εἰχάριστο σύντροφο...

—Ἐπεισά τὸν κύριο Μπάρνες ν' ἀλλάξῃ σχέδια καὶ νὰ μείνῃ μερικὲς ἡμέρες «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 30.

μαζί μας ἀγγέλλει ὁ λόρδος "Αντρίγκτον. Λαουρίτα, φρόντισε νὰ εἰδοποιήσῃς σχετικῶς τὴν μίσης Χόλμς. Νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ καλύτερο διαμέρισμα τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς. Ἐν τῷ μεταξύ, κάντε μου τὴν χάρι νὰ μοῦ δώσετε λίγο τσάι.

Ἡ Λαουρίτα προθυμοποιήθηκε νὰ τὸν σεβδίρη.

—Τὴν περίφημη ιδέα νὰ τὸν κρατήσῃς μαζί μας, πατερόνι! φώναξε. Τὰ μάγουλά της εἶχαν κοκκινίσει ἑλαφρὰ καὶ μὴ ἐσθονικὴ λάμψις εἶχε φωτίσει τὰ μάγουλά της.

—Θὰ μὴ πᾶτε περίπατο μετὰ τὸ αὐτόκι νητό σας, κύριε Μπάρνες; ἐρώτησε. —Μ' ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι.

—Καὶ θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ παίξετε τένις μαζί μου; ρώτησε ἡ λαίδη Μύριελ.

—Ἄν ἔχετε καμμιὰ περισσευούμενη ρακέτα... ἔκανε ὁ Μάρτιν. Ὁ λόρδος "Αντρίγκτον ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀδειώσει τὸ φλυτζάνι του χωρὶς νὰ καθίσῃ.

—Σὰς παραδίω στὶς φροντίδες τῶν νεαρῶν αὐτῶν δεσποινίδων, κύριε Μπάρνες, εἶπε. Θὰ στείλω ἀμέσως ἄνθρωπο στὸ ξενοδοχεῖο γιὰ τίς βαλίτσες σας. Στις ὀκτώ καθύμαστε συνήθως στὸ τραπέζι γιὰ τὸ δείπνο.

Φαινόνταν πάλι ἀφορημένος χαίμενος στοὺς συλλογισμούς του.

—Καθίστε, λοιπὸν, κύριε Μπάρνες, εἶπεν ἡ λαίδη Μύριελ μόλις ἔφυγε ὁ θεὸς της. Καθίστε σ' αὐτὴ τὴν πολυθρόνα... κοντὰ μας... Ἔτσι, τώρα, εἰσθε θαυμάσια...

—Πρέπει νὰ εἴσθε ἐξαιρετικὰ γενναῖος ἄνθρωπος, κύριε Μπάρνες, συνέχισε, γιὰ νὰ δεχθῆτε τὴν πρόκλησιν τοῦ θεοῦ μου. Σκεφθῆτε ὅτι ἡ Λαουρίτα δὲν ἔχει μὴ δδομάδα ποὺ ἀπεινάζει τὸ ζυγὸ τοῦ οἰκοτροφείου καὶ διωτὰ γιὰ ἀνδρική συντροφιά. Ἀλλὰ κί' ἐγώ, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀποψεως, δὲν εὐρίσκω οὐδὲ καλὴτερη κατάστασι. Τέσσερις ὁλόκληρες μέρες, τώρα, σί, ἔχω σ' αὐτὴ τὴν ἐρημίαν. Ἡ φτώχεια, βλέπετε μ' ἀνάγκασε ν' αὐτοεξορισθῶ... Διερωτώμαι πῶς θὰ σὰς μοιρασθῶμε, κ. Μπάρνες, ἐγὼ κί' ἡ ἐξαδέλφη μου;

—Τὸ τσάι σας, κύριε Μπάρνες, εἶπε μετὴν γλυκείᾳ φωνῇ ἡ Λαουρίτα.

Ὁ Μάρτιν ἔστρεψε τὸ κεφάλι καὶ παρετήρησε ἀμέσως τὴν λάμψιν ποὺ ἐφώτιζε τὰ μάτια τῆς Λαουρίτας. Ἡ λάμψις αὐτὴ καὶ τὸ χαμόγελό της τοῦ προενοῦσαν συναισθήματα πολὺ περίεργα, ποὺ θὰ τοῦ ἦσαν ἀδύνατον νὰ καθορίσῃ. Πάντως δυσάρεστα δὲν ἦσαν...

Ἡ Λαουρίτα τοῦ ἔδωσε τὸ φλυτζάνι καὶ κατόπιν ἔφερε τὴν πολυθρόνα της πλησιέστερα πρὸς τὴν δική του.

—Ὁ κύριος Μπάρνες ὀφείλει νὰ φανῇ ἰδιαίτερος καλὸς καὶ εὐγενὴς ἀνέναντί μου, εἶπε. Κατὰ πρόνοιαν λόγον, ἐξ ἀλλήλεγγυς, γιὰτὶ μοιλοῦντο ὁ πύργος αὐτὸς εἶναι ἡ ἀγαπημένη καὶ μονιμώτερη διαμονὴ τοῦ πατέρα μου, τὸν ἔχω ἐπισκεφθῇ τόσο λίγες φορὲς, ὥστε οἰσιαστικῶς εἶμαι ξένη ὅσο κι ἐκεῖνος. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅμως ἡ ἀθωότης μου, νομίζω, πρέπει νὰ τὸν συγκινήσῃ καὶ νὰ τὸν γοητεύσῃ.

—Τὸ ἀγγελικὸν τῆς ὕφους δὲν πρέπει νὰ σὰς ἐξασπῇ τὴν κυρία Μπάρνες, εἶπε ἡ λαίδη Μύριελ. Παρὰ τίς προσπάθειες τῶν καθηγητῶν της νὰ τῆς ἐμφυσήσουν ἀρκέσι σύμφωνες πρὸς τὰ διδάγματα τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς θρησκείας, ἡ Λαουρίτα διετήρησε μέσα της ἕνα δαιμόνα πονηρίας...

—Ὡ, ἔρεῖς πολὺ καλὰ ὅτι εἶμαι τὸ ἀθώωτο πλάσμα τοῦ κόσμου, διεμαρτυρήθη ἡ Λαουρίτα.

—Ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ, ἐδήλωσε ἡ Μύριελ, ἔνῳ κυττάζετε ἐμένα, κύριε Μπάρνες καὶ θαυμάστε με, εἶμαι ἕνα ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα δημιουργήματα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ: μὴ χειραφετημένη γυναίκα! Ἡ εἰλικρινὴς λάμψις αὐτῆς πρὸς πρόσωπόν μου!... Κύριε Μπάρνες, γιὰτὶ σιωπᾶτε;

—Δὲν ξέρω τί νὰ πῶ! ὠμολόγησε ὁ Μάρτιν. Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ πρῶτο μέρος

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΥ ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τὸ πένθος τοῦ Ἰακώβ Ρόθ

Μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν μίᾳ μεγάλης πολυκατοικίας ἦσαν καὶ δύο μετὰ τὸ ἴδιο ὄνομα: Ἰακώβ Ρόθ. Ὁ ἕνας καθόταν στὸ πρῶτο πάτωμα καὶ ὁ ἄλλος στὸ δεύτερο. Μία μέρα πέθανε ἡ γυναίκα τοῦ τελευταίου. Τὸ ἴδιο ἀπὸγεμα ἔκλεψαν τὴ μοτοσυκλέτα τοῦ πρώτου.

Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ ραββίνου κατέφθασαν γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὰ συλλυπητήριά του γιὰ τὸν θάνατο τῆς μακαρίτισσας. Κατὰ λάθος ὁμοιωμένη στὸ διαμέρισμα τοῦ Ἰακώβ Ρόθ ποὺ ἔχασε τὴ μοτοσυκλέτα. Ὁ ἐπικεφαλὴς τῶν ἀπεσταλμένων ἐξέφρασε τὴν θαυμάσιαν τοῦ λυτῆ «γιὰ τὸ τραγικὸ συμβάν» καὶ πρόσθεσε μερικὲς λέξεις παρηγορίας. Ἀλλ' ὁ ἀπαρηγόρητος Ἰακώβ ἀπήντησε:

—Μεγάλῃ ζημιά, φίλοι μου! Μεγάλῃ ζημιά!... Τὴν εἶχα σὴν τὰ μάτια μου... Τὴν φύλαγα γιὰ τὸν γιό μου. Θὰ ἐπαίρνε ἐπάνω της τὰ πρῶτα μαθήματα!...

Περὶ μακροζωίας!...

Ὁ Ἰσαὰκ Κοέν ζητεῖ τὴ γνώμη τοῦ φίλου του Λεβὺ γιὰ τὸν γιό του.

—Τὴ δουλειὰ λές νὰ τοῦ μάθω; —Ὁ, νά νά! Μονάχα θαλαμπόλο νὰ μὴν τὸν κάνῃς.

—Οὐτὸ τὸ σκέφθηκα πῶς τὸ ἐπάγγελμα. Ἀλλὰ γιὰτὶ;

—Πρὸς τὸ συμφέρον σου φίλε μου καὶ ἰδίως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ γιου σου. Οἱ θαλαμπόλοι δὲν ζοῦνε πολλὰ χρόνια!

—Ποῦ τὸ ξέρεις; —Μὰ εἶδες ποτέ, ἀγαπητέ μου, καλὸν γέροντα νὰ μὴν τὸν γκούμ;...

Μεταξὺ μνηστήρων

Ὁ Ἰσίδωρος Λεβὺ ἀφοῦ τρέλλαν τὴ μνηστὴ του τὴ Ρεβέκκα τὰ φίλια ἄρχισε ὑστερὰ μὴ σοβαρὴ συζητήσιν.

—Ἀκούσε ἀγάπη μου, συγκέντρωσα μερικὲς πληροφορίες γὰρ τὸν πατέρα σου, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου καλές. Ἐδῶδε, τριάντα φράγκα γι' αὐτὴ τὴ δουλειά!

—Καὶ τί ἤθελες νὰ πετύχῃς μετὰ πάντα παληόφραγκα ποὺ ἔδωδες; Ἰσίδωρε; Οἱ καλὲς πληροφορίες στοιχίζουν περισσότερο!...

Οἱ ἀμφιβολίες τῆς κ. Κοέν

Ἡ κ. Κοέν ἐπισκέπτεται τὸν ραββίνον καὶ τοῦ ἀναγγέλλει ὅτι προέκειται νὰ χωρίσῃ ἀπ' τὸν ἄνδρα της.

—Μὰ γιὰτὶ κυρία Κοέν; παρατηρεῖ ὁ ραββίνος. Ὁ ἄνδρας σας εἶναι τύπος καὶ ὑπογραμμός!

—Ἐχω ἀμφβολίες, κυριε ραββίνε... Εἶμαι μάλιστα, σχεδὸν βεβαία ὅτι ὁ γιός μου δὲν εἶναι δικός του!...

Ἡ πετσέτα

Ὁ κ. Λεβὺ πλένει τὰ χέρια του καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν γυναίκα του μὴ πετσέτα. —Δὲν ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ πετσέτα, τοῦ λέγει ἡ Ραχὴλ. Ἀνοίξε τὸ παρὰ τοῦο καὶ στάσου στὸν ἥλιο!

Ἡ Δωδεκάνησος

Εὐνέμεσθαι τῆς ἐβρενδρίας

Τώρα ποὺ τὰ Δωδεκάνησα εἶναι ἐλευθέρη, χρέος τιμῆς εἶναι νὰ εἰπωθοῦν λίγα λόγια γιὰ κείνους ποὺ μέσα στὰ ἐξακόσια χρόνια τῆς σκλαβιάς ἐπέτυχαν νὰ διατηρήσουν ἀσβεστὴ τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν στὴν ψυχὴ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ. Καὶ αὗτοι εἶναι τρεῖς ὁργανισμοί: Ἡ Οἰκογένεια, ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Σχολεῖο. Κάθε σπινθὶς Δωδεκανησιακὸ ἀπὸ τὸ πῶ ἀρχοντικὸ ἕως τὸ ταπεινὸ οὐχόσπιτο ἦτο ἕνα σωστὸ προσυνητῆρ τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας. Ἡ τρισευλογημένη εὐσάδα τοῦ διπλοῦ ἀπότητου ὀχυροῦ—τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας—μετὰ τὸν πυρὸς τῆς πίστεως στὴν ἀπολύτρωσιν ἐφώτιζε τὰ σκοτεινὰ τῆς ματαιόδοξης φαντασίας τοῦ τυραννικοῦ κράτους καὶ ἐδείχνε ὁλοκάθαραι τὸν σφαλερὸ ὑπολογισμόν ποὺ ἔκανε στὶς κρίσεις καὶ στὰ καταχθονία σχέδια τοῦ πᾶσι στὴ μεταστροφή τοῦ φρονηματος τοῦ κατακτημένου.

Ὁ πατέρας μέσα στὸ Δωδεκανησιακὸ σπινθὶ εἶναι ἡ ζωηρὰ ἱστορία τῆς Φιλίας. Δὲν χρειάζεται τίποτε περισσότερον νὰ κόμῃ διὰ νὰ διαπλάσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν του. Τὸ παράδειγμα τοῦ εἶναι ἡμετέρο. Ἀρχίζει μετὰ τὸ θεὸ τὴ δουλειὰ τοῦ καὶ μετὰ τὸ θεὸ τελειώνει. Ἀντὶ τῆς δυνάμει τοῦ τῆς ἡθικῆς ἀπὸ τὸ βαθύ αἶσθημα τῆς θρησκευτικότητος ποὺ τὸν διακρίνει καὶ προχωρεῖ μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτοπεποιθὸς στὴν εκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ ὅπου οἱ θεοὶ νόμοι καὶ τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον τὸν ἔαζαν. Ἀγαπᾷ τὸ σπινθὶ του, τὰ παῖδά του, τὰ κτήματα τοῦ, τὸ χωριὸν τοῦ τοῦ νηοῦ, τὴν πατρίδα του, τὴν μεγάλην.

Ἀλλὰ καὶ τῆς μάνας ὁ ὁρὸς δὲν εἶναι κατώτερος. Τὸ τραγικὸν τῆς τὸ νουνορισμά της, τὸ παραμυθί της, ἡρωϊκὸ, χριστιανικὸ, ἡλικιωστικὸ τέλει. Τὸ πρῶτο ὄπλο μετὰ τὸ ὁποῖον ὀπλίζει τὸ παιδί της εἶναι ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ βαθεῖα στὸ θεὸ πίστη, τὸ ἄλλο, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα. Εἶναι μέσα στὸ σπινθὶ τῆς ὁ πελώριος κυματίζουσα πᾶν ὅταν ὁ πῶς ἐπασσαν καὶ σπῶν τὰ ἀλλεπάλληλα μακασμένα κύματα κάθε ἐθνικῆς προσπάθειας γιὰ τὴν ἁλλοίωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες Μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται, κάθε τι ποὺ εἶναι ἔξω κί' ἀγκαλιάζει παθητικὰ ὅτι εἶναι Ἑλληνικόν. Γνωρίζει καλὰ καὶ μέσα στὴν ἀμάθειά της ἀκόμα τὸ σκοπὸν τῆς στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ γι' αὐτὸν δὲν παύει μέρα καὶ νύκτα νὰ δουλεύῃ ἀκούρυστα, ὑπομονητικὰ δρᾶ.

Μέσα στὸ Σχολεῖο ἡ Δωδεκανησιακὴ ψυχὴ μετὰ τὸν πιστοῦς θεματοφύλακα, τοῦ θεοῦ μὲς κήρυκες τῆς Ἑθνικῆς ἰδέας, τοὺς ἥρωας Δωδεκανησιακοὺς δασκάλους χαλδῶθηκε. Τὰ σχολεῖα τῆς Στοχειώσεως καὶ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἦσαν τὰ ἐθνικὰ προπύργια ὅπου οἱ καλοὶ καὶ φιλοπατρίδες δάσκαλοι ἀσκούσαν τὴν Δωδεκανησιακὴν νεότητά, στὴν πίστη πρὸς τὸ θεὸ καὶ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος. «Γιὰ τὸν Χριστὸν τὴν πίστη τὴν Ἁγίαν γιὰ τὴν Πατρίδα τὴν Ἐλευθερίαν» γι' αὐτὰ τὰ δύο πολεμῶ, νὰ τ' ἀποκτήσω, πῶς θὰ γίνῃ, δὲν τὰ ἀποκτῶ, τί μ' ὠφελεῖ νὰ ζῶω»

Δὲν βράδυνε ὁ τύραννος ν' ἀντιληφθῇ ὅτι κάθε προσπάθειά του πρὸς μεταστροφή τοῦ φρονήματος τῶν κατοίκων τῆς Δωδεκανήσου, ἦτο ἀσκοπι καὶ μάταιη ἐφ' ὅσον τὰ πνευματικὰ τῶν νήσων φωτίζοντο ἐλευθέρως καὶ ἀνεξέλεγκτα στὴ συνέχισιν τοῦ ἔργου τους. Καὶ ἐφήμοσε τότε σειρὰ ἀπὸ

Εἶχαμ' ἕναν Βασιλῆα! — Τὸν παίρνουμε! Τὸν δώχνουμε! Τὸν ξαναφέρνουμε... —Ξανάφωγε... —Ξανάφωγε... —Καὶ μᾶς τὸν πήρε ξαφνικά, Κί' ὀριστικά ὁ Θεός!...

(Τότε ὑποτάχθηκε ὁ Λαός...)

Α. ΑΝΑΠΛΩΤΗΣ

—Μὰ τώρα, παπὰ μου, μετὰ τὸ κουτάλακι θὰ τὸ πίνουμε! (Σκίτσος Π. Παυλίδης)

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Γιὰ φθνήν κατανάλωσιν ὁ Ἀθλητικὸς Τύπος δημοσίευσε ὁλόκληρα τριστηλὰ μέ... διαίαι πράξεις τῶν Τούρκων ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς μας τοῦ Μπάσκετ κατὰ τὴν τελευταία θριαμβευτικὴν μετὰδοσὶ τῆς στὴν φίλη καὶ σύμμαχο χώρα. Ἐπειτ' ἀπὸ λίγες μέρες ἀρχίσαν οἱ διαφυγῆς. Λίγο ἀργά, γιὰτὶ στὸ μετὰ οἱ φιλάθλοι εἶχαν δημιουργήσῃ μὴ ἐντύπωσιν. Ἐμεῖς θὰ λέγαμε ἂν ἐγίναν ἐκτροπὰ νὰ φροντίσουν οἱ ἀρμόδιοι νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα σὲ μελλοντικὰς συναντήσεις. Τὸ νὰ γίνεται τώρα ὁρὸς μάλ' ὅσον καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ φιλάθλοι ὅλην χώραν καὶ οἱ φιλάθλοι φέρθηκαν ἀσχημα, τὸσο τὸ χειρότερον γι' αὐτοὺς. Εἶχαν ἐρεῖ καὶ στὸ τόπο μας καὶ πῆραν μαθήματα ἀθλητικῆς συμπεριφορᾶς. Τὰ ἄλλα — ἐπαναλαμβάνουμε — εἶναι φθνήν φιλολογία.

Εἶδατε παρὰ πᾶν ἀνάμεσα στὰ ἄλλα νομίζω ὅτι τὸ κολλεμπὶ βρίσκεται στὴν... οὐρά, μετὰ μόνον δύο χιλιάδες κολλεμπῆς. Ὡστόσο ἐπίσημοι κί' ἀνεπίσημοι, ἱστορίες, διηγήματα τῶν Τύπος, ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, πιπιλίζουμε τὴν ἐκφοράν πρὸς εἰμώστες «αὐτισκὸς λαός». Νὰ μὴ βασκαθοῦμε! Νουτικὸς λαὸς ποὺ πνίγεται στὰ ἀγκυρά! Ἄν' ὅσοι χρησιμοποιῶν αὐτὸν τὸν ὅσον γινώσκον ὅτι στοὺς ἀπογόνους τοῦ Θεοῦ στοκλὴ καὶ τοῦ Μισοῦ καὶ λυμπὸν τὰ 0,025% (!!!), τότε θὰ κοκκινίζουν καὶ δὲν θὰ ἐδάζαν τοιμωδία.

Στὴν Ἑλλάδα τῶν 8 ἐκατομμυρίων κατοίκων ἀσχολοῦνται 80 χιλιάδες ἄτομα μετὰ τῆς ἐξῆς ἀπὸ: Ἐκδρομισμός, ἀρεισμός, κλπ. 25.000 Ποδόσφαιρο 22. Προσκοπικὲς ὁργανώσεις 11. Κλασσικὸς ἀθλητισμός κί' Ἀθλοπαίδειες 8 καὶ Κολυμβήσεις 2 χιλιάδες! Διηγεῖται ὅτι τὴν χώραν μᾶς ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ βρίσκεται σὲ ὑποτυπώδη κατάστασιν, ὅταν μόνον 1% ἀσκήσῃ. Ἄν' λέγεται φυσικὰ κί' αὐτὸ ἀσκήσῃ.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 31.

Πόσα στοιχίζει μιά γυναίκα Στό Κογκό

Σε κάποιο βελγικό περιοδικό διαβάζουμε τα εξής :

«Ο Ρομπέρ Ρολλάν γύρισε από το Κογκό ύστερα από δέκα πέντε χρόνια. Στο διαστημα αυτό του δόθηκε ο καιρός να μελετήσει με τον πιο λεπτομερή τρόπο, τα ήθη και τα έθιμα των θνητών του Κογκό κι' ένα από τα πιο περίεργα έθιμα είναι κι' ο τρόπος με τον οποίο τελούν τους γάμους των.

«Η όλη ιεροτελεστία του γάμου ξεκινάει στις διαπραγματεύσεις που γίνονται μεταξύ του πενθερού και του μέλλοντος γαμβρού του. Οι διαπραγματεύσεις γίνονται γύρω από το πόσα θα δώσει ο γαμπρός στον πενθερό για να πάει την κορη του. Οι θάγενες του Κογκό όμως θα καταλαβαίνουν πως προκρίνουν τις κόρες των, αλλά τις πωλούν στους γαμπρούς. Έχουν τη γνώμη ότι δεν είναι δική να δίνουν τα κορίτσια τους δωρεάν σε κάποιον ξένο. Αυτή η γνώμη των θάγενων του Κογκό βασίζεται στο ότι η γυναίκα είναι κι' αυτή ένα χρήσιμο εξάρτημα του νοικοκυριού, όπως το αλέτρι ή κι' ακόμη όπως η αγελάδα. Γιατί λοιπόν να δοθεί δωρεάν η γυναίκα ;

«Συνήθως η αγορά μιας γυναίκας στοιχίζει μία αγελάδα ή τρία πρόβατα και καμιά φορά ένα γαϊδουράκι ή τρία αλετριά.

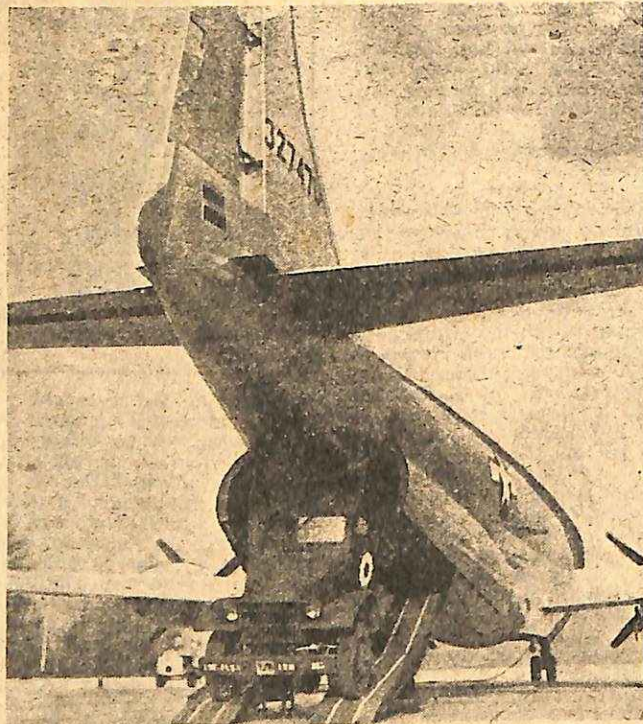
«Όταν λοιπόν κλείσει η συμφωνία ο πατέρας φωνάζει την κόρη του φυσικά δεν έχει ζητήσει η γυναίκα της και την παραδίδει στον γαμπρό. Η κόρη ακολουθεί τον άντρα εκείνον που από τη στιγμή έκείνη έγινε σύζυγος. Αυτός την πηγαίνει στην καλύβα του. Από τη στιγμή εκείνη είναι κτήμα του.

«Στα ζητήματα της συζυγικής πίστωσης οι θάγενες του Κογκό δεν είναι καθόλου δύσκολοι. Η γυναίκα μπορεί ανεξαρτήτως και χωρίς κανένα φόβο να χαρίσει τις αμορφές του σώματός της σε όποιον τις της ζητήσει. Ο σύζυγος δεν ενοχλείται καθόλου κι' όταν ακόμα «συλλάβει» αυτοφώρως την γυναίκα του. Μόνον όταν κάποιος πάρει για πάντα τη γυναίκα του ο θάγενής του Κογκό γίνεται έξω φρενών. Τό ίδιο κάνει κι' όταν του κλέψουν την αγελάδα του.

**ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ**

Επίκαιρα Εικονογραφημένα ΝΕΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΜΕ 4 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Στην Αμερική — που αλλού — κατασκευάσθηκαν αεροπλάνα, όπως αυτό που βλέπετε στην εικόνα, τα οποία μπορούν να μεταφέρουν τέσσερα αυτοκίνητα, χωρίς ενδιάμεσο σταθμό σε απόσταση 4.000 μιλίων, με ταχύτητα 415 μιλίων την ώρα.

Πρὸς χάριν τῶν γυναικῶν

Οι κυνηγοί άγρίων ζώων του Βορείου Καναδά σκότωσαν σ' ένα χρόνο μέσα 5.000 άσπρου δες, 2.000 άγρια κουνέλια, 2.000 γουίτσερ και 1.500 κάστορες. Ως γνωστόν από το δέρμα των ζώων αυτών γίνονται θαυμασιές γυναικείες γούνες.

Ο έπίγειος παράδεισος

Τα ξενοδοχεία της Φλωρίδας της παραμυθένιας αυτής χώρας μπορούν να προσφέρουν άνετο ύπνο, λαμπρά τροφή και να ικανοποιήσουν όλες τις άλλες ανάγκες 50.000 πελατών των. Ας σημειωθεί ότι στη Φλώριδα υπάρχουν 34.000 λιμνές κι' ότι από τη χώρα αυτή εξάγονται κάθε χρόνο 36.000.000 κιβώτια με πορτοκάλια.

Χρήματα στους Έξ-Έξ

Στη Βουαρία οι Αμερικανικές Αρχές ανέκαλυσαν μία όργανωσι παλαιών έθνικοσοσιαλιστών που είχε κατορθώσει να πάρει στην κατοχή της τα ταμεία διαφόρων γερμανικών σχηματισμών. Τα χρήματα αυτά μοιράζονταν στους άνδρες που είχαν υπηρετήσει στα τάγματα των Έξ-Έξ.

Ο χώρος που έχουν τα αεροπλάνα αυτά για το φορτίο είναι 10.000 κυβικά πόδια. Στην εικόνα φαίνεται πως μπαίνει το αυτοκίνητο στο αεροπλάνο.

Και όμως δεν έσκασε

Ο Μάτίας Ροζίκι, ένας Ούγγρος χωρικός, έριξε χωρίς άλλο, το παγκόσμιο ρεκόρ πολυφαγίας δεδομένου ότι έφαγε τρεις κόττες, ένα άρνισιο, μπουτί, πέντε μεγάλα ψάρια, ένα ολόκληρο γλυκύσμα με δέκα αυγά, δέκα όκτω μύλα, δέκα πιτάκια κομπόστα από φράουλα, κατόπιν ήπιε μερικά φλυτζάνια καφέ και έπειτα από δ.ό ώρες είπε: «Νά είχα κάτι να τσιμπήσω!»

Η «Ρώμη είναι άνοχύρωτη»

Το βραβείο για τις καλλιτεχνικές ταινίες που «γυρίστηκαν» στην Ευρώπη κατά το 1946 ή πενεμμήθη στην Δανική ταινία «Η Γη θα γίνει κόκκινη» στην Ιταλία «Η Ρώμη είναι άνοχύρωτος» και στη γαλλική «Ιερίχων» Και οι τρεις ταινίες έχουν ως υπόθεση γεγονότα παρμένα από τον άγώνα της πραγματικής έθνικής αντίστασης.

Τό ηλεκτρικό στο Παρίσι

Τό Παρίσι καθ' όλη τη διάρκεια του 1946 κατηνάλωσε 4.440.000.000 κιλοβάτ ηλεκτρικού ρεύματος.

Η εικόγέγεια του Τζοζάν.

Ο Ταρζάν είναι ένας μυθικός ήρωας που τον έσκάωσε η φαντασία των συγγραφέων των κινηματογραφικών σεναρίων του Χόλλυγουντ. Έντος δέκα ετών—όσα είναι τα χρόνια από της συλλήψεως και της γεννήσεως του μυθικού αυτού ήρωας της ζούγκλας — «γυρίστηκαν» είκοσι ταινίες όλες με θέματα τους άθλους του Ταρζάν. Ο καλλίτερος όμως από τους ήθοποιους που ένεσάρκωσαν μέχρι της στιγμής το φανταστικό δημιούργημα των συγγραφέων του Χόλλυγουντ, είναι ο Τζόννι Βαϊμούλερ, ο Γερμανός αυτός τέως πρωταθλητής του Κόσμου στο κολλύμβημα. Το είδος αυτό των ταινιών που έγιναν κατ' απομίμηση του παιδιού της ζούγκλας του Άγγλου ποιητού Κίπλινγκ έχουν τό πλεονέκτημα ότι δεν προσομοιάζουν γιατί έχουν απόλυτη έλευθερία στις περιπέτεες οι οποίες πάντοτε συγκινούν. Η τελευταία ταινία με ήρωα τον Ταρζάν που «γυρίζεται» τώρα στο Χόλλυγουντ έχει τον τίτλο «Η οικογένεια του Ταρζάν».

Η γυμνεφιλία της Εύας

Αν κρίνει κανείς από τις κάτι περισσότερες από τολμηρές φωτογραφίες της Εύας Μπράουν της έρωμένης καί συζύγου του Χίτλερ τις «λευκές» των στιγμές θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η κυρία εκείνη άσφαλώς δεν θα μπορούσε να χρησιμεύσει για υπόδειγμα σεμνότητος. Οι φωτογραφίες αυτές που άνεκαλύφθησαν από τις άμερικανικές στρατιωτικές Αρχές και δημοσιεύονται τώρα στα περιοδικά της Νέας Υόρκης επιδεικνύουν όλες τις γυμνωτικές χωρίς καμιά εξαίρεση, της περιβολήτου Εύας. Η γυναίκα αυτή που ο πατέρας της ήταν φωτογράφος της «Αίγλης» του Χίτλερ δεν έδιστα να «ποζάρ» πρό του φωτογραφικού φακού, και χωρίς τό ελάχιστο φύλλο σκικής. Χωρίς να είναι γυμνίστρια ή Εύα Μπράουν της άρεσε υπερβολικά να περιφέρει γυμνή όπως την γέννησε ή μητέρα της, στον άπέραντο κήπο της Βίλλας που της είχε κτίσει, με ήγεμονική λαμπρότητα και πολυτέλεια, ο Χίτλερ.

Οι «Δαίμονες της Αύγης»

Στό Παρίσι «γυρίζεται» μία ταινία με τον τίτλο «Τάγματα του Ούρσου». Μία άλλη ταινία που «γυρίστηκε» προηγουμένως είχε τον τίτλο «Οι Δαίμονες της Αύγης». Θέμα και τα δύο είχε ή δράσις των άλεξιπρωτιστών.

Οι «Δαίμονες της Αύγης»

Στό Παρίσι «γυρίζεται» μία ταινία με τον τίτλο «Τάγματα του Ούρσου». Μία άλλη ταινία που «γυρίστηκε» προηγουμένως είχε τον τίτλο «Οι Δαίμονες της Αύγης». Θέμα και τα δύο είχε ή δράσις των άλεξιπρωτιστών.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΑΥΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟ-
ΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οι Μεγάλοι και τα Έργα των

ΜΕΝΤΕΛΣΟΝ : «ΙΤΑΛΙΚΗ» ΣΥΜ-
ΦΩΝΙΑ
Κυριακή 13 Απριλίου ώρα 11.00

Κατά τη διάρκεια ταξιδιού του στην Ιταλία το 1831, ο Μέντελσον έσχεδίασε την σύνθεση της Συμφωνίας σε λά μείζ, έργ. 90. Η Συμφωνία αυτή, συνεπληρώθη εις τας 13 Μαρτίου 1833 εις τό Βερολίνο. Μετά δύο ακριβώς μήνας ο Μέντελσον δημόσια από χειρογράφου την πρώτη έκτελεση της εις τό Λονδίνο, με μεγάλη επιτυχία. Το 1834 ο συνθέτης άρχισε να άναθεωρή την πρωτοτύπου ή δε έργασία αυτή διήρκεσε επί τρία άκόμη έτη. Μόνο τό 1851, δηλαδή, τέσσερα χρόνια μετά τον θάνατο του Μέντελσον, εδημοσιεύθη ή συμφωνία.

Τό πρώτο μέρος (άλλέγκρο βιάτοσε) εισάγει άμέσως ένα ζωηρό θέμα, που εκτελείται από τά βιολιά. Ακολουθεί ένα δεύτερο σε δεσποζούσα μί μείζ, εμφανιζόμενο από τά κλαρινέτα. Οι δύο αυτές μελωδίες συμπλέκονται σε μορφή πολυφωνική κατά τρόπο που θυμίζουν περισσότερο Μπαχ. Η επανάληψη είναι σύντομη, αντιθέτως ή Κοντα έκτενης.

Τό δεύτερο μέρος (άνταντε κόν μότο) δίνει την έντύπωση θρησκευτικής λιτοφίας. Αρχίζει με ένα επίδηλτικό έμβλητήριο, σε ρέ έλασσον που εκτελείται από τό όμποε κλαρινέτο, καί τις βιόλες και παραλαμβάνεται έπειτα από τά βιολιά, όποτε τά φλάουτα εκτελούν την αντίστιξη. Τό δεύτερο θέμα είναι σε φά μείζον.

Τό τρίτο μέρος (κόν μότο μοντεράτο), μάλλον ακολουθεί τό παλιό στυλ του μενετέου από άπόψεως ρυθμού και φόρμας.

Τό φινάλε, δικαιολογεί πραγματικά την έπωνομασία της Συμφωνίας ως «Ιταλική». Τό κύριο μοτίβο είναι ένα Σαλταρέλλο, δηλαδή χορός που μάζει με την Τραντέλλα. Εκτελείται από τά φλάουτα ύστερα από έξ εισαγωγικά μέτρα. Ο Μέντελσον, όπως λέγεται, ένεπνεύσθη τό θέμα από τό Καρναβάλι της Ρώμης τό 1831.

ΛΑΛΟ : «ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ»
Κυριακή 13 Απριλίου ώρα 11.00

Ο Γάλλος Έδουάρδος Λαλό γεννήθηκε στη Λίλλη τό 1823 και άπέθανε στο Παρίσι τό 1892. Τό δεύτερο κοντσέρτο του για βιολι έπονιάζεται «Ισπανική Συμφωνία» (έργο 21). Έγράφη τό 1874 και έξετελέσθη στις 7 Φεβρουαρίου 1875 από τον διάσημο βιολιστή Σαραζάτε, στον όποιον είχε αφιερωμένο. Τό έργο είναι πάλι δημοφιλές και άκούεται ευχάριστα, άν και ο γαροκτήρας, καθώς και ο αίσθηματικός λουισμός του, είναι μάλλον επιπόλαιοι και έπιφανειακοί.

Η «Συμφωνία» διαρείται σε πέντε μέρη

και έχει τό χαρακτηριστικό της ψευδο-ισπανικής λαϊκής μουσικής. Πάντως είναι έπεξεργασμένη με λεπτότητα, με χάση στον ρυθμό και στο σύνολό της παίρνει κάποια άριστοκρατική σφραγίδα.

ΡΙΜΣΚΥ-ΚΟΡΣΑΚΟΦ : ΤΟ ΜΕ-
ΓΑΛΟ ΡΩΣΣΙΚΟ ΠΑΣΧΑ.
Κυριακή 13 Απριλίου ώρα 11.00

Τό Συμφωνικό αυτό ποίημα του μεγάλου Ρώσου συνθέτου, έγράφη τό 1888 και έδημοσιεύθη τό 1890 (έργ. 36). Ειδικά σημειώσεις του συνθέτου υποδεικνύουν τό πρόγραμμα του έργου. Πρώτα σημειώνεται ο Ψαλμός 58 και κατόπιν τό κεφ. 16 από τό κατά Μάρκον Ευαγγέλιον. Ακολουθεί τό «Χριστός Ανέστη» και μία εκκλησιαστική μελωδία, άπωτέρως καταγωγής σαφώς βυζαντινής—έλληνικής. Η έντυπωσιακή ένορχήστρωση, έμσχύεται με τις κωδονοκρουσίες.

ΒΑΓΚΝΕΡ : ΟΙ ΑΡΧΙΤΡΑΓΟΥΔΙ-
ΣΤΑΙ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ.
(Είςγυγη).
Κυριακή 13 Απριλίου ώρα 11.00

Η όπερα «Αρχιτραγουδιστά» θεωρείται ως ή άραιότερα του Βάγκνερ, είναι δε και μοναδική εις τό είδος της. Ο συνθέτης εργαζόταν γι' αυτή από τό 1845 μόνον όμως τό 1867 τελείωσε ή σύνθεσις της. Ο Χάινς φον Μπύλου διηύθυνε στο Μόναχο την πρώτη της έκτελεση, την 21 Ιουνίου 1868.

Η Εισαγωγή περιέχει τό τραγούδι του θριάμβου και της γαρίας και συμβολίζει τον άγώνα και τη νίκη κατά της παλαιάς σχολαστικής Τέχνης. Η Εισαγωγή αρχίζει με τό μεγαλοπρεπές έμβλητήριο των «Αρχιτραγουδιστών». Είς την εξέγερση παρεμβάλλεται τό έρωτικό τραγούδι της Εύας και του Βάλτερ. Άλλα και των άλλων μοτίβων υπάρχει ο πυκνός, όπως τοι διαγωνισμός τραγουδιού του Βάλτερ και του Μπέκενσερ. Ισάστρα μινεί χρειάζεται να γίνη για την καταπληκτική αντίστικτική δεξιότητά με την όποιαν ο Βάγκνερ συνάζει τά πέντε κύραθέματα.

ΓΚΛΑΖΟΥΝΟΦ : «ΣΤΕΝΚΑ ΡΑ-
ΖΙΝ»
Παρασκευή 18 Απριλίου ώρα 13.10

Ο Άλέξανδρος Γκλαζούνοφ, γεννήθη

**ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΣΟΚΟΛΑΤΑΚΙΑ**

Ο ΜΕΝΤΕΛΣΟΝ

του όποιου μία Συμφωνία θα άκούσετε την Κυριακή (ώρα 11η).

κε στην Πετρούπολη τό 1865 και άπέθανε στο Παρίσι τό 1936. Όταν ήταν ακόμα 16 ετών έγραψε την πρώτη Συμφωνία του, την όποια διηύθυνε ο Λιστ εις την Βαϊμάρη. Ο Γκλαζούνοφ είναι ο τελευταίος από τους Ρώσους έθνικιστάς επηρεαζόμενος από τους Μπαλκίρεφ και Ρίμσκυ-Κόρσακ κωφ καθώς και από την λαϊκή ρωσική μουσική.

Τό Συμφωνικό ποίημα «Στέγκα Ραζίν» έργον 13, εκτελείται συχνά στις Συμφωνικές Συναντήσεις Στέγκα Ραζίν, ήταν ένας Κόζακος επαναστάτης του 12' αιώνας, που έξετελέσθη στη Μόσχα τό 1671. Ως άρχηγός Κόζακων άνατάρων, ο Στέγκα Ραζίν είχε δημιουργήσει θρύλους γύρω από τό όνομά του. Πολλές μπαλλάντες έχουν γραφή γι' αυτόν. Η ένορχήστρωσις του Γκλαζούνοφ, είναι όξια ιδιαίτερας προσοχής, για την πρωτοτυπία και τον πλούτό της.

ΜΠΡΑΜΕ : ΡΑΨΩΔΙΑ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ
Σάββατον 19 Απριλίου ώρα 12.00

Ο Μπράμε έγραψε έργα για πιάνο μέχρι του τέλους της ζωής του. Από τά τελευταία του έργα πρέπει να μνημονεύθουν οι «Φαντασιες» (έργ. 116), τό «Τρία Ίντερμέτζια» (έργ. 117), τό «Έξ Κομμάτια για πιάνο» (έργ. 118) και τά Τέσσαρα (έργ. 119). Τό τέταρτο από αυτά είναι ή «Ραψωδία» που θα άκούσαμε.

Τά έργα για πιάνο του Μπράμε δεν παρασιάζουν εξαιρετικό τεχνικό πλούτο. Έπίσης δεν ποσείν ή αναζητήσιμος ήδυπάθεια και άδρότητα, άν και ο Μπράμε εισάγει κάποις νεότερη ήχητική με την προτίμησή του στα διαστήματα έκτης. Η κεντρική ιδέα και ή σκέψη του Μπράμε προέχουν κάθε άλλη άρχή στις συνθέσεις για πιάνο.

Η «Ραψωδία» ανήκει στα έργα της σύντομης φόρμας που είναι όμως γεμάτα από βαθιές σκέψεις, θερμές και παρφορές.

Τά κομμάτια για πιάνο της τελευταίας έποχής εκτιμώνται ιδιαίτερας από τους πιανίστες και τους ακροάτες.

ΜΟΥΣΤΑΡΔΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΠΕΤΡΙΔΗ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

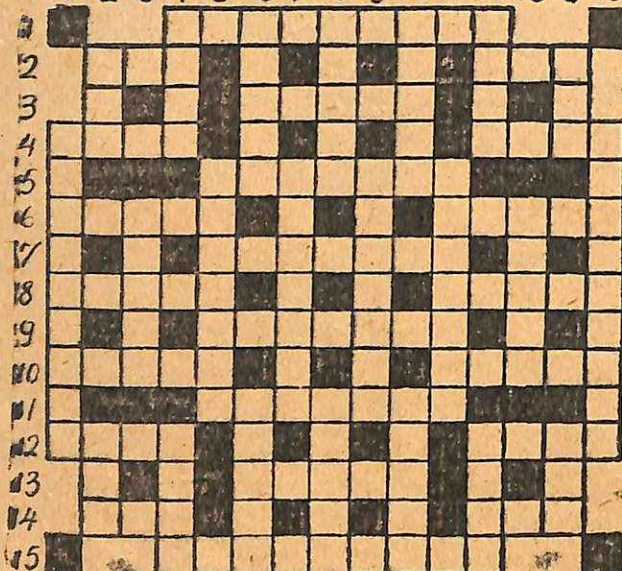
«ΜΠΡΑΒΑ»

ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ 47-859

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡ. 29

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ : 1) Βυζαντινός τίτλος υπασπιστού του αυτοκράτορος. 2) Πρόθεσις. 3) Το έπαιον ήμισυ των χορευτών. 4) Χρονικόν επίσημα. 5) Τίτλος Τούρκων. 6) Δέν διατρέχει κανένα κίνδυνον. 7) Βασιλιάς της τράπουλας. Το πολυτιμότερον στη ζωή μας. 8) Σοφισμένος να είναι. 9) Τα θύματα της λαμπρής. 10) Μικρόν δώρον των Μακεδόνων. 11) Βασιλιάς εδάφημα αυτοκινήτων (ξεν.). Δίδεται έναντι του συνολικού ποσού. 12) Προέρχονται από τα 8 οριζοντίως α'. 13) Αδελφός. Μεγάλος φόβος. 14) Μονάς δάφνης. 15) Θεά των Αρκαίων. 16) Απαντα. 17) Πίναξ των κινητών εορτών του έτους. 18) ΚΑΘΕΤΩΣ : 1) Βουνό της Ελλάδος. 2) Όρασις εποχή. Είδος ποιήσεως. 3) Σόι, ράτσα. 4) Λόφος παρά την Ιερουσαλήμ. Σιδερόδρομος. 5) Σύζυγος μεγάλου Αθηναίου. 6) Ποταμός της Τροάδος. 7) Προάστερον των Αθηνών. 8) Πόλις της Μ. Ασίας λέγονται και έσται. 9) Πόλις της Κύπρου και λιμήν. 10) Α καίδη (θνή.). Χωριό της Καρδίτσας. 11) Λέγεται επί θάμνων (αίτια). 12) Ιερών όρος. Προπέι (επίρ.). 13) Η έξωτερική όψις των πραγμάτων. 14) Χρονική μονάς. Αντωνυμία αναφορική. 15) Παινή της εποχής του Ιησού Χριστού. (Εσθήνη υπό Ι. Α. Β.)

ΟΙΚΟΔΟΜΗ. 6) Σκοπός — Α. Μ. 7) Μοί — στάδιον. 8) Πάν — Ρό. 9) Ας — θά — οι. 10) Σεμίραις. 11) Ας — αι — αν. 12) Ρίφ — φως — αν. 13) Μία — Το. 14) Χόανη — Υ. πατος. 15) Αντιλόπη. 16) Σί — δο. 17) Λα — λαχνός. 19) Ακαλαίσθητος.

Αίνιγμα

Αν τη γραφή που έγραψες την ξαναγράψης φίλε θά κούψης το ζητούμενον κι' εύθης τη λύση στείλε. Ποιά είνε η λύσις που πρέπει να στείλῃ :

ΔΙΚΤΥΩΤΩΝ

Οριζοντίως : Συναισθημα. — Καρπός. — Τροφή ζωών. Καθέτως : τὰ ἴδια.

Γωνία

Οι σταυροί : Αρχαίον δ-πλόν. Οριζοντίως : Μουσικόν όργανον. — Νησί της Δωδεκανήσου. — Μουσικόν όργανον. — Χρονικόν επίσημα. — Νησί των Κυκλάδων.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 28 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ : 1) Πάτηρ — πατήρ — χάλας. 2) Έν — ικμάς — Σιμόν. 3) Κακάσι — Φιάτ. 4) Βόλι — Θεά — Α. — γισα. 5) Λάδι — Λοιμή — Η. — λι — Τα. 6) Υς. 7) Κινηματογραφούπολις. 8) Ρήμα — Α. — νω — Πήρα. 11) Ιράκ — Ο. — ρος. 12) Σαρακηνός — Ανά — στρας. ΚΑΘΕΤΩΣ : 1) Περίκλειος. 2) Αν — Σί — Ρά. 3) Αρ. 4) Αδσ — ηρώϊκά. 5) ΑΔΩ ΑΘΗΝΑΙ — Σελίς 34.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΩΝΗΤΙΚΩΝ ΤΑΛΕΝΤΩΝ

Την παρελθούσαν Τετάρτην συνεχίσθη ή εξέταση των 20 Υποψηφίων της 6ης σειράς, ή οποία είχαν ανακληθῇ λόγω του εθνικού πένθους και της απασχολήσεως των ραδιοφωνικών Θαλάμων.

Τούτῳ ή σειρά με την οποίαν θα προσέλθουν οι επόμενοι Υποψήφιοι, και αι ημέραι προσελεύσεώς των. Ο διαγωνισμός διεξάγεται εις τους ραδιοφωνικούς Θαλάμους του Σαππείου από τας 3—5 μ.μ. :

Την ΤΕΤΑΡΤΗΝ 16 'Απριλίου :

147. ΓΕΩΡ. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΣ	160. ΑΝΑΣΤ. ΜΑΡΚΟΥ
148. ΚΙΚ. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ	161. ΔΗΜ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ.
149. ΝΕΛ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ	162. ΝΕΝΑ ΝΕΖΕΡ.
150. ΖΩΖΩ ΤΖΕΡΜΠΗ	163. ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΝΑΚΗ.
151. ΕΛΛΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.	164. ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΡΟΣ.
152. ΖΗΣΗΣ ΣΑΦΑΡΙΚΑΣ.	165. ΜΑΡΙΑ ΠΟΡΦΥΡΗ.
153. ΙΩ. ΜΑΡΚΑΤΟΣ	166. Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
154. ΑΣ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	167. ΑΛΕΞ. ΝΙΚΟΛΣ
155. ΝΕΦ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ	168. ΣΟΥΛΑ Ε. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ
156. ΝΑΣΙΑ ΠΕΤΑΛΙΔΟΥ	169. ΜΑΙΡΗ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ
157. Θ. ΣΚΑΡΑΦΙΓΚΑΣ	170. ΝΤΟΡΑ ΙΩΣΗΦ
158. ΓΕΩΡ. ΟΡΙΑΝΟΣ	171. ΜΙΡΑΝΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΟΥ
159. ΒΑΣ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ	172. ΑΛ. ΜΠΙΡΜΠΛΗ.

Την ΠΕΜΠΤΗΝ 24 'Απριλίου :

173. ΑΝΔΡ. ΑΛΙΓΙΖΑΚΗΣ	181. ΜΑΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥ.
174. ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟ-	182. ΡΕΝΑ ΠΑΠΠΑ
ΠΟΥΛΟΣ	183. ΓΕΩΡ. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗ
175. ΑΛΕΞ. ΖΩΡΖΟΥ	184. ΜΑΙΡΗ ΣΑΡΡΗ
176. ΕΥΑΓΓ. ΚΟΛΩΝΟΥ	185. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΛΟΥΜΙ-
177. ΠΑΡΙΣ ΦΡΑΓΓΗΣ	ΔΟΥ
178. ΒΑΣΩ ΠΕΡΠΕΡΗ	186. ΝΑΝΑ ΧΑΡΑ
179. ΛΙΝΤΑ ΜΑΡΑΝΟΥ	187. ΜΥΡΤΩ ΑΜΠΑΤΖΗ
180. ΣΟΦ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ	

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 'Απριλίου	ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 14 'Απριλίου	ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
ΤΡΙΤΗ 15 'Απριλίου	ΚΑΒΑΛΛΕΡΙΑ—ΠΑΛΗΝΤΣΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16 'Απριλίου	ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 17 'Απριλίου	ΛΕΣΤΕΝΙΤΣΑ—ΚΑΒΑΛΛΕΡΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 'Απριλίου	ΜΙΝΙΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 'Απριλίου	ΚΑΒΑΛΛΕΡΙΑ—ΠΑΛΗΝΤΣΟΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 20 'Απριλίου	ΜΙΝΙΟΝ

ΩΡΑΙ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ :

7 μ. μ. ΑΚΡΙΒΩΣ. — Εισιτήρια 5.000, 4.000, 3.000 δραχμών εις το Ταμείον του Θεάτρου «Ολύμπια», από σήμερον (αριθ. τηλεφώνου 24-377).

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μήκος κύματος: 601 χκ.—499,2 μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 'Απριλίου :

Πρωινό πρόγραμμα

- 07.00 Έμβραθρία (δ)
07.15 Εύθυμη μουσική (δ)
07.45 Α' δελτίο ειδήσεων
08.00 Έλληνικοί χοροί (δ)
08.20 Έλαφρά μουσική (δ)
09.00 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)

09.30 Τέλος.
Μεσημερινό πρόγραμμα
11.00 Συμφωνική συζυγία
Μέντελσον: Συμφωνία εις λα μείζον έργ. 90 (Άλεγκρο διδάσκει Αντάντε κόν μότο σκέρτσιν κόν μότο μοντεράτο. Σαλαρέλλο πρέστο). Η Όρχήστρα του Ντεϊνιντ Ρόουζ.

12.00 Έλαφρά μουσική (δ)
12.30 Έλαφρά μουσική (δ)
13.00 Έλαφρά μουσική (δ)

13.00 Έλαφρά μουσική (δ)
13.10 Έλαφρά μουσική (δ)
13.20 Έλαφρά μουσική (δ)

13.30 Έλαφρά μουσική (δ)
13.40 Έλαφρά μουσική (δ)
13.50 Έλαφρά μουσική (δ)

14.00 Έλαφρά μουσική (δ)
14.10 Έλαφρά μουσική (δ)
14.20 Έλαφρά μουσική (δ)

14.30 Έλαφρά μουσική (δ)
14.40 Έλαφρά μουσική (δ)
14.50 Έλαφρά μουσική (δ)

15.00 Έλαφρά μουσική (δ)
15.10 Έλαφρά μουσική (δ)
15.20 Έλαφρά μουσική (δ)

15.30 Έλαφρά μουσική (δ)
15.40 Έλαφρά μουσική (δ)
15.50 Έλαφρά μουσική (δ)

16.00 Έλαφρά μουσική (δ)
16.10 Έλαφρά μουσική (δ)
16.20 Έλαφρά μουσική (δ)

16.30 Έλαφρά μουσική (δ)
16.40 Έλαφρά μουσική (δ)
16.50 Έλαφρά μουσική (δ)

17.00 Έλαφρά μουσική (δ)
17.10 Έλαφρά μουσική (δ)
17.20 Έλαφρά μουσική (δ)

17.30 Έλαφρά μουσική (δ)
17.40 Έλαφρά μουσική (δ)
17.50 Έλαφρά μουσική (δ)

18.00 Έλαφρά μουσική (δ)
18.10 Έλαφρά μουσική (δ)
18.20 Έλαφρά μουσική (δ)

18.30 Έλαφρά μουσική (δ)
18.40 Έλαφρά μουσική (δ)
18.50 Έλαφρά μουσική (δ)

19.00 Έλαφρά μουσική (δ)
19.10 Έλαφρά μουσική (δ)
19.20 Έλαφρά μουσική (δ)

19.30 Έλαφρά μουσική (δ)
19.40 Έλαφρά μουσική (δ)
19.50 Έλαφρά μουσική (δ)

«Ο άνδρας που αγαπώ» (Γκέρσουιν. Διάσκ. Σώτερ). Η όρχήστρα Μπέννυ Γκούντμαν με τραγουδι από την Έλεν Φόρεστ.

«Όταν τραγουδά ο Άπριλης» (Στόλτς). Το τρίο Άλμπερτ Σάντλερ.

«Τιν πάν άλλεύ», επιλογή. «Ο Αϊδορ Μόρτον και ο Ντέϊν Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Δύο ταινία στο σκοτάδι» (Ουέμπστερ Πόλλακ). Τραγουδι ο Μπίνγκ Κρόσμπι με όρχήστρα.

«Το τραγουδι του δένδρου» (Μπερνιέ, Σιμόν). Η όρχήστρα του Ντεϊνιντ Ρόουζ.

«Ο άσρος του κύματος» επιλογή (Νοβέλλα). Η όρχήστρα θεάτρου του Ντρουίν Λέιν. Διευθ. ο Τσάρλς Πρέντις.

18.00 Έλαφρά μουσική (δ)
18.10 Έλαφρά μουσική (δ)
18.20 Έλαφρά μουσική (δ)

18.30 Έλαφρά μουσική (δ)
18.40 Έλαφρά μουσική (δ)
18.50 Έλαφρά μουσική (δ)

19.00 Έλαφρά μουσική (δ)
19.10 Έλαφρά μουσική (δ)
19.20 Έλαφρά μουσική (δ)

19.30 Έλαφρά μουσική (δ)
19.40 Έλαφρά μουσική (δ)
19.50 Έλαφρά μουσική (δ)

20.00 Έλαφρά μουσική (δ)
20.10 Έλαφρά μουσική (δ)
20.20 Έλαφρά μουσική (δ)

20.30 Έλαφρά μουσική (δ)
20.40 Έλαφρά μουσική (δ)
20.50 Έλαφρά μουσική (δ)

21.00 Έλαφρά μουσική (δ)
21.10 Έλαφρά μουσική (δ)
21.20 Έλαφρά μουσική (δ)

21.30 Έλαφρά μουσική (δ)
21.40 Έλαφρά μουσική (δ)
21.50 Έλαφρά μουσική (δ)

22.00 Έλαφρά μουσική (δ)
22.10 Έλαφρά μουσική (δ)
22.20 Έλαφρά μουσική (δ)

22.30 Έλαφρά μουσική (δ)
22.40 Έλαφρά μουσική (δ)
22.50 Έλαφρά μουσική (δ)

23.00 Έλαφρά μουσική (δ)
23.10 Έλαφρά μουσική (δ)
23.20 Έλαφρά μουσική (δ)

23.30 Έλαφρά μουσική (δ)
23.40 Έλαφρά μουσική (δ)
23.50 Έλαφρά μουσική (δ)

24.00 Έλαφρά μουσική (δ)
24.10 Έλαφρά μουσική (δ)
24.20 Έλαφρά μουσική (δ)

24.30 Έλαφρά μουσική (δ)
24.40 Έλαφρά μουσική (δ)
24.50 Έλαφρά μουσική (δ)

25.00 Έλαφρά μουσική (δ)
25.10 Έλαφρά μουσική (δ)
25.20 Έλαφρά μουσική (δ)

ΤΟ ΕΑΡΙΝΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Από 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947 αρχίζει το έαρινόν πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών

ΩΡΑΙ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ : 6.30—9.00, 12.00—15.30 και 17.00—20.30.

Ο Σταθμός θα μεταδίδη : ΕΙΔΗΣΕΙΣ : Κάθε μέρα στις 7.15, 14.15 (πλήν Κυριακής) 20.15, 22.15, 23.15 και 24.00 (εις ουσμόν υπαγορεύσεως).

ΩΡΑΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ : Κάθε μέρα πλήν Πέμπτης 21.15.

ΕΚΠΟΜΠΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ : Κάθε μέρα στις 19.40 (Σερβικά).

ΕΚΠΟΜΠΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ : Κάθε μέρα στις 19.50 (Γαλλικά).

ΕΚΠΟΜΠΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ : Κάθε μέρα στις 19.55.

ΕΚΠΟΜΠΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Κυριακήν και Πέμπτην 18.30.

ΠΡΩΙΝΟΝ ΕΞΙΝΗΜΑ : Κάθε μέρα 7.55.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΓΥΝΑΙΚΑ : Δευτέραν και Πέμπτην 8.40.

ΩΡΑΝ ΕΡΓΑΤΟΥ : Τρίτην και Σάββατον 12.30.

ΩΡΑΝ ΑΓΡΟΤΟΥ : Δευτέραν και Παρασκευήν 18.20.

ΩΡΑΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ : Τετάρτην 19.00.

ΩΡΑΝ ΝΑΥΤΙΛΛΟΜΕΝΩΝ : Τρίτην 18.30.

ΩΡΑΝ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΩΝ : Παρασκευήν 13.00.

ΩΡΑΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ & ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΩΝ : Τετάρτην 13.00.

ΣΧΟΛΙΚΗΝ ΩΡΑΝ : Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευήν 12.00 και 17.15.

ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΩΡΑΝ : Δευτέραν Τετάρτην και Παρασκευήν 18.00.

ΩΡΑΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ : Σάββατον 17.30.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΝ ΑΣΘΕΝΩΝ : Πέμπτην 17.30.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Κυριακήν 20.50.

Τρίτην 17.45 και Πέμπτην 12.30.

ΤΕΧΝΗΝ ΚΑΙ ΖΩΗΝ : Τρίτην και Σάββατον 13.30.

ΟΜΙΛΙΑΣ (γενικός) : Δευτέραν 13.00 και 18.30.—Τετάρτην 18.30.—Πέμπτην 13.30 — Παρασκευήν 18.30 — Σάββατον 18.30.

ΕΚΠΟΜΠΗΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ : Κυριακήν Τρίτην, Πέμπτην και Σάββατον 18.10.

Από 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947

Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Αθηνών εγκαινιάζει :

ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ 21.15 : Εις το περιθώριον της Ιστορίας (Χαρακτηριστικά γεγονότα της εθνικής μας ζωής).

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 8.20 : Οι φρασιότητες Ιστορικές και φιλολογικές σελίδες Έλλήνων και ξένων συγγραφέων.

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ (πλήν Δευτέρας και Πέμπτης) 8.45 : Το έλληνικό σπίτι (Υγεία. Νοικοκυριό. Ανατροφή παιδιών).

ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 19.00 : Εκπομπήν διά τους φίλους του Ραδιοφώνου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 'Απριλίου :

Πρωινό πρόγραμμα

- 07.00 Έμβραθρία—Βάλας.
07.20 Πρωινή νυκταστική
07.30 Μουσική (δ)
07.45 Α' δελτίο ειδήσεων.
08.00 Πρωινό ξεκίνημα.
08.05 Μουσική (δ)
08.55 Το πεντάλεπτο της ύγειας
09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος

Μεσημερινό πρόγραμμα

- 12.00 Η όρχήστρα Κερν-θίου. Τραγουδι ο Ν Γούγκρεν.
«Ανοξιάτικο δελινό» ταγκό (Ι. Συναδινού).
«Χόανι σε κατεώ» (τον. κέ Κιμ Μοσκή).
«Τι μένει άπ' την αγάπη μας» (ταγκό Ι. Κανελλίδη).

«Τέτοια μάτια δεν προέπει να κλαίει» (βάλς Γούντρεν).
«Πόσο σ' αγαπώ» (ταγκό Κανάρ).

«Τάχες και τάπατες» (τραγουδάκι Ε. Κορινθίου).
«Νά το πάρω το κορίτσι» (Κ. Νικολαΐδου — Παροδισόι).

«Βασίλ' κέ νύχτες» (Ισπανικό ταγκό).
12.30 Η έκπομπή των Βρετ. Δυναμικών.

13.00 Ειδήσεις στη γαλλική. Αναμετάδοσις από το Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια έκπομπής των Βρετ. Δυναμικών

13.30 Έλαφρά μουσική (δ)
«Δέξ με που χορεύω πολύ κα», (Γκρόσμιθ, Σόλομον).
Το συγκρότημα του Χάρου Λήντερ.

«Εάν δεν είσαι παρά ένα όνειρο» (Τζάφφ. Φοβλτον) και «Σαββατόβραδο» (Κάσιν. Στά-βιν). Τραγουδι ο Φράνκ Σινά-

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 37.

πρα με την ορχήστρα "Αξελ Στόνταλ".

«Μπλουζ στη νύχτα» (Μέρσερ, "Αρλεν"). Η ορχήστρα του Αντρέ Κουτελάντε.

«Και μόνο που σε σκέπτομαι» (Ρέυ, Νόουμπλ). Η ορχήστρα Μάρκ Ουάινσταϊν με τραγουδι από τον Τζέρο Ουέιν.

«Θυμίσου» (Μπερλίν). Η ορχήστρα του Πάβ Λαβάλ.

«Την επομένη της αιωνιότητας» (Βαν Χάουζεν) και «Δεν ξέρεις ότι με νοιάζει» (Έλινγκτον). Τραγουδι η Λένα Χόρν.

«Ευτυχισμένος», επιλογή. Η ορχήστρα ιπποδρομίου του Κό δέντου.

«Τονίζετε το θετικό» ("Αρλεν, Μέρσερ). Η ορχήστρα του Μάρκ Ουάινσταϊν. Τραγουδι ο Τζέρο Ουέιν.

«Βάλς του παλιού καιρού». Το συγκρότημα του Χάρρυ Λήντερ με τραγουδι.

«Όταν ένας κάου-μπού». Τραγουδι ο Ζωρζ Γκεταρν με την ορχήστρα Μαρτίους Κόστ.

«Η σερενάτα του Μαχάταν» ("Όλτερ). Η ορχήστρα Αντρέ Κουτελάντε.

14.15 Σκέτε του κ. Διενσίου Ρώμα.

15.00 Έλληνικοί χοροί και τραγούδια απ' τον έμιλο Αφροδίτης Μάσια Παπαγιαννάκη και Παντίνα από τον έμιλο Χ. Μπαχάκη.

Εσπερινό πρόγραμμα

16.00 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ)

16.45 Γαλλική έκπομπη.

17.00 Ποικίλη μουσική (δ)

Συμπέρασμα: «Η πολυμέλη μουσική, εισαγωγή. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο "Ερριχ Κλάμπ".

Κουπνέ: «Αλ Πρεσιζ» (Δισκ. Κράισλερ). Η ορχήστρα "Ερριχ Μορίν" με συνοδεία πιάνου από τον Μίχαελ Ρουχάιζεν.

Σαίν Σάνς: «Η άνεση της Ομφάλης» έργο 31. Η Φιλαρμονική του Λίβερπουλ. Διευθ. ο Μάλκοντ Σάρτζεντ.

Σουμπέρτ: «Ακου τον κορυβάλλο στον αέρα» (Δισκ. Λίστ). Έπεξεργασία και εκτέλεση από τον Βίλχελμ Κέμπερ. Φρέντμαν: Σλοβενική ραψωδία. Συμφωνική ορχήστρα. Διευθ. ο Αϊνολφ Μάρρεν.

17.30 Έκπομπη των Βρετ. Δυνάμεων

19.30 Έκπομπη των Ένσλων μες Δυνάμειν.

19.50 Δημοτική τραγούδια

20.15 Β' δελτίο ειδήσεων

20.30 Μουσική από την νύχτα της Μέτρο Γκλέντντ Μάγιε: «Ρίο Ρίτα»

20.45 Ρεσιτάλ πιάνου της κ. Τζίννας Μπαχάου

Βιόλντι: Κονσέρτο για όργανο σε ρε έλας. (Δισκ. Στραντάλ) με τα έξης μέλη: Μαεστόζο, Φούγκα, Λάγκο Φινάλε.

Μότσαρτ: Ποιμενικό.

ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13-19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Λίστ: Ούγγρική ραψωδία αρθ. 12.

21.15 Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.

21.25 Έμβλημα (δ)

21.30 Η τύχη της Μακρούλας

Κωμειδύλλιον του Λ. Κορομηλά.

23.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

23.30 Μουσική χορού (δ)

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγευσιν.

ΤΡΙΤΗ 15 'Απριλίου:

Πρωινό πρόγραμμα

06.30 Πρωινή μουσική (δ)

06.50 Γυμναστική

07.00 Μουσική (δ)

07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.

07.30 Μουσική (δ)

07.55 Πρωινό ξεκίνημα

08.00 Μουσική (δ)

08.20 Οι ώριμότερες ιστορίες και φιλολογικές σελίδες Έλλήνων και ξένων συγγραφέων.

08.30 Μουσική (δ)

08.45 Το ελληνικό σπίτι

08.50 Μουσική (δ)

09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημέρινο πρόγραμμα

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)

Μότσαρτ: Εισαγωγή από την όπερα «Μαγεμένης αιάδας». Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Χάινς Σμιτ-Ισσερσντετ.

Βαλντσέν: Μενουέττο. Ο βιολονταελλίστας Πάουλ Γκρίμ με συνοδεία πιάνου από τον Μπρούνο Χίντεν Ράινχολτ.

Μοσκόφσκυ: Σπουδή σε σόλ έλας, έργο 24 αρ. 1. Ο πιανίστας Κάρλο Βιντόισον.

Λιάντφ: «Κικίμορα» έργο 63. Η ορχήστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. ο Βίλχελμ Φερέντι.

Βέμπερ: Ρόντο (Περπέτουομ μούπιλε). Ο διολιστής Χάιντε Στάινκε με συνοδεία πιάνου από τον Χέλμουτ Χίντεγκεν.

Μπράμς: «Ούγγρικός χορός» αρ. 3. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Βίλχελμ Φούρτβάνγκελ.

12.30 Η ώρα του εργατού.

12.40 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ)

«Μαγευτικός ρυθμός» από την ταινία «Κυρία να είστε καλή» (Γκέρσουιν). Η ορχήστρα Αντρέ Κουτελάντε.

«Για αισθηματικούς λόγους» φέ-τρώτ (Ουάτσον, Μπέστ). Η ορχήστρα Τσεράλντο Τραγουδι ο "Αρτεν Λούις.

Μουσικές επιτυχίες με τον πιανίστα Κάρλο Γιάμπονε.

«Βάλς της νοστολγίας» (Στίχοι Πιερρά μουσική Μπράμς). Τραγουδι ο Ζωρζ Γκεταρν με την ορχήστρα Μαρσέλ Κουβέν.

«Τάνγκο υπολόγος» (Λίσσας). Η ορχήστρα Μπάρναμπας φόν Γκέτου.

«Καβαλέτ» επιλογή (Κάουζορντ. Δισκ. Τζέροντ). Η ορχήστρα Ρίτσαρντ Κόρν.

«Μοναξιά» φέ-τρώτ ("Έλινγκτον. Μίλλς). Η ορχήστρα Τζέμυ Λάινφορντ με τραγουδι από τον Χένρυ Ουέις.

«Ο άνδρας που αγαπώ» (Γκέρσουιν). Η ορχήστρα Αντρέ Κουτελάντε.

«Η πρώτη μου, η τελευταία μου, η μοναδική μου» (Σπέρ, Γκρόβερ). Ο "Αντι Ράσελ με την ορχήστρα Πάβ Ουέιστον.

«Ανθρώποι του παλιού καιρού» επιλογή (Δισκ. Στόντον). Οργανο ο Ρέτζιναλντ Ντίξον.

«Ένας νεύς τραγουδούσε» (Πόλλ, "Ασάδ). Η "Εντίτ Πι-άφ με την ορχήστρα Μετέν.

13.30 Τέχνη και ζωή.

13.40 Έλαφρό ελληνικό τραγούδι (δ)

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

14.40 Η ώρα των άκροατών

Δίσκος της εκδόσης των.

15.00 Μουσική για τον καθενα (δ)

«Χαμηλά φώτα και γλυκιά μουσική» (Μπερλίν). Η ορχήστρα Γεωργ. Μελαχροινού.

«Θα τριγυρνά» (Ουίλντερ). «Πάντα κάνεις και πονά αϊτόν που αγαπάς» (Φίσερ, Ρόμπερτ) και «Χάρτινη κούκλα» (Μπλάκ). Τραγουδι οι Μίλλς Μπράνδερ.

Επιλογή από τραγούδια της Γκρόβι Φλάντς (Χάρρυ Πάρρ Ντέιβις). Η Πατρισία Ρόσμπορ και ο Αϊδωρ Ντέννις σε δύο πιάνο.

«Πόσον καιρό διαρκεί αυτό;» (Γκέρσουιν). Τραγουδι η Λένα Χόρν με το κουαρτέτο Φιλ Μούρ.

Ραψωδία σε σόφονο ("Ερριχ Κόουτς). Ο Σίγκουορτ Ράσελ με συμφωνική ορχήστρα. Διευθ. ο συνθέτης.

«Αυρορίτο μίο...», από το έργο.

Για κάθε γυναίκα είναι απαραίτητη μια κρέμα καθαρίσματος «ντεμακιγιάζ» του προσώπου.

Η πιο καλή κρέμα είναι εκείνη που είναι παντελής ΑΓΝΗ.

Τέτοια είναι η κρέμα του φαρμακείου μας που περιέχει:

1ον) Huile d'amande douces

2ον) L'huile d'olive

3ον) Cire blanche

4ον) Blanc de baleine

5ον) Es de roses

Με την ΚΡΕΜΑ αυτή καθαρίζετε το πρόσωπό σας από την ΠΟΥΔΡΑ, ΤΟ ΡΟΥΖ ΤΟΝ ΙΔΡΩΤΑ, Έλευθερώνετε έτσι τους πόρους, του δέρματος, ώστε ν' αναπνεύουν κανονικά, πράγμα που εξασφαλίζει την καλή επιδερμίδα.

Ζητήσατέ την εις το φαρμακείο

ΓΕΡ. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ

Βουκουρεστίου 2

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ, στα Κρητικά τραγούδια

Έργο «Η Άννιτα και ο Διάβολος» (Μακέντεν, Μπέκμαν). Η Ροσίτα Σεράνο με την ορχήστρα του Κούρτ Χόχενμπεργκερ.

15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

17.00 Χρηματιστήριο-Ανακοινώσεις.

17.15 Γαλλική ώρα

17.30 Εισαγωγές (δ)

Βέμπερ: «Ομπερ».

Η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο "Ωγκκεν Γόχουμ.

Ροσσίνι: "Από τον "Κουρέα της Σεβίλλης". Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Χάινς Σμιτ "Ισσερσντετ.

17.45 Περιπάτοι α.α την Ελλάδα.

17.55 Εύθυμα τραγούδια (δ)

«Κόξ έ λιλ μπί» ρούμπα-φός (Τόμπιας, Σίουν). Η ορχήστρα Τσεράλντο με τραγουδι από την Κάρολ Κάρ.

«Τονίζετε το θετικό!» ("Αρλεν, Μέρσερ). Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ με τις "Αντρου Σίστερς και την ορχήστρα Σαίν.

«Χορεύουν στο Μεξικό», ούαν-στέπ. Τραγουδι ο Ζωρζ Γκεταρν με την ορχήστρα Βαν Χόρεμπεκε.

«Βαθεία στην καρδιά του Τέξας» (Σουάντερ, Χέρσεϊ). Το συγκρότημα Μέρρυ Μάκς.

«Γκούντ γκούντ, γκούντ» (Ρόμπερτ, Φίσερ). Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ και οι "Αντρου Σίστερς με την ορχήστρα Σαίν.

«Αυτό είναι το τραγούδι της φουαρμόνικας» (Μοναί, Λεντρί). Τραγουδι ο Ζωρζ Γκεταρν με την ορχήστρα Χόρεμπεκε.

«Κιμανήρω κάτω στο Κάιρο» (Γκάνων). Το συγκρότημα Μέρρυ Μάκς.

«Υπάρχει κάποιος που περμένει» ("Αρλεν, Μέρσερ). Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ με τις "Αντρου Σίστερς και την ορχήστρα Σαίν.

18.10 Έκπομπη των Ένσλων μες Δυνάμειν.

18.30 Η ώρα του ντυτιλλομένου

18.40 Έργα για βιολί με τον Φρίτς Κράισλερ.

Κράισλερ: «Ερωτικό τραγούδι του δασκίου» και «Χαρά αγάπης».

Αλμπένιθ: «Τάνγκο» έργο 165 αρ. 2.

Κράισλερ: «Τσιγγάνικο και πρίτσιο».

Αλμπένιθ: «Μαλαγκένια».

Μτέ Φάλλια: «Χότα».

19.00 Βρετανική έκπομπη.

19.15 Δημοτική μουσική (δ)

19.40 Έκπομπη για τη Γιουγκοσλαβία

19.50 Έκπομπη για τη Γιουγκοσλαβία σε γαλλική γλώσσα

19.55 Έκπομπη για την Βουλγαρία.

20.05 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων

20.30 Πάλη μουσική (δ)

20.50 Μελωδίες και ρυθμοί.

21.15 Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.

21.30 Δίσκος στην τύχη

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.30 Συμφωνική συναυλία

Μότσαρτ: Εισαγωγή από την όπερα «Οι γάμοι του Φίγκαρο».

Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Βίλχελμ Φούρτβάνγκελ.

Ρίμσκυ-Κόρσακωφ: «Σεχαραζάντ», συμφωνικό ποίημα (Λάγκο έ μαεστόζο, Αλλέγκρο νόν τρόππο, Αλλέγκρο μολτο, Ανταντίνο κουάζι, Αλλέγκρο μολτο).

Η Φιλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. ο "Αντολ Ντοράττι.

23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.

23.30 Μουσική για μ.α. δολινατά και διάφορες κλητεσνέτες (δ)

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγευσιν.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 'Απριλίου:

Πρωινό πρόγραμμα

06.30 Πρωινή μουσική (δ)

06.50 Γυμναστική

07.00 Μουσική (δ)

07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.

07.30 Μουσική (δ)

07.55 Πρωινό ξεκίνημα

08.00 Μουσική (δ)

08.20 Οι ώριμότερες ιστορίες και φιλολογικές σελίδες Έλλήνων και ξένων συγγραφέων.

08.30 Μουσική (δ)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13-19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

08.45 Το ελληνικό σπίτι

08.50 Μουσική (δ)

09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημέρινο πρόγραμμα

12.00 Σχολική ώρα.

12.15 Αποσπάσματα από έπερες (δ)

Μπελλίνι: Εισαγωγή από τη «Νόρμα».

Η ορχήστρα της Σκάλας του Μιλάνου. Διευθ. ο Τζίνιο Μαρτινόνι.

Βέρντι: «Η αγάπη είναι το φως της ψυχής», ντουέττο από την Α' πράξη του «Ριγκολέττο».

Η ορχήστρα του Γκράντ-Κούρτσι και ο τενόρος Τίτο Σκίπα.

Βέρντι: «Ήσουν έσύ που μόλυνες μια τέτοια ψυχή» άρια από τη «Δύναμι του πεπρωμένου».

Ο βαρυτόνος "Απόλλων Γκρανφόντε με ορχήστρα.

Ροσσίνι: «Μια φωνή πριν από λίγο» καβατίνα της Ροζίνας από την Α' πράξη του «Κουρέας της Σεβίλλης».

Η ορχήστρα του Βερολίνου. Διευθ. ο Μαξ Σαίνχερ.

Πονκίελλι: «Ο χορός των "Ωρών" μουσική μπαλέτου από την «Τζοκόντα».

Η ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Μαξ Σαίνχερ.

Πονκίελλι: «Ουρανός και θάλασσα» άρια από την ίδια όπερα.

Ο τενόρος Μπενιαμίν Τζίλλι.

Βέρντι: «Αγαπημένο όνομα» από την Α' πράξη του «Ριγκολέττο».

Η ορχήστρα του Γκράντ-Κούρτσι.

Βέρντι: «Σπλαχνίσου τις λύπες μου» ντουέττο από την «Αίντα».

Η ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Μπρούνο Σαίντλερ.

Βέρντι: «Εμβατήριο από την "Δια όπερα" "Η Ορχήστρα Περιπάτου της Βοστώνης».

Διευθ. ο "Αρθουρ Φίντλερ.

13.00 Ώρα των ακαδημαϊκών

13.10 Έλαφρό μουσική (δ)

13.45 Έλαφρό ελληνικό τραγούδι

«Ονειρς αγάπης» μετά το χορό (Τσιμπούλια). Η ορχήστρα του Μάρκε Βέμπερ.

«Δεν μπορείς να σου δώσω

άλλο τίποτα παρά αγάπη», φέ-τρώτ (Φίλντς, Μάκ Χιού). Το κουιντέττο του Χάτ Κλάμπ της Γαλλίας.

«Δεσποίνες σίκ» Ντεμετζί (Πέρου, Φλέσερ). Η ορχήστρα Παλλέντιου του Λονδίνου. Διευθ. ο Κλίφορντ Γκρήν γουτ.

«Ένα τραγούδι σ' ένα άστρο», φέ-τρώτ (Ρόμπιν, Ουάρεν). Το συγκρότημα του "Ερριχ Ουίνστον. Τραγουδι η Τζιόλυ Ντόν.

«Γιατί περνάς χωρίς να με προσέξεις» ("Ες, Μισράχι). Ο "Αρθουρ Γιάνγκ και ο Στέφαν Γκράντ-Κούρτσι με συνοδεία πιάνου.

«Η καρδιά μου είναι πάντα κοντά σου» (Βανταίρ, Μπουατέν). Τραγουδι ο Ζωρζ Γκεταρν με την ορχήστρα Μαρτίους Κόστ.

«Ο σφυγμός και ο σκύλος του» (Πράιερ). Το τριό Τζέρο "Αλλεν.

«Είνα, το ούραίο τόξο» (Ρέιντσερ, Ρόμπιν). Το συγκρότημα του "Ερριχ Ουίνστον. Τραγουδι ο "Αλαν Κέιν.

«Σουίγκ Γκιτάρ» (Γκράντ-Κούρτσι). Ο "Αρθουρ Γιάνγκ και ο Στέφαν Γκράντ-Κούρτσι με συνοδεία από κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Οποιαδήποτε παλιά έποχη» (Σά). Τραγουδι ο Μπίλλυ Χόλλντεϊ και «Τσιγγάνος» (Κόουσαντ). Η όρχ. "Αρν Σά.

«Λαϊκάς μπλουζ» φέ-τρώτ (Μπράνχαμ). Το κουιντέττο του Χάτ Κλάμπ της Γαλλίας.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

14.40 Το Σεξέττο του Σταθμού (δ)

15.00 Μουσική για τον καθενα (δ)

«Αϊά» (Γκέρσουιν) και «Χότ-Πάτς» ("Έλινγκτον, Χόουτς), σουίνγκ

- 21.30 'Η ώρα των Ελλήνων συνθετών. Τραγουδι η Κε Μαρίνα Καλλοπούλου με έργα Αιμιλίου Ριζή.
- 22.00 Μουσική για σαξόφωνο.
- 22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.
- 22.30 Κινηματογραφικές επιτυχίες (δ).
- 22.50 Ρωσικά τραγουδιά και μπαλάντες (δ).
- 23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.
- 23.30 Μουσική δωμάτιου Σούπερ: Τρίο για πιάνο, βιολί και βιολοντσέλλο, σε σι φ. μείζον.
- 24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγρευσιν.
- 00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΠΕΜΠΤΗ 17 'Απριλίου

Πρωινό πρόγραμμα

- 06.30 Πρωινή μουσική (δ).
- 06.50 Γυμναστική.
- 07.00 Μουσική (δ).
- 07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
- 07.30 Μουσική (δ).
- 07.55 Πρωινό ξεκίνημα.
- 08.00 Μουσική (δ).
- 08.20 Οι ωραιότερες ιστορικές και φιλολογικές σελίδες Ελλήνων και ξένων συγγραφέων.
- 08.30 Μουσική (δ).
- 08.45 Το ελληνικό σπίτι.
- 08.50 Μουσική (δ).
- 09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

- 12.00 Μουσικές σελίδες (δ). Ρεσιτάλ: «Τα πουλιά» (Πρελούδιο, Περιστέρη, Κόττα, Αηδών, Κύκνος). Σούιτα για όρχηστρα 'Η όρχηστρα του Ωδείου Βρυξελλών. Διευθ. ο Ντεβίρε Ντεφά.
- Λίστ: Σπουδή σε φά ελας. («Αλ Λεζερέτας»). Ο πιάνο στας Αλφρέδος Κορτά.
- Ντε Φάλλια: «Παντομίμα» και «Ο χορός της φωτιάς» από το μπαλέτο «Ο μάγος Έρως». Συμφωνική όρχηστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. ο Βίλλυ Φερρό.
- 12.30 Περιπάτοι ανά την Ελλάδα.
- 12.40 Έλαφρά μουσική (δ). «Παβάν» (Μόρτον Γκόουλτ). Το συγκρότημα του Τζίμμι Λίτς.
- «Αφρόντιστη έκτασις», επιλογή. (Νοβέλλο, Διασκ. Πρέντις). Η όρχηστρα του θεάτρου Ντρούου Λέιν. Διευθ. ο Τόμης Πρέντις.
- «Κόρριο Λιανέρο» (Γκουτιέρρε). Η Ροσίτα Σεράνο με έλαφρα όρχηστρα.
- «Η χώρα του Βάλς». Επιλογή. (Διασκ. Στόντεν). Ο Ντίβον στο όργανο.
- «Αστράτες στο τηγάνι» (Μόνα Λίτερ). Ο συνθέτης με το συγκρότημά του.
- «Αγοσμημένη γύρινα πίσω σε μένα» (Ρόμπεργκ). Το συγ-

ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΣΟΚΟΛΑΤΑΚΙΑ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13-19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

- κρότημα του Τζήμου Λίτς. «Συνουμία» (Κάουσαντ, Διασκ. Ράιτ). Η όρχηστρα του Ρίτσαρντ Κρήν.
- 13.30 Όμιλία.
- 14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
- 14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
- 14.40 Η ώρα των ακροατών. Δίσκοι της εκλογής των.
- 15.00 Μουσική για τόν καθένα (δ).
- «Οριάν έσπρες» (Μόρ). Η όρχηστρα Ραϊμόντ. Διευθ. ο Ουάιλερ.
- «Επί τέλους» και «Γιάνκυ Ντουντλ μπού». Το συγκρότημα Μπλου Ρόκετς του Βρετανικού Στρατού.
- «Μ' ένω τραγουδι στην καρδιά» (Ρότζερς Χάρτ). Η όρχηστρα Αντρέ Κουτελάντε.
- «Αρχίζε σαστά την μέρα σου» (Τόμπιας, Λιούις, Σπίτλνυ) από την ταινία «Χά-χά».
- «Ο Μπίνγκ Κρόσμπι και η Κόνι Μπόουελ με την όρχηστρα του Τζην Σκότ Τρότερ.
- Επιλογή από διάφορες όπερες από τον Στρόους Έως τον Τσίρερ (Διασκ. Ρόμπερτ). Η όρχηστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Νόρμπερτ.
- «Στοργικά αγαπημένη» και «Τα παιδιά των γενναίων». Το συγκρότημα Μπλου Ρόκετς του Βρετανικού Στρατού.
- «Χορεύοντας στο σκοτάδι» (Ντίντς, Σβάρτς). Η όρχηστρα Αντρέ Κουτελάντε.
- 15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

- 17.00 Χρηματιστήριο—'Ανακωνώσεις.
- 17.15 Γαλλική έκπομπή.
- 17.30 Η ώρα της ψυχγωγής σε τών καθεύων.
- 17.50 Μουσική «Διγ' απ' έλα» (δ).
- «Βγαίνοντας» μεγκίν (Ρούλ, Ντάρουν). Η όρχηστρα του Ρομπέρτο Ίνγκλές.
- «Όταν τα χελιδόνια γυρνούν στο Καπρίσάνο» (Ρενέ). Το συγκρότημα Ίνκ Σπότς.
- «Την πάν αλλεύ», επιλογή. Ο Αϊδω Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.
- «Ός κίντινς ντε για γιά», σάμπι (Μπαρόσο). Η όρχηστρα του Ρομπέρτο Ίνγκλές.
- «Αναμνήσεις του Τζώρτζ Γκέρσουιν», επιλογή από έργα του. Η όρχηστρα του ξενοδοχείου «Σαβόι» με τραγουδι.
- «Τι μπορώ να κάνω» (Ουάτσον, Μορρέλλο). Το συγκρότημα Ίνκ Σπότς.
- 18.10 Έκπομπή τών Ενέπλων σε Δυνάμειν.
- 18.30 Έκπομπή για τούς Έλληνες του Έξωτερικού.

- 10.00 Βρετανική έκπομπή.
- 19.15 Δημοτικά τραγουδιά.
- 19.40 Έκπομπή για τη Γιουγκοσλαβία.
- 19.50 Έκπομπή για τη Γιουγκοσλαβία σε γαλλική γλώσσα.
- 19.55 Έκπομπή για την Βουλγαρία.

- 20.55 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
- 20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.
- 20.59 Μελωδίες και ρυθμοί.
- 20.30 Συμφωνική τζάζ (δ).
- 21.15 Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.
- 21.30 Η όρχηστρα του Σταθμού.
- 22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.
- 22.30 Ρεσιτάλ βιολιού.
- 23.00 Τελευταίες ελληνικές επιτυχίες (δ).
- 23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.
- 23.30 Μουσική χορού (δ).
- 24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγρευσιν.
- 00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 'Απριλίου

Πρωινό πρόγραμμα

- 06.30 Πρωινή μουσική (δ).
- 06.50 Γυμναστική.
- 07.00 Μουσική (δ).
- 07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
- 07.30 Μουσική (δ).
- 07.55 Πρωινό ξεκίνημα.
- 08.00 Μουσική (δ).
- 08.20 Οι ωραιότερες ιστορικές και φιλολογικές σελίδες Ελλήνων και ξένων συγγραφέων.
- 08.30 Μουσική (δ).
- 08.45 Το ελληνικό σπίτι.
- 08.50 Μουσική (δ).
- 09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

- 12.00 Σχολική ώρα.
- 12.45 Έλαφρά μουσική (δ).
- «Καθονέζικη εισαγωγή» (Γκέρσουιν). Η όρχηστρα του Πάλ Ουάιτμαν. Πιάνο ή Ρόζα Λίτα.
- Επιλογή από μουσικές κωμωδίες. Μουσική εκτέλεσις από τον πιανίστα Βίλλυ Μέ-

Η Κρέμα Πενικιλίνη δια την ονείνη και θεραπεύει τήν επιδερμίδα του προσώπου.

ΠΡΟ-Ι-ΟΝ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7
Χρησιμοποιήστε αντι πάσης άλλης κρέμας δια το ντεμακιγιάζ κάθε βράδυ την αλόφην Πενικιλίνης. Θα έχετε καταπληκτικά αποτελέσματα.

Απαλλάσσει τούς πόρους της επιδερμίδος από κάθε μολυσματική ένωση.

Η Κρέμα Πενικιλίνη παρασκευάζεται από στοιχία γνωστά και απαραίτητα δια την καλήν συντήρησιν της επιδερμίδος.

EUCARINE LANOLINE K.A.I.

Θεραπεύει την ακμήν τα υποκίττα και παντός είδους αλλοιωματικά καταστάσεις. Γνήσιο συσκευασία.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

γερλ.

«Δέν με πιστεύουν από την ταινία «Το κριτικό από το Ουζαχ» (Ρένολιτ. Κέρν). Η μεσόφωνος Ράιζ Στήνενς με την όρχηστρα Σύλβαν Σουλμαν.

«Είσοδος των μικρών φύων» (Πιερέ) και «Χορός των κουκουτσιών» (Ουάιτ). Η όρχηστρα Περπάτου της Βοστώνης. Διευθ. ο Άρθο Φίντλερ.

«Η προσευχή μου» φόν-τρώτ (Κέννεντυ, Μπουλνέζ). Η όρχηστρα Γκλέν Μίλλερ Τραγουδι ή Ρέυ Έμπερλε.

«Βροντή και αστραπή» (Γ. Στράους). Η όρχηστρα Περπάτου της Βοστώνης. Διευθ. ο Άρθο Φίντλερ.

«Δεσποινίς Αναμπελλί». φόν-τρώτ. Το κουιντέτο του Χάτ Κλάμπ της Γαλλίας.

13.30 Η φουζολατρίκη ώρα.

13.10 Συμφωνική μουσική. Τσαϊκόφσκι: Εισαγωγή από τόν «Αμλέτο». Η Φίλαρμονική του Λονδίνου. Διευθ. ο Άνταλ Ντοράτι.

Ευρίκο Μπορμολί: Συμφωνικές παραλλαγές σ' ένα θέμα του Παγκανίνι. Σόλο πιάνο. «Ευρίκο Μπορμολί με όρχηστρα δωματίου». Διευθ. ο Τίτο Πετραλία.

Γκλαζουνόφ: «Στιένκα Ράζιν» συμφωνικό ποίημα. Η όρχηστρα του Ωδείου Βρυξελλών. Διευθ. ο Ντεβίρε Ντεφά.

13.45 Βιεννέζικη μουσική.

Μελίχαρ: «Εντυπώσεις από τη Βιέννη» (Στά βαποράκις του Δουνάβεως. Τσάι στο Σβόμπνιτσα. Ένας περίπατος στο Πράτερ. Ίπποδρομίες στο Φρόντενσας). Η Φίλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο συνθέτης.

Στράους: «Αρία από την όπερά «Η χορεύτρια Φαίντ». Η υψίφωνος Έρνα Ζακ με την όρχηστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Χανς Σμιτ.

«Ισσεροστέτ Μπαϊρελ: «Στρουσιάννα» (Ελσλερ) (Διασκ. Βένινγκερ). Επιλογή από βάλς του Γιόχαν Στράους. Η όρχηστρα του Όττο Ντόμπριντ με πιάνο.

Χέρμαν: Βιεννέζικη παρέλας της Φρουράς. Όρχηστρα. Στράους: Επιλογή από διάφορες πόλκες. Έλαφρα συμφωνική όρχηστρα.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

14.40 Χορευτικές επιτυχίες.

15.00 Μουσική για τόν καθένα (δ).

«Παβάν» φόν-τρώτ (Μόρτον, Γκόουλντ). Η όρχηστρα Τζεράλντο.

«Οι τρεις καυκαλιέρες» (Εσπερίν, Γκίλμπερτ, Κορτάβας) και «Η πόλκα της Νίκης» (Κάσαν, Στάιν). Τραγουδι ο Άντριους Σίστερς.

Επιλογή από την Εύθυμη χίρα (Λέχαρ). Η όρχηστρα Μάρεκ Βέμπερ.

«Κακτέλη για δύο» φόν-τρώτ (Κόσλοφ, Τζόνστον). Ο Σπάρκ Τζόνσον. Τραγουδι ο Κάρλ Γκέρζον.

«Βροδιά στο Παρίσι» (Γιάνγκ). Ο Άρθορ Γιάνγκ και ο Ρέτζιναλτ Φόρσθαϊν σε δύο πιάνο.

«Μου λές τ' όνειρό σου» (Ντάνιελς, Μπράουν, Ράιζ) και «Γαλάζιος ούρανός» (Φερνάντεθ). Τραγουδι ο Μίλλε Μπράδερ.

«Διάθεσις μιας νύχτας με φεγγάρι» φόν-τρώτ (Ντε Ρόουζ.

«Αντισμουν». Η όρχηστρα Τζεράλντο.

14.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

- 17.00 Χρηματιστήριο—'Ανακωνώσεις.
- 17.15 Σχολική ώρα.
- 17.30 Επιλογές από όπερές της (δ).
- Ρόμπεργκ: «Από το «Τραγουδι της Ερήμης» (Διασκ. Χίγκλ). Η Νέα Έλαφρά Όρχηστρα του Λονδίνου.
- Λέχαρ: «Από τόν «Τσάρεβιτς». Τραγουδι η Μαρτίνα Βούλφ και Χούγκο Βέλφινγκ με μέλη της Όρχηστρας της Κρατικής Όπερας και χορωδία της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου.
- Κύνγκε: «Από την «Λίζε-λότα». Η Όρχηστρα της Γερμανικής Όπερας της Βερολίνου. Διευθ. ο συνθέτης.
- 18.00 Η ώρα του παιδιού.
- 18.15 Η εξέλιξις της τζάζ. (Όμιλία και δίσκοι).
- 18.30 Όμιλία.
- 18.40 Δημοτική μουσική (δ).
- 19.00 Η ώρα του αγρότου.
- 19.10 Τραγουδιά απ' όλον τόν κόσμο (δ).
- «Ο λαογράφος του Λίνκολνσάιρ» (Μπάρετ). Ο τενορός Στιούαρτ Ρόμπερτσον με ανδρικό κουαρτέτο και πιάνο.
- Στράους: «Το πείρισμα». Παιον τραγουδι της Βρετανίας και «Λούι μπούιγ», τραγουδι της Γασκόνης. Χορωδία με διευθ. τόν Ρόζε Ντυκάς.
- «Φτώχες γέρο Τζώως». λαϊκό. Ο βαλφωνος Πάλ Ρόουμπαρ.
- «Απτομυρία» από τα 7 λαϊκά ισπανικά τραγουδιά του Ντε Φάλλια. Η μεσόφωνος Κονταίτα Σουπερβία.
- «Σάν διαβατάρικο αηδόνι». ρωσικό λαϊκό τραγουδι. Ο τενορός Σεργκέι Λιέμεσεφ.
- «Ο αγαστημένη Μάρι». Ιρλανδικό λαϊκό. Ο τενορός Τζών Μάκ Κόρμακ.
- Χασάπικο. ελληνικός χορός. Η όρχηστρα του BBC. Διευθ. ο Μόνα Λίτερ.

19.40 Έκπομπή για τη Γιουγκοσλαβία.

19.50 Έκπομπή για τη Γιουγκοσλαβία σε γαλλική γλώσσα.

19.55 Έκπομπή για την Βουλγαρία.

20.05 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.30 Βρετανική έκπομπή.

21.15 Η ώρα της Βορείου Ελλάδας.

21.30 Η Αθηνάϊκή όρχηστρα.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.30 Απο!πάσματα από έσπερες (δ).

Βέροντι: «Η αγάπη είναι το φως της ψυχής», ντουέτο από την Α' πράξι του «Ριγολέττο». Η υψίφωνος Αμελί-

αυτ. «Από την ίδια πλευρά του δρόμου» (βάλς (Μουσική και στίχοι Πιέρ Έυέ). Η Ραβέ Λεμπά με την όρχηστρα Πιέρ Νορμπερ.

«Μικρή πριγκίπισσα». Η όρχηστρα με συσταμόνες του Ζαν Στέρς.

«Τι άπομνει από την αγάπη μας» (Μουσική, στίχοι και τραγουδι από τόν Σαλ Τρενέ.

«Ιστορίες της καρδιάς» (Κοντέ Μοννέ). Η Εντί Πι-αφ με την όρχηστρα Κλόντ Νορμάν.

«Χωράτικο βάλς» (Ζαν Στέρς). Η όρχηστρα που διευθύνει ο συνθέτης. Όργανο ο Άλμπερ Έσπρίν.

«Ασπασμένοι σ' άγνοια» (Νοσίν, Μισέιν). Ο Πίλς και ο Ταμπι με την όρχηστρα του Καζινά ντε Παρί.

«Όνοσέ» (Σκόττο). Ο Μορίς Σεβανιέ με την όρχηστρά του Μοσέλ Κόρναρ.

«Πέσ ου σ' άναπό» (Μπέ-ιλ, Ντελέτο, Έυέ). Η Λυσιέ-ιλ Μπαγιάν με την όρχηστρα Ίζα Βολπέν.

«Τοίς έ τσικίτο» από την ταινία «Μηδους καθολόγος» (Ποτερά Μπερτόν). Ο Ζωζέ Γκεταού με την όρχηστρα Χό-οσπέκε.

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγρευσιν.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13-19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

τα Γκάλλι-Κούρτσι και ο τενορός Τίτο Σκίπα.

Βέροντι: «Ησούν έσθ πού έδεβήλωσες μια τόσο «αδούχη» άρια από την όπερα «Χορός μετρησιεμένων». Ο βαρύ τόνος Γκραντφόρτε με όρχηστρα.

Ροσσίνι: «Μια φωνή πριν από λίγν» καθατίνα της Ροζίνας από την Α' πράξι του «Κουρέως της Σεβίλλης». Η υψίφωνος Ροζίνα Τετρασίνι με όρχηστρα.

Πονκιέλλι: «Ο χορός τών Όρων» μουσική υπαλλέτου από την «Τζιζκόντας». Η Όρχηστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Μαξ Σάινχερ.

Πονκιέλλι: «Ούρνος και θάλασσα» από την Β' πράξι της ίδιας όπερας. Ο τενορός Μπενιαμίν Τζίλλι.

Βέροντι: «Συμπόνεσις τις λύτες μου» ντουέτο από την «Αίτνας». Αι υψίφωνοι Μαργαρίτα Πέρος και Μαοναρίτα Κλόζε με χορωδία και μέλη της Όρχηστρας της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Μπρόνο Σάιντλερ Βίνκλαϊρ.

Βέροντι: «Ευδατήριο από την ίδια όπερα. Η όρχηστρα Περιπάτου της Βοστώνης. Διευθ. ο Άρθο Φίντλερ.

23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.

23.30 Έλαφρά γαλλική μουσική (δ).

«Από την ίδια πλευρά του δρόμου» (βάλς (Μουσική και στίχοι Πιέρ Έυέ). Η Ραβέ Λεμπά με την όρχηστρα Πιέρ Νορμπερ.

«Μικρή πριγκίπισσα». Η όρχηστρα με συσταμόνες του Ζαν Στέρς.

«Τι άπομνει από την αγάπη μας» (Μουσική, στίχοι και τραγουδι από τόν Σαλ Τρενέ.

«Ιστορίες της καρδιάς» (Κοντέ Μοννέ). Η Εντί Πι-αφ με την όρχηστρα Κλόντ Νορμάν.

«Χωράτικο βάλς» (Ζαν Στέρς). Η όρχηστρα που διευθύνει ο συνθέτης. Όργανο ο Άλμπερ Έσπρίν.

«Ασπασμένοι σ' άγνοια» (Νοσίν, Μισέιν). Ο Πίλς και ο Ταμπι με την όρχηστρα του Καζινά ντε Παρί.

«Όνοσέ» (Σκόττο). Ο Μορίς Σεβανιέ με την όρχηστρά του Μοσέλ Κόρναρ.

«Πέσ ου σ' άναπό» (Μπέ-ιλ, Ντελέτο, Έυέ). Η Λυσιέ-ιλ Μπαγιάν με την όρχηστρα Ίζα Βολπέν.

«Τοίς έ τσικίτο» από την ταινία «Μηδους καθολόγος» (Ποτερά Μπερτόν). Ο Ζωζέ Γκεταού με την όρχηστρα Χό-οσπέκε.

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγρευσιν.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

«Το κάθε τι που είσαι συ» από την ταινία «Πολύ ζήτη για τόν Μάρ». Η Ράιζ Στήνενς με την όρχηστρα Σουλμάν.

«Την πάν αλλεύ» επιλογή. Ο Αϊδω Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Το κορίτσι τών βουνών» επιλογή (Φρέιζερ, Σίμσον). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Ρίτσαρντ Κρήν.

«Η ιστορία δύο τσιγγάνων» (Σπόμερ, Τζέυ Μάρκεο) και «Κομπορέ» (Σμιθ). Η όρχηστρα του Πάλ Μπάρον.

«Οι τρεις άμορφοι πρηνί» (Χά (Ντε Σύλβα, Κέτσελ). Η όρχηστρα του Ράσελ Μπένετ.

«Και μόνο πού σε σκεπτόμαι» (Ρέυ Νόουμλ, Διασκ. Τόμπκιν). Η όρχηστρα του Γιό-άουγος Μελαχρόνιου.

(Ντε Σύλβα, Κάτσελ). Η όρχηστρα Πάλ Ουάιτμαν.

«Αγαπημένη όλων μου τών ονείρων» φόν-τρώτ (Φίτς, Λόου). Η όρχηστρα Τσάρλν Σπίδακ με τραγουδι από την Αίρη Ντέυ.

«Καλοκαίρι» (Χέγγουσον, Γκέρσουιν). Η όρχηστρα Ράσελ Μπένετ.

«Γαυκόπικρος» επιλογή. Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Γκρήνγουντ.

«Μπάντζος» (Ταβάρες. Α-

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 'Απριλίου

Πρωινή έκπομπή

- 06.30 Πρωινή μουσική (δ).
- 06.50 Γυμναστική.

- 07.00 Μουσική (δ).
- 07.15 Α' δελτίο ειδήσεων.
- 07.30 Μουσική (δ).
- 07.55 Πρωινό ξεκίνημα.
- 08.00 Μουσική (δ).
- 08.20 Οι ωραιότερες ιστορικές και φιλολογικές σελίδες Ελλήνων και ξένων συγγραφέων.
- 08.30 Μουσική (δ).
- 08.45 Το ελληνικό σπίτι.
- 08.50 Μουσική (δ).
- 09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

- 12.00 Μουσικές σελίδες (δ).
- Ροσσίνι: «Η πολιορκία της Κορίνθου» εισαγωγή. Συμφωνική Όρχηστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. ο Άρμάντο Λα Ρόζα Παρόντι.
- Ντεμπυσσύ: α) «Η κόρη με τα λινάρνια μαλλιά» και β) Γκογκ: «Σκέρτασο-εμπομπύ». Ο διολσστής Γιάσα Χάφτετ με συνοδεία πιάνου από τόν Ίσιντσο Άγκράν.
- Πισίνι: «Εντυπώσεις έκ του φυσικού. Συμφωνική Όρχηστρα του ΕΙΑΡ. Διευθ. ο Βίλλυ Φερρό.
- Μπράμς: Ραψωδία έργο 119 άρ. 4. Η πιανίστα Λουίζα Γκαϊνίτλ.
- Σαμπριέ: «Εσπάνια». Ραψωδία για όρχηστρα. Η όρχηστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Χανς Σμιτ.

12.30 Η ώρα του εργάτου.

12.40 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ).

«Πρίγκιψ φοιτητής» επιλογή (Ρόμπεργκ). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Κλίφορντ Γκρήνγουντ.

«Το κάθε τι που είσαι συ» από την ταινία «Πολύ ζήτη για τόν Μάρ». Η Ράιζ Στήνενς με την όρχηστρα Σουλμάν.

«Την πάν αλλεύ» επιλογή. Ο Αϊδω Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Το κορίτσι τών βουνών» επιλογή (Φρέιζερ, Σίμσον). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Ρίτσαρντ Κρήν.

12.30 Η ώρα του εργάτου.

12.40 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ).

«Πρίγκιψ φοιτητής» επιλογή (Ρόμπεργκ). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Κλίφορντ Γκρήνγουντ.

«Το κάθε τι που είσαι συ» από την ταινία «Πολύ ζήτη για τόν Μάρ». Η Ράιζ Στήνενς με την όρχηστρα Σουλμάν.

«Την πάν αλλεύ» επιλογή. Ο Αϊδω Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Το κορίτσι τών βουνών» επιλογή (Φρέιζερ, Σίμσον). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Ρίτσαρντ Κρήν.

12.30 Η ώρα του εργάτου.

12.40 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ).

«Πρίγκιψ φοιτητής» επιλογή (Ρόμπεργκ). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Κλίφορντ Γκρήνγουντ.

«Το κάθε τι που είσαι συ» από την ταινία «Πολύ ζήτη για τόν Μάρ». Η Ράιζ Στήνενς με την όρχηστρα Σουλμάν.

«Την πάν αλλεύ» επιλογή. Ο Αϊδω Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Το κορίτσι τών βουνών» επιλογή (Φρέιζερ, Σίμσον). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Ρίτσαρντ Κρήν.

12.30 Η ώρα του εργάτου.

12.40 Έλαφρό ποικίλο πρόγραμμα (δ).

«Πρίγκιψ φοιτητής» επιλογή (Ρόμπεργκ). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Κλίφορντ Γκρήνγουντ.

«Το κάθε τι που είσαι συ» από την ταινία «Πολύ ζήτη για τόν Μάρ». Η Ράιζ Στήνενς με την όρχηστρα Σουλμάν.

«Την πάν αλλεύ» επιλογή. Ο Αϊδω Μόρτον και ο Ντέιβ Κέυ σε δύο πιάνο με κοντραμπάσο και μπαταρία.

«Το κορίτσι τών βουνών» επιλογή (Φρέιζερ, Σίμσον). Η όρχηστρα «Παλλέντιουμ» του Λονδίνου. Διευθ. ο Ρίτσαρντ Κρήν.

ράνχο). Η Ροσίτα Σεράνο με όρχηστρα.

«Τη στιγμή που σε είδα» (Πέρσελ, Σέργουιν). Τραγουδι ο Πάλ Γκρήν με πιάνο, κιθάρα και κοντραμπάσο.

- 13.30 Τέχνη και ζωή.
- 13.40 Έκλεκτοι δίσκοι.
- 14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
- 14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.
- 14.40 Η ώρα τών ακροατών. Δίσκοι της εκλογής των.
- 15.00 Μουσική για τόν καθένα (δ).
- «Όταν τελειώνη καλά» ή μέρα» φόν-τρώτ (Ντε Σύλβα, Κάτσερ). Το κουιντέτο του Χάτ Κλάμπ της Γαλλίας.
- «Νύχτα και μέρα» από την όπερέτα «Εύθυμη ζωτοχίρα» (Κόουλ, Πόρτερ). Η όρχηστρα του Πάλ Ουάιτμαν. Τραγουδι ο Φιλ Ντιούϊ και ο Πίκενς σίστερς.

«Φόνος στο 10η Λεωφόρο», επιλογή (Χάτ, Ροουτζερς). Η όρχηστρα του Πάλ Ουάιτμαν.

«Λάμπες μέσα από τα όνειρά μου» (Νοβέλλο, Διασκ. Χάρτλεϋ). Ο Φρέντ Χάρτλεϋ με το συγκρότημα του και τόν Ντέιβ Λόυντ.

«Επιτυχίες με τόν πιανίστα Κάρολ Γκίμπσον.

Επιλογή από μελωδίες του Κόουλ Πόρτερ. Η όρχηστρα του Πάλ Ουάιτμαν με τραγουδι «Μοναξιά» σλόου-φόνς (Έλ-λινγκτον). Το κουιντέτο του Χάτ Κλάμπ της Γαλλίας.

15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Εσπερινό πρόγραμμα

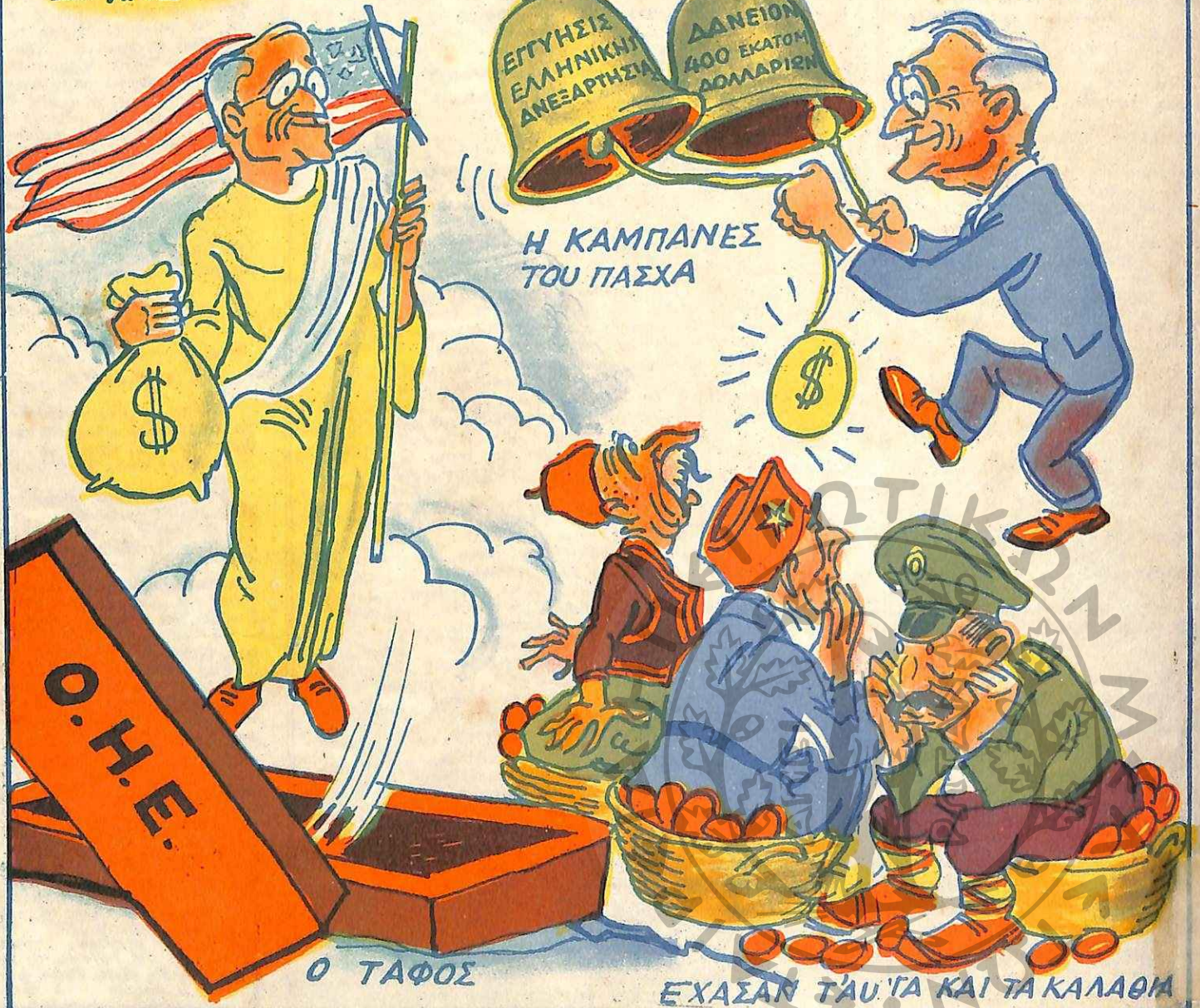
- 17.00 Χρηματιστήριο—'Ανακωνώσεις.
- 17.15 Γαλλική έκπομπή.
- 17.30 Ώρα τών σπουδαστών.

Παροχαλινά

— ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

— ΛΗΘΙΝΟΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ

Ο ΤΑΦΟΣ

ΕΧΑΣΑΝ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ